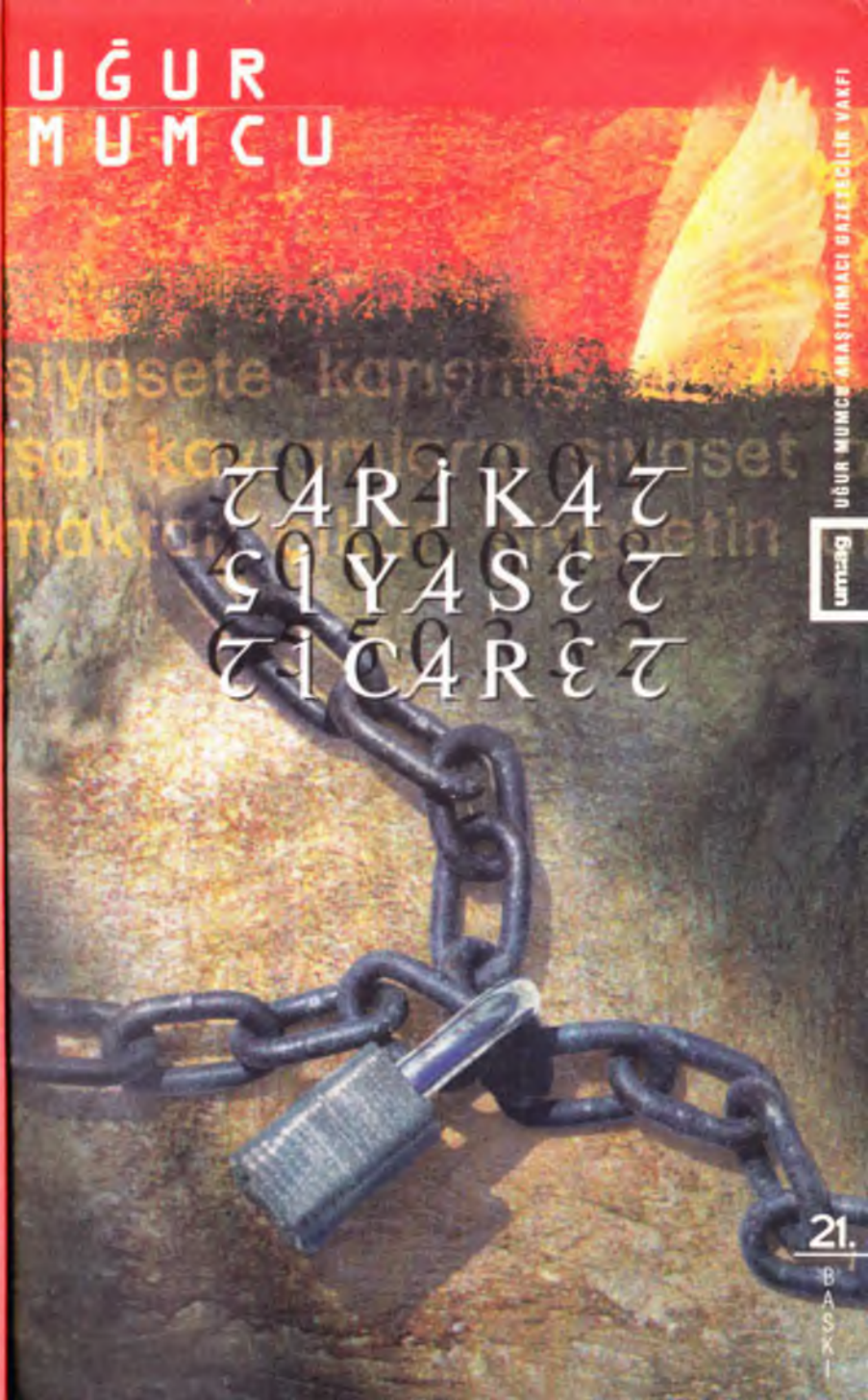
UĞUR MUMCU

TARİKAT SİYASET TİCARET

UĞUR MUMCU ARAŞTIRMACI GAZETECİLİK VAKFI

21. BASKI

UĞUR MUMCU

TARİKAT SİYASET TİCARET

um:ag

um:ag Vakfı Yayınları: 20
Bütün Yapıtları Dizisi: 18

TARİKAT SİYASET TİCARET

UĞUR MUMCU

1'inci Baskı: Agustos 1988, İstanbul
21'inci Baskı: Agustos1996, Ankara, 3 000 adet
("Tarikat, Siyaset, Ticaret" 20. baskıya kadar "Tekin Yayınevi" tarafından toplam 71 500 adet yayınlanmıştır.)

ISBN 975-8084-12-7

Yayın Yönetmeni: Ali TARTANOĞLU

Kapak Tasarımı ve İllüstrasyon: SOLARİS

Dizgi: um:ag

Baskı: DUMAT

um:ag **UĞUR MUMCU ARAŞTIRMACI GAZETECİLİK VAKFI**
Atatürk Bulvarı, 125/6, Bakanlıklar, Ankara Tel:- 0 312- 417 77 20 417 47 62 Faks: 417 57 46

UĞUR MUMCU

TARİKAT SİYASET TİCARET

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ
İmambayıldı 1
Bayram Olmalıydı 2
Aman Ağam 4
Bilinçlenme 6
Çalış Evladım 8
Yeni Dizi 10
Cadde Adları 12
Bilmece 13
12 Eylül Ruhuna 15
Mekik 16
Vehbi Bey Amca 18
Zurna Peşrevi 21
Paşa Tasarrufu 23
Hukuk Güvenliği 25
İsviçre Hesabı 27
Kime Liberal 32
Güdümlü Liberal 34
Faisal Finans 36
Araba 38
Rabıta ve CIA 40
İslâmcı Bayrak 42
Özal ve Kitap 44
Kamikaze 46
Pazarlık 47
Oy ve Zam 49
Adını Koymak 51
Devlet Gibi Adam 53
Senaryo 55
Alexandre 58
Ticari Sır 60
Komşu Hukuku 61
Thomson Radarı 63
Hupe ve Ziya 65

El ve Cep 67
Model 69
Anamur 71
Ahbap Çavuş 72
Trilyonun Hesabı 74
Sel Almış 76
Bir Çetin Örnek 77
Demans 80
Sirk Politikacısı 82
Avni'nin Atları 84
Necip Fazıl 86
Saatli Bomba 87
Aslanlı Kapı 90
Sivilleşme 92
Açıklıyorum 94
Alo!.. 15 37 99 mu? 96
Önlem 99
CIA Parmağı 100
Kapalı Kutu 104
Gehlen Örgütü 108
MİT ve Görevi 110
MİT Olayı 112
Körebe 114
Adıgüzel mi? 117
Senet Cinayetleri 118
Mektup 120
Mesut Bakan 122
Uyarı ve Yararı 126
Birader Vakıfları 128
Gericilik ve Para 130
Yağma 132
Dernek Olayı 134
Cemre Düştü 136
Din Eğitimi 138
Münafikun 141
Siyasal Hac 142
TC-ANA 144
Belgeleriyle 146

SUNUŞ

Atatürkçü, laik, cumhuriyetçi, demokrat bir Türkiye'nin yılmaz savunucusu; devrimci, hep emekten yana, araştıran ve sorgulayan gazeteci Uğur Mumcu, 24 Ocak 1993 günü otomobiline konan bir bomba ile, inandığı tüm bu değerler uğruna yaşamını yitirdi.

Eşi Güldal Mumcu ile çocukları Özgür ve Özge; Uğur Mumcu'nun, yukarıda ana çizgilerini vermeye çalıştığımız kişiliğini gelecek kuşaklara aktarmak; kütüphanesini, arşivini ve tüm yazılarını tasnif edip araştırmacıların kullanımına sunmak, gazeteciliğe hevesli gençleri, araştırmacılık alışkanlığıyla mesleğe kazandırmaya çalışmak vb. amaçlarla Uğur Mumcu Araştırmacı Gazetecilik Vakfı'nı Ekim 1994'te hukuken, Aralık 1995'te de fiilen yaşama geçirdiler.

Bu amaçlar dışında vakfın elbette görevleri de var. Bunlardan ilk akla geleni ve belki en önemlisi, aradan üç yıldan fazla bir süre geçmesine karşın hala sonuçlanmamış, hala faili meçhul durumdaki Mumcu Cinayeti'nin sonuna kadar takipçisi olmak. Bu görevin ilk ürünü sayılabilecek SUİKAST RAPORU 93/96 - Uğur Mumcu Cinayeti Soruşturması Sorgulanıyor adlı çalışma, bir um:ag yayını olarak okuyuculara ve Uğur Mumcu dostlarına sunuldu.

Bir başka görev, bir başka borç, ama aynı zamanda hak ise, Onun daha önce yayınlanmış kitaplarının, bu kez adını taşıyan um:ag logosu altında yayınlanması idi. Böylesi bir cinayet söz konusu olmasaydı, bizim için de böyle bir görev doğmayacaktı. Ama cinayet, bu görevi kaçınılmaz kıldı. Elinizdeki kitap işte bu görevin bir ürünü.

Bu noktaya ulaşılmasında, Mumcu'nun bütün kitaplarını 1975'ten bu yana, 21 yıldır dostlukla, özenle yayınlamakta olan Tekin Yayınevi'ne ve Sayın Kemal Karatekin'e hem bu hizmet, hem de anlayış ve katkılarından dolayı teşekkür ederiz. **Tarikat, Siyaset, Ticaret**'in ilk 20 baskısı da Tekin Yayınevi tarafından yayınlanmıştı.

Türkiye koşullarında hele Uğur Mumcu Vakfı olarak, belli bir özel, toplumsal amaçla kitap yayınlamak güç bir iş. Türkiye'nin ekonomik ve toplumsal koşulları, bu koşulların

özellikle yayıncılık sektörüne nasıl yansıdığı biliniyor Öteki giderler göz ardı edilse bile, kitap fiyatının yarıya yakınının dağıtım, üçte birinin de kâğıt gideri olarak düşünülmesi, sorunu kavramak için yeterlidir sanırız.

um:ag da en büyük sıkıntıyı kitapların fiyatını belirlerken yaşadı. Hem olabildiğince nitelikli ürün yaratmaya, hem de burada "kitap" olan bu ürün ile, Uğur Mumcu okurları arasında bir uzaklık olmamasına uğraşırken çok zorlandık. Kitaplarımızın fiyatı bilinen tüm gerçeklere karşın yüksek bulunabilir. Ama kağıt ve baskı kalitesi dikkate alınırsa, kitaplarımızın fiyatının sık sık değişmemesi için çaba harcanacağı bilinirse, okuyucunun hoşgörü katsayısının da artacağını umuyoruz.

Tarikat, Siyaset, Ticaret'in şu anda elinizde bulunması, bu umudumuzun yersiz olmadığını gösteriyor. Bu, ayrıca, ülkemizi siz dost okurlarla birlikte aydınlık yarınlara taşımak amacıyla kurulan Uğur Mumcu Vakfi'na yapılmış önemli bir katkı. Sağ olun.

Bir önemli görevin gereği olan bu kitapların yeniden yayınlanmasında bize çok değerli katkılarda bulunan, Öcal Beningtan, Savaş Sönmez, Hakkı Erdem, Canan Duran, Çiler Keleş, Sezer Yücel, Neriman Küpçü, Fatih Alpertan, Şebnem Kocabıyık, Zeynur Türkmen, Sunda Işık ile Kubilay Gönen ve arkadaşlarını, Dumat Matbaası ve çalışanlarını, kapak düzenlemelerini büyük bir ustalık ve özenle yeniden yapan Emrah Yücel ve Murat Kaya'yı da unutmadık. Onlara da içtenlikle teşekkür ediyoruz.

Çağlar boyunca daha iyi, daha güzel, daha aydınlık bir dünya dileyen insanlar, düşünceleri uğruna eziyet çektiler, öldürülmeyi göze aldılar, öldürüldüler. Yaşamını, bu yolda gözünü kırpmadan feda edebilecek insanlara gerek duyulmayan ışıl ışıl ve güzel bir dünyanın, ancak sizin gibi aydınların emeği ve çabası ile oluşacağına inanıyoruz.

Bu çabanın başarıya ulaşabilmesinin ilk koşulu, unutmamak!

Düşünenlerin öldürülmemesi, öldürülenlerin unutulmaması dileğiyle...

um ag

Örsan Öymen'in anısına

İMAMBAYILDI

Her şeyin sahtesi var... Paranın sahtesi var.. Tablonun sahtesi var... Altının, gümüşün, elmasın sahteleri var... Var oğlu var!..

Peki dinin ve ideolojilerin de sahteleri yok mu? Olmaz olur mu hiç? Var. Dinin sahtesi, siyasete karışmış olanıdır Din duygularının ve dince kutsal kavramların siyaset adına kullanılması ile din, din olmaktan çıkar, siyasetin aracı olur

Siyaset ticarete, ticaret siyasete, din de her ikisine araç edildi mi, artık bu sömürünün sonu gelmez.. Din ticareti ile meşgul olanlara bakın, hemen hemen hepsi milyarder. Yalnızca Türk Lirası ile milyarder değil bunlar, dolar milyarderi, mark milyarderi olmuşlardır birçoğu.

Oh ne kolay!.. Çek bir besmele, gelsin paralar... Finans kuruluşları, şirketler ve bu finans kuruluşları ve şirketler aracılığı ile kazanılan milyarlar... Elhamdülillah Müslümanız!.. Elhamdülillah milyarderiz!... Bir kolumuz siyasette, öbür kolumuz ticarette, ayaklarımız da tarikatlarda...

Bir üçgen bu... Ticaret, siyaset ve tarikat üçgeni...

Bunlar dindarın sahtecileridir. Zavallı yoksul Müslüman yurttaşların kanlarını emenler de bunlardır. İnanç sömürücüleridir bunlar...

Atatürk'ün laiklik ilkesinin ne kadar yararlı, ne kadar gerekli olduğunu, bu din sahtecileri ortaya çıkınca daha iyi anlıyoruz..

Kim savaşacak bunlarla? Laiklik ilkesi, sahte Atatürkçüler ile sahte Müslümanlar'ın aralarında paylaşacakları bir koz değildir.

Atatürkçülüğün ilk koşulu devrimci olmaktır, çağdaş olmaktır, demokrat olmaktır. Öyle ödün siyaseti ile Atatürkçülük olmaz, öyle pazarlıkçı ve uzlaşmacı yaklaşımlar ile laiklik ilkesi savunulmaz.. Yasakçılık ile ise hiç savunulmaz.

Bir yanda sahte Müslümanlar, din tacirleri, inanç sömürücüleri... Bir elleri siyasette, öbür elleri ticarette, ayakları da tarikatlarda dolaşanlar...

Öte yandan da sahte Atatürkçüler... İşlerine geldiği sürece, bu sahte Müslümanlar ile kol kola girip, öpüşenler... Birbirlerine siyasal destek sağlayanlar... Yasakçılıkla, hot-hotçulukla Atatürkçülüklerini kanıtlayacaklarını sananlar...

Müslümanın, kimsesizi ve yoksuluna karşı Atatürkçülük taslayıp, gericinin, yobazın iş ve sermaye çevreleri ile içli-dışlı olanların karşısında sus-pus olanlar...

Bir yanda sahte Atatürkçüler, öbür yanda sahte Müslümanlar...

Laiklik ilkesini savunmak için Atatürk gibi yürekli, Atatürk gibi inançlı olmak gerekir. İzinden gittiklerini söyleyenler gibi ürkek, kararsız ve inançsız değil!

(1 Mart 1987)

BAYRAM OLMALI...

Başbakan Sayın Özal'ın Amerika'da geçirdiği by-pass operasyonunun milli bayramlarımız arasına katılmasını öneriyoruz.

Ne güzel olur: By-pass Bayramı.

Tabii, by-pass'ı da yazıldığı gibi değil, okunduğu gibi kullanacağız. Yani şöyle: Bay Pas.

Pas, dilimizde çeşitli anlamlara gelir Örneğin futbol maçlarında futbolcuların topu birbirlerine vermelerine pas vermek denir. Bu anlamda Özal'a, 12 Eylül öncesi ve sonrasında kimler pas vermiştir? Pas verenler hangi takımın oyuncusudur? Pas niçin verilmiş, nasıl verilmiştir? Ve Özal kendisine, ceza alanı içinde verilen bu pasları 6 Kasım seçimlerinde nasıl gole çevirmiştir? Bay Pas Bayramı, bu bakımdan çok önemlidir.

Her bayramın arifesi olduğu gibi bu Bay Pas Bayramı'nın da elbet bir arife günü olacaktır.

Arife günü, Sayın Özal'ın "maiyetindeki heyet ile birlikte" Türkiye'den ayrılıp Amerika'ya gittiği gündür. Bu bayramın arifesinde işadamları yanlarına hanımefendilerini de alarak Houston'a gitmelidirler.

Bay Pas Bayramı gecesi edilen dualar, batan şirketlere ve batacak bankalara da iyi gelecektir

Bay Pas Bayramının ikinci anlamı doğrudan doğruya Sayın Özal'ın uyguladığı ekonomik modelden kaynaklanmaktadır.

Bilindiği gibi, liberal-kapitalizm, bu öğretinin kurucuları tarafından *"Bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler"* biçiminde özlü bir slogana indirgenmiştir. Sayın Özal, Türkiye'de "Bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler" kuramının son derece başarılı ve yetenekli bir uygulayıcısıdır. Türk liberalizminin babasının, kapitalizmin anavatanında geçirdiği by-pass operasyonu, bu bakımdan da Bay Pas Bayramı olarak değerlendirilmelidir. Sayın Özal, gerçekten bu açıdan da Bay Pas adını almaya layıktır.

Bu bayramda neler yapılmalıdır? Bu bayramda herkes Tele-uydu aracılığıyla Amerika'daki yakınlarıyla görüşmelidir Nasılsa bu gibi görüşmeler sudan ucuz hale gelmiştir.

Ayrıca hasta olanlar bu bayram nedeniyle ellerine ne geçerse -telefon, telsiz, radyo, televizyon- bu araçlarla millete seslenmelidirler. Çünkü Bay Pas Bayramı, aynı zamanda sağlık sorunlarının propaganda bayramıdır.

Ayrıca bu günde herkes Sayın Özal'ın evi önünde toplanmalı ve hep birlikte, Milli birlik ve beraberlik ruhu içinde coşkuyla Arım Balım Peteğim şarkısını söylemelidir.

Milletlerin tarihinde kutlanacak çok az gün vardır Özal'ın Amerika'ya gidişi, dönüşü, ameliyata karar verişi, ameliyattan hiç korkmayışı, *"Dünyanın dua üzerinde durduğunu"* açıklaması, ameliyat sonrası söylediği ilk söz, sorduğu ilk soru, tele-uydu aracılığıyla bakanlar kuruluna katılışı, ameliyattan hiç korkmayışı, ayrı ayrı günlerde anavatanda, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde, dış temsilciliklerimizde törenlerle kutlanmalıdır.

Ankara'da düzenlenecek törende, Özal'ın temsili bir büstü işadamları tarafından hastane odasından alınıp, parti merkezine getirilmeli, ticaret ve sanayi odaları önünde, partililer günün anlam ve önemini belirten konuşmalar yapmalıdır.

Bay Pas Bayramı Türk milletine, özel ve güzel sektöre, hür teşebbüse, esir teşebbüse, nazlı sermayeye, narin işadamına, azgelişmiş demokrasiye, alaturka kapitalizme, arabesk liberalizme, eşiktekine, beşiktekine, çayırdakine, bayırdakine, ayrılana, kayrılana, atan sektöre, batan sektöre hayırlı ve uğurlu olsun efendim!

(10 Mart 1987)

AMAN AĞAM

TÜSİAD Başkanı Sakıp Sabancı ağa önceki gece televizyonda esti savurdu.

Aman ağam bu ne hiddet? Niye kızıyorsun ağam; ne öfkeleniyorsun öyle? Hükümet bir karar alır; bu karar doğru olur, yanlış olur, sana ne? Sen dernek başkanısın. Dernek dediğin, hükümetin günlük siyaseti ile ilgilenir mi hiç?

Hadi ilgilendi; televizyonda haberlerin arasına girip, hükümetin kararını yorumlar mı? Etme ağa, yapma ağa, bak sonra adamın başına sunturlu bela açarlar ha! Derler ki

"TÜSİAD illegale dönüştü..."

Artık sen anlat derdini. *"Dernek"* de, *"yasa"* de, şunu de, bunu de. Laf dediğin **Lassa lastiği** değil ki yumuşak toprakta iz bıraksın. Kimse dinlemez lafını ha! Etme ağa, yapma ağa; yerler adamı sonra...

Bir yerlere götürüp, gözlerini bağlarlar. *"Konuş lan"* derler İtip kakarlar. Bir sandalyeye bağlayarak sabaha kadar sorguya çekip, zorla marşlar da söyletirler.

Bunlar Türkiye'de olmaz... Olmaz ama bakarsınız birileri günün birinde şöyle işler yapar *"Sen"* derler, *"bu dernekle, sosyal bir sınıfın öteki sosyal sınıflar üzerine tahakkümünü kurdun..."* Aman ağam, yaparlar mı yaparlar...

Sen anlat derdini, *"Ne tahakkümü yahu"* de, *"kim kurmuş tahhakümü"* de.. De oğlu de.. Dinlemezler. Tutarlar yıllarca adamı mapus damında. Bir de cezaevi elbisesi giydirirler Saçını da ta kökünden "gırt, gırt" keserler Ellerine kelepçe de takarlar

Yönetim kurulu üyelerin var ya, onları da kelepçeleyip, zincirlerler. Kelepçe yetmez diye bir de mahkemeye götürürken ellerinizi birbirine zincirle bağlarlar. Zincirin arta kalan kısmını da, en sonraki işadamının boynuna takarlar...

Gerçi Türkiye'de **hukuk devleti** var, bunlar olmaz; ama bakarsınız dönem değişir, birileri de sizlere böyle davalar açar. Mahkum olursun.. Yargıtay bozar; dosya gelir gider, sen mapus damında öyle yıllarca, elin böğründe, yatar durursun...

"Bize serbest piyasa ekonomisine geçin diye nutuk atıyorlar, sonra da 40 tane don için kota koyuyorlar..."

Aman ağam, ne biçim laf öyle? Bunlar hep solcu ağzı, yakışır mı sana bu laflar? Yabancıları ürkütürsek, *"yabancı para kuş gibi uçar gider"* sonra ağam.. Yabancı dediğin üs kuracak, tesis kuracak, *"Kıbrıs'tan çık"* diyecek; borç karşılığı bütün devlet gelirlerine ipotek, kırk tane dona da kota koyacak. Sonra da bize, *"liberal olun"* diye nasihat verecek şu ölüsü kandilliler... Ağam, ne de olsa gavur bunlar. *"Sat anasını"* diyeceğim ama bir türlü satılmıyor anaları..

Eskiden *"Gavur parası ile beş para etmez"* diyorduk ama bu serbestlik ile parayı da pul ettik. Boynumuz eğridir de ondan sesimiz pek çıkmaz ağam.

Hem sen Türk donunu niye elin gavuruna satıyorsun ağam, satacaksan banka sat gavura ağam.

Ağam sen sen ol, "dernek başkanı" olarak zart-zurt çıkma oralara, buralara. Başbakan senin eski koordinatörün, dernek başkanı sıfatı ile televizyonu kullanıp hükümeti savunmak, bu yüzden biraz garip kaçıyor diyorlar.

Televizyonda hep işçiler, hep sendikacılar konuşsa, sana da hiç söz hakkı vermeseler ne düşünürdün Sabancı ağam, söyle ne düşünürdün?

Bu anayasa *"herkes eşittir"* demiyor mu? Niye ikide birde bu televizyona hep sen ve senin gibiler çıkıyor ağam? Hak mı, reva mı ağam?

Yapma ağam, etme ağam. Gün olur devran değişir, dostun, düşmanın var, seni yerler ağam; çıtır çıtır yerler Üstüne birde şalgam suyu içerler.

Siyaset başka derneklere yasak, senin derneğine değil. Senin derneğin davulla zurnayla siyaset yapıyor ağam. Aman ağam, yaman ağam, sen bilirsin ağam; yapma, pek savunma şu eski koordinatörünü ağam.

"Ekonomik meselelerde, kararlarda affetmeyi bırakalım, acımasız olalım" diyorsun ağam. Bizim yüreğimiz yufkadır; vatandaşın parasını kurda-kuşa kaptıranları da affederiz, banka ve banker batıranları da!..

Aman ağam, sen karışma bu işlere.. Sen **Çukurova** ile **Karamehmet** ile, **Koç** ile kapış, ama dernek başkanı olarak aman ha, siyaset ile uğraşma.

Çıranı yakarlar ağam. Başına dert açarlar ağam, zincire bağlarlar ağam. Gözlerini bağlarlar ağam. Kelepçe takarlar ağam.

Aman ağam, yapma ağam, etme ağam...

(23 Mart 1986)

BİLİNÇLENME...

Marksist'lerimiz, Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın şu sözlerini herhalde anımsarlar: *"İşçiyi bilinçlendirmek dolmayı pirinçlendirmeye benzemez..."* Öyledir; güç iştir işçiyi bilinçlendirmek..

"İşçiyi bilinçlendireceğiz" diye yola çıkanların bir kısmı kendilerini bilinçlendirip saf değiştirmediler mi? Hep olur bunlar. Her toplumda da olur. **Döneklik** yalnızca bizim topluma özgü bir olgu değildir; tersine evrensel bir aydın hastalığıdır.

12 Mart öncesi, Ankara'da SBF Barış Derneği başkanlarından birinin yanına hiç yaklaşılmazdı. Öylesine Marksist ve Leninist.. **Üstad** şimdi nerede biliyor musunuz? Dünya Bankası'nda Arjantin masasına bakıyor. Müthiş bir **Friedmanist** olarak!

Daha çoook örnek var, yeri gelince yazıyoruz.

Bu **bilinçlendirme** tek yanlı olmuyor. *"İşçiler bilinçlensin"* diyoruz; bir bakıyoruz ki, işverenler bilinçleniyor. Kendi aralarında dernekler, sendikalar, vakıflar kurmalar, siyasal partilerle ense-tokat ilişkilere girmeler, bürokrat satın almalar, şunlar bunlar... Maşallah, işverenlerimizde sınıf bilinci herkesten daha ileri.

Bu **sınıf bilinci** işveren kesiminde iyice yerleştiği için adamlar, çeyrek yüzyıldır 61 Anayasası'nın getirdiği hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmak için çalışıyorlar. Bizim şematik kafalı bazı solcularımız da 27 Mayıs devrimine karşı çıkmak için, binbir dereden su getiriyorlar.

Eeee bilinç sorunu, ne yapacaksınız?

27 Mayıs, örnekleri Batı'da görülen çoğulcu demokrasiyi kurmayı amaçlayan bir devrim ise 12 Mart ve 12 Eylül, bu özgürlükleri yok eden birer **"karşı devrim"**dir. 27 Mayıs'ın getirdikleri, önce 12 Mart, sonra da 12 Eylül ile yok edilmek istenmedi mi?

Neyse bu "bilinç" konusu çok önemlidir. "Bilinçaltı" da önemlidir ama, Hiçbir duygu, bilgi ve önsezi bilincin yerini alamaz.

İşverenlerimiz, Amerikaya karşı da bilinçlenmediler mi? Bilinçlendiler. Eskiden **"antiAmerikan"** gösterileri öğrencilerle işçiler yaparlardı. Şimdi, -tabii kendi üslupları içinde- işverenler yapıyor.

Tekstil ürünlerimize ambargo konmasa işverenlerimizin, Amerikan üsleri, ikili antlaşmalar, casus uçakları, FMS kredileri gibi konularla hiç mi hiç ilgileri yoktur.

Ne dedi TÜSİAD Başkanı Sabancı Ağa

"40 don için kota koyuyorlar..."

Bu çok özlü bir sözdür; Bu sözün içinde bin anlam gizlidir. Bunun için ilerde, işadamlarımızın "antiAmerikan" ve "antiemperyalist" kavgaları "tekstil kuramı" ya da daha açık bir deyiş ile "don nazariyesi" olarak adlandırılacaktır.

"40 don için kota" konmasa, işverenlerimiz bilinçlenmeyeceklerdi. "40 dona kota kondu"; bunun üzerine işverenlerimiz bilinçleniverdiler. İşverende "sınıf bilinci" böyle oluşur işte. **"Don nazariyesi"** bu bakımdan çok önemlidir.

İstanbul burjuvazisinin, "sınıf bilinci" ile karşı çıktığı konulardan biri de İstanbul Anakent Belediye Başkanı Muhterem Sarı Bedri Bey kardeşimizin *"gecekondular ile yalılar bir tutup"* yıkım kararı vermesidir. Bilindiği gibi yıkım ancak gecekondu için geçerlidir.

İstanbul burjuvazisinin yalılar konusundaki, duygu, endişe ve düşüncelerine de kısaca **"yalı nazariyesi"** adı verilmektedir

Muhterem Sarı Bedri Bey kardeşimizin şiddetli bir Marksist olduğundan da ayrıca şüphelenmekteyiz. Bu gibiler "yeşil komünist" de olabilirler. Dışı yeşil, içi kızıl... Dışarıya karşı, Araplarla ballı-börekli ortaklıkları içinde yepyeşil; içerde yalılara kazma vuracak kadar kinlerle dolu; kıpkızıl... Muhterem Sarı Bedri Bey kardeşimiz burjuvazideki sınıf bilincini, bu gibi eylem ve işlemlerle iyice derinleştirmektedir

"Don nazariyesi" bir aşırı cereyandır; bir zararlı akımdır; kökü dışarıdadır; dış mihraklar tarafından tahrik edilen bir yabancı ideolojidir. "Don nazariyesi" milli birlik ve beraberlik ruhumuza aykırıdır..

Ne deniyormuş ABD Ankara Büyükelçilik raporunda

"Türkler şiddete eğilimli bir toplum olduklan için işkenceye yatkınlar..."

Vallahi bu Amerikalılar, deve gibi kin tutup; kendilerine karşı çıkanları da birer birer cezalandırırlar. Washington'da **"Uluslararası Polis Akademisi"** ve Panama Kanalı'ndaki **"Antiterör Okulu"**nda adam yetiştirip, işkence bile yaptırırlar.

İyisi mi, yol yakınken, milli birlik ve beraberlik ruhuna da aykırı olan "don nazariyesi" ile Amerikaya karşı çıkan işadamlarımız hemen çark etsinler

Bakın, soldan çark eden eski Marksist'lerimiz ne de güzel rahata kavuştular...

(30 Mart 1986)

ÇALIŞ EVLADIM...

Sen niye bu kadar tembelsin evladım?

Bu 1 Mayıs'ın 1917 Sovyet İhtilali ile hiç bir ilgisi yoktur evladım. 1 Mayıs Amerika'nın Chicago kentinde işçilerin çalışma saatlerini sekiz saate düşürmek için yaptıkları genel grevin tarihidir evladım. Bu olay 1886'da oldu evladım. İşçilerin üzerine ateş açıldı; çok işçi öldü evladım.

Daha sonra da evladım, 1889'da Paris'te toplanan **İkinci Enternasyonal**, bu günün, işçilerin uluslararası birlik ve dayanışma günü ilan edilmesini kararlaştırdı. Şimdi de bizim antikomünist Türk-İş, genel grev için karar aldı evladım.

Bak yavrum, 1Mayıs'ın komünistlikle bir ilgisi yok. Bütün NATO ülkelerinde rahat rahat kutlanıyor. Batıdaki burjuvalar senden daha mı akılsız? Yoooo... **Uygarlık** diye **demokrasi** diye kavramlar var evladım. Onu yasak et, bunu yasak et.... Olmuyor evladım!

Sen şimdi aklını İkinci Enternasyonal'e taktın değil mi evladım? O Enternasyonal senin dediğinden değil evladım. O senin dediğin Üçüncü Enternasyonal.

Bak evladım; bir daha sorarlarsa şaşırma

Birinci Enternasyonal Marks ve Engels tarafından 1864'te Londra'da toplandı. İkinci Enternasyonal 1889'da Paris'te bir araya gelen Sosyalist Partiler Kongresi'nin adıdır. **"Komünist Enternasyonali"** 1919 tarihinde Lenin'in öncülüğü ile Moskova'da kurulmuştur. "İkinci Enternasyonal" demokratik sosyalizm akımlarının kaynağıdır; "Üçüncü Enternasyonal" de Marksizm-Leninizm'e uluslararası yaygınlık kazandırmak için toplanmıştır. Bu iki ideoloji ve siyasal görüşün yolları çok ayrıdır evladım. Lenin, "İkinci Enternasyonal"in görüşlerini benimseyenlere ateş püskürürdü evladım.

Bugün NATO ülkelerindeki sosyalist ve sosyal demokrat partiler, "İkinci Enternasyonal"in bir çeşit devamı olan "Sosyalist Enternasyonal"e üyedirler Sağcı partiler de **"Avrupa Demokratik Birliği"** adlı enternasyonale katılırlar. ANAP da bu enternasyonale katılır evladım.

Madem "antikomünist"sin, bunları öğren evladım. Niye bu kadar cahilsin evladım? Niye hiç okumuyorsun yavrum? Niye hiç okumadan, araştırmadan hep küfrediyorsun canım evladım?

İşçiler arasında bugün uluslararası dayanışma pek yok evladım. Bu sözde kalmış. Ama birçok ülkenin burjuvaları arasında tam bir dayanışma ve birlik var evladım. Çokuluslu şirketler var evladım; yabancı bankalar var evladım; askeri paktlar var evladım.

Sen evladım, niye önüne gelene bilip bilmeden "komünist" diye saldırıyorsun evladım?

Bak canım evladım; Leninizm **"proletarya diktatörlüğü"** düşüncesine dayanır Proletarya diktatörlüğüne karşı olan, komünist olmaz. Olmaz evladım. Komünist olmanın koşulu bu. Herkes komünist olur mu evladım? Solun içinde bin tane akım var Sosyal demokratlar var, demokratik sosyalizm var, Avrupa komünizmi var, var oğlu var!

Sen şimdi ılımlı bir sosyal demokrata "komünist" desen olur mu? Aydın Güven Gürkan "1 Mayıs"tan söz etti diye

komünist sayılır mı hiç? Bak evladım, vallahi adama gülerler. Hele Avrupa'da bu konudan hiç söz etme, seni tuttukları gibi ortaçağ müzelerine koyarlar. Yapma evladım; biraz oku evladım; öğren, ondan sonra konuş evladım.

Birde **"liberalizm"** var. Bunu ikiye ayıralım evladım; **"Siyasal liberalizm"** evladım, **"ekonomik liberalizm"** evladım. Sen evladım, şimdi "ekonomik liberalizm" istiyorsun, ancak "siyasal liberalizm"e de karşı çıkıyorsun. İşte evladım, ekonomik liberalizm isteyip de siyasal liberalizme karşı olanlara **"faşist"** deniyor evladım.

Sen "faşist" de olamazsın evladım. Faşizmin de ne olduğunu bilmezsin. Sen körkütük cahilsin evladım.

Günün birinde evladım, sosyalist partiler de kurulacak ve *"gül bahçesine girercesine"* parlementoya girecekler evladım. 1 Mayıs yürüyüşleri de olacak evladım. Kimi, Marks'a dayanacak evladım, senin gibiler de Friedman'a...

Demokrasi de bu değil mi evladım? NATO ülkelerinde hep böyle olmuyor mu evladım? Değil mi evladım? Niye böyle yapıyorsun evladım? Niye böyle yapıp kendini elaleme rezil ediyorsun evladım?

Bir, iki, üçler / Yaşasın Türkler / Dört, beş, altı / Polanya battı / Yedi, sekiz, dokuz / Alman domuz / On üç, on dört, on beş, Amerika kardeeeş...

Daha önceki oyununuz bu muydu evladım? Hadi biraz da derse çalış evladım...

(4 Mayıs 1986)

YENİ DİZİ...

Televizyondaki dizilerden bıktınız değil mi? Ben de bıktım.

Siz TRT Genel Müdürü'nü tanımazsınız. Ben tanırım. Eski solculardandır Söylerim ona, yeni bir dizi ısmarlar. O kadar da hatırımız vardır herhalde.

Ben şöyle bir dizi düşünüyorum: Süleyman, genç bir mühendistir. Büyük bir fabrikanın başına geçirilmiştir mühendis Süleyman, yanına Turgut diye bir başka mühendisi alır.

Bir gün fabrikada yangın çıkar. Çok sayıda işçi ölür. Suç Süleyman'ın üzerine atılır. Olayın tanıkları, Süleyman'ın yanı sıra Turgut'un da yangında ihmali olduğunu söylerler. Üstelik, yangın kazan dairesinde çıkmış; kazan da Turgut tarafından ısmarlanmıştır. Turgut'un mahkemeye verileceği söylentileri yayılır. Ancak itfaiye müdürü, Turgut'un bir sorumluluğu olmadığını söyler

Fabrika sahibi, mühendis Süleyman'ın yerine Turgut'u görevlendirir. Süleyman buna çok üzülür. Turgut için: *"Fevkalade ayıp etmiştir"* der. Turgut, aldırmaz. *"Filanca zat"*, diye mühendis Süleyman'a yanıt verir.

Olaylar böylece gelişir Hasar tespit çalışmaları sürerken, mühendis Süleyman küçük bir atölye açar; başına avukat Hüsamettin'i geçirir.

Hüsamettin, Turgut'un fabrikayı yönetemeyeceğini, kazan dairesinde yine yangın çıkacağını ileri sürer. Fabrikada çalışan işçileri ve ustaları da suçlar. Turgut'un fabrikasına rakip olarak çıkarılan, ancak daha sonra işleri bozulup, Turgut'un işyerine hammadde satan bir başka fabrikanın işçi ve ustalarına da ağıza alınmadık sözler söyler: *"Bunlar işçi ve usta değil, fabrika bekçileridir"*, der. Ayrıca ekler: *"Bir kurucu fabrika kurmak gerekir. İşçileri ve ustaları başka yerlerden alacağız."* Turgut, avukat Hüsamettin'e karşılık vermez.

Turgut'un başında bulunduğu fabrika ile mühendis Süleyman'ın el altından yönettiği atölye arasında bir çekişme başlar. Avukat Hüsamettin, bir iftar sofrasında, bu fabrikaya hammadde veren bir başka fabrikada çalışan ustalarla karşılaşır. Bu ustalar, daha önce mühendis Süleyman ile görüşmüşlerdir Usta olarak çalışan emekli öğretmen Memduh, eski subay Musa ve radyo tamircisi Doğan, Hüsamettin'e *"Bizler de sizin atölyenizde çalışmak istiyoruz"* derler.

Avukat Hüsamettin bu gelişmelerden rahatsız olur Mühendis Süleyman'a, *"Daha önce bu işçileri ve ustaları suçlamıştık"* der. Mühendis Süleyman, *"Dün dündür, bugün bugündür, eskiden sövdüklerini şimdi öv"* diye öğüt verir. Hüsamettin bu öğüdü tutar.

Avukat Hüsamettin yan odaya geçer. Mühendis Süleyman, vali emeklisi İhsan Sabri'nin kulağına eğilip, *"Hüsamettin bir*

davada beni bırakıp, karşı tarafın avukatı olmuştu. Şimdi onu da böylece harcadım" der. Kıs kıs gülerler. Mühendis Süleyman, bir gevrek kahkaha atar: *"Pilavdan dönenin gaşşığı kırılsın"* der.

Bu arada film kesilir, araya reklam spotları girer: *"Bir sağa bir sola, bir sağa bir sola..."*

Film yeniden başladığında gazeteci Bülent, avukat Hüsamettin ile birlikte yeni bir toplu sözleşme metni üzerinde çalışmaktadırlar.

Avukat Hüsamettin, mühendis Süleyman'ın yeniden Turgut'un fabrikasının başına geçirilmesi ile ilgili madde dışında, gazeteci Bülent'in ileri sürdüğü hiçbir maddeyi kabul etmez.

Filmin ilk bölümü böylece en heyecanlı yerinde kesilmiş olur

(25 Mayıs 1986)

CADDE ADLARI...

Ankara'da cadde ve sokak adları ne kadar ilginçtir?

Gazi Mustafa Kemal bulvarı... Mithatpaşa caddesi.. Meşrutiyet caddesi... Selanik caddesi... Ziya Gökalp bulvarı.. Necatibey caddesi...

Ya meydanlar? Tandoğan meydanı... Cemal Gürsel meydanı... Lozan meydanı... "Türk İslâm sentezi" görüşünden güç alan Özal hükümeti bu bulvar ve cadde adlarını değiştirmelidir... Örneğin "Gazi Mustafa Kemal bulvarı" adı yerine "Başbakan Turgut Özal bulvarı" adı verilmeli. "Mithatpaşa caddesi" de ne demek? "Mithatpaşa caddesi" yerine "Cennetmekan Ulu Hakan Abdülhamit Han Hazretleri caddesi" adı düşünülebilir. "Selanik caddesi" de ne demek oluyor öyle? "Selanik" Atatürk'ün doğduğu kent. Önemi buradar Burada ama Atatürk'ün vasiyeti bile yok sayıldıktan sonra "Selanik"in adı mı olur hiç?

"Hem "Selanik" aynı zamanda, Türk tarihinin gelmiş geçmiş en başarılı gizli örgütü "İttihat ve Terakki"nin merkezi değil miydi? Şimdi "Selanik-melanik" diye insanın aklı karışır. "Tepeden inmecilik" akla gelir; söz meclisten dışarı!

Aman aman... İyisi mi, değiştirsinler "Selanik caddesi"nin adını.. Ne koysunlar? "Riyad caddesi" ya da "Faysal caddesi" "Suud caddesi"

"Selanik" nasıl devrimciliği, Atarükçülüğü çağrıştırıyorsa, "Faysal-Riyad-Suud" adları da arabesk liberalizmimizi... Öyle yapsınlar iyi olur.

"Necatibey caddesi" Bu cadde adının, Atatürk'ün devrimci Milli Eğitim Bakanı Mustafa Necati Bey'den almış. ANAP ve SHP genel merkezleri de bu caddededir. Bu caddeye de ANAP hükümetinin unutulmaz Milli Eğitim Bakanı'nın adı konmalı: "Vehbi Dinçerler caddesi...

"Kazım Karabekiri caddesi" adı da değiştirilmeli. Çünkü, Karabekir, 31 Mart gerici ayaklanmasını baştıranlardan biri. Hem de Kurtuluş Savaşı'nın öncülerendendi. Bu yüzden "Kâzım Karabekir caddesi" adı da değişmeli, "Sultan Vahdettin cardedisi" olmalıdır.Lozan meydanı "IMF meydanı" eski Hergele meydanı "24 Ocak meydanı olarak değiştirilmelidir Cemal Gürsel meydanı adı da sakıncalı ve tehlikelidir Askla 27 Mayıs falan gibi tehlikeli konuları getirir. Onun için, bu meydanın adı da "Celal Bayar meydanı" olarak değiştirilebilir

Başka, başka?

"Cinnah Caddesi" "Cinnah caddesi" biliyorsunuz, Çankaya'ya çıkan dik biryokuştur. Bu yokuşun yanlarında "Yeşilyurt" ve "Mesnevi" gibi sokaklar bulunur. "Mesnevi sokak" adı "Korkut Özal sokağı" "Yeşilyurt sokağı" adı "Yusuf Korkut Özal sokağı" olarak değiştirilmelidir. Çankaya'ya çıkan bu dik yokuşun adı da "Özal caddesi" olmalıdır.

Çankaya'nın yeni sahibine yollar açılmıyor mu?

(13 Aralık 1987)

BİLMECE...

12 Eylül öncesinde sol fraksiyonlar'ın dökümünü yapmak oldukça güç bir işti. Hangi fraksiyon, hangisinden çıkmıştı? Kim, kime karşıydı? Kim hangi görüşü savunur, hangi sloganı kullanırdı? Bilmece gibiydi bütün bu işler.

12 Eylül sonrasında buna benzer bir başka bilmece ortaya çıktı: Tarikatlar...

Nakşibendiler... Süleymancılar... Rufailer... Cerrahiler... Kadiriler Melamiler... Nurcular...

Bu tarikatların bazıları, sağcı siyasal partiler içinde güçleri oranında temsil ediliyorlar. Bu tarikatlar neyin nesidirler? Kimin fesidirler? Bunları anlamak, birbirinden ayırt etmek de bir bilim işidir.

Canım, şimdi diyelim ki Türkiye'ye irtica iki koldan giriyor Biri İran... Molla inkılabı Türkiye'ye devrim ihraç edecek. İşte efendim, şirketler mirketler aracılığı ile Türkiye'de bir şeyler yapacaklar. İkinci kol da Suudi Arabistan. Bu anlaşılıyor.

İran basını ve radyosu da Türkiye'ye veryansın ediyor Gazeteciler başbakana soruyorlar *"Atatürk'e saldıran iran basını için bir girişimde bulunmayacak mısınız?"* Başbakan olgun adam. Ne diyor? *"Sizler de İran hakkında yazıyorsunuz."*

Bizdekine özgür basın deniyor. İran'da mollaların yönetimindeki basın özgür müdür? İran basınının ardında mollalar yönetimi var, Humeyni var; İran hükümeti var Tıpkı TKP'nin Sesi radyosunun ardında Sovyetler Birliği hükümetinin olması gibi. İran'daki molla basını ile Türkiye'deki gazetecileri aynı kefeye koymak yakışır mı koskoca başbakana? Yakışmaaaz. Hiç yakışmaz!

Şu tarikatlar konusunda yeni bir kitap çıktı, alıp okudunuz mu? Okumadıysanız hemen okuyun. Kitabı İsmet Zeki Eyüboğlu yazmış. Adı **Günün Işığında Tasavvuf-Tarikatlar-Mezhepler Tarihi.** Eyüboğlu küçük yaşta Nakşibendi Tarikatı'na girmiş; bu yüzden yazdıkları yalnızca kitabı değil; aynı zamanda gördüklerini, yaşadıklarını da kapsıyor

Kitabın Süleymancılık ile ilgili bölümünü okurken gözüme çarptı. İki ayrı Süleymancılık varmış. Her ikisi de Nakşibendilik'ten kaynaklanmış. Birinin kurucusu Süleyman Hilmi Tunahan, ötekinin kurucusu da Hacı Süleyman Çiliptay'mış. Bu ikinci Süleyman, İstanbul'da Fatih Camii'nin yanında, Karadeniz Caddesi'nin hemen yanındaki sokakta otururmuş.Adamcağız 1944 yılında ölmüş..

Gelelim şimdi bilmeceye..

Eyüboğlu'nun kitabının 259'uncu sayfasında, oğlu Florya'da plaj işleten bu ikinci Süleymancılık tarikatı kurucusu Süleyman Çiliptay'ın terliklerini öpen bir genç subaydan söz edilir Aktarayım

"Fatih Camii yanında, Atpazarı denen yerde, iki büyük dükkanı da önemli gelir kaynağıydı. Şeyhin ölümünden sonra tekkenin başına geçmişti. Gene bu tekkeye gelerek Süleyman Efendi'nin önünde yere kapanıp terliklerini öpen, sivil giyinmiş genç bir subay vardı. Sonradan ordu komutanı, sıkıyönetim komutanı olmuş, işkence olayları dolayısıyla basında uzun boylu konu edilmişti."

Kim bu Nakşibendi orgeneral? Şöyle uzun boylu mu? Elmacık kemikleri çıkık mı? Bir sağ partiye de girmiş mi? Özel sektörde yönetim kurulu üyesi mi? Allah Allah... Kim bu Nakşibendi ordu komutanı? Meraktan çatlayacağım: *"Kim yahu bu Süleymancı orgeneral? Kim bu?.."*

Çözün bakalım bilmeceyi. Soldan sağa işkence, yukarıdan aşağı zulüm. Kim bu general? Kim bu Allahaşkına?

(1 Şubat 1987)

12 EYLÜL RUHUNA!

12 Eylül'ün devlet partisi nasıl da darmadağın oldu. MDP üçe bölündü. ANAP'a gidenler oldu. DYP'ye katılanlar oldu. HDP'yi kuranlar oldu.

5 Kasım gecesini lacivert elbiseler ile kırmızı plakalı arabalar içinde bakan olma düşleri ile geçirenler, 6 Kasım günü geceyarısına doğru hazin gerçek ile karşı karşıya geldiler

Ve Fatiha o saatlerde okundu. *"12 Eylül'ün ruhuna Fatiha..."*

Necdet Calp, başbakanlık müsteşarıydı. Doğuştan efendi bir adamdı. Muhalefet lideri olarak öyle sola mola da kaymazdı. Ne de olsa devlet terbiyesi görmüştü.

Ne oldu? Aydın Güven Gürkan ve arkadaşları tarafından devrildi. Ve 12 Eylül ruhu o gece Selim Sırrı Tarcan Spor Salonu'nda bir kez daha anıldı. *"12 Eylül'ün ruhuna Fatiha.."*

SODEP'in 6 Kasım seçimlerine girmesi uygun görülmüyordu. Bu yüzden İnönü'nün oğlu veto edildi, Atatürk'ün yaveri veto edildi; mesleğinin yüzakı bilim adamları veto edildi. HP ile SODEP birleşince 12 Eylül ruhu yeniden anıldı. *"12 Eylül'ün ruhuna el Fatiha..."*

Veto edilen Erdal İnönü, şimdi SHP Genel Başkanı olarak, mecliste temsil edilen bir partinin genel başkanıdır *"12 Eylül'ün ruhuna Fatiha..."*

Mehmet Keçeciler, ANAP Genel Başkan yardımcısıdır Kimdir bu Keçeciler? 12 Eylül öncesi Konya mitingini düzenleyen Konya Belediye Başkanı... Neydi Konya mitingi? 12 Eylül'den sonra hiç ağızlardan düşmeyen ve irtica eylemi sayılan toplantı.

Keçeciler, şimdi etkin ve yetkinse ne yapmalı? Fatiha okumalı... *"12 Eylül'ün ruhuna Fatiha..."*

Efendim, hani dernekler siyaset ile uğraşmayacaktı? Türk Ocağı adlı dernek, devlet eliyle açılıp, açılışında siyasal konuşmalar yapılıyor Aydınlar Ocağı adlı dernekte ise siyasetten başka bir şey yapılmıyor

Öyleyse ne yapmalı? Fatiha okumalı "12 Eylül'ün ruhuna Fatiha..."

Yüce Meclis salonlarında laiklik üzerine yemin etmiş TBMM Başkanı"nın devlet kesesinden verdiği iftar yemeklerinde okunmak üzere Fatiha...

"12 Eylül'ün ruhuna hediye eyledik şu anda vasıl eyle Yarabbi..." Amin. El Fatiha!

(6 Mayıs 1986)

MEKİK

Bu yazıyı yazmak için masaya oturduğumda, kendi kendime *"İyimser bir yazı yaz"* diye komut verdim. Yarın bayram. Karamsar yazı yazmanın ne anlamı var! Şimdi, oturmuşsunuz deniz kıyısına, açıyorsunuz sabah gazeteyi önünüze, bin tane can sıkıcı haber ve çelik yaylar gibi gerilmiş öfkeli yorumlar Canınız sıkılmaz mı?.. Sıkılır!..

Karamsar yazı yazmaktan bıktım. Bugün iyimser yazı yazacağım.

Sol birleşmezmiş de, seçimi ANAP kazanırmış ta. falan filan... Gericilik artmış da, enflasyon orta direğin belini kırmış da, bu yolla düzelmezmiş de, şu da bu da... Adaaam sen de... Düzelir nasıl olsa.

Ne diyordum? İyimser yazı yazayım... Bakın yazıyorum; yazmadı demeyin.

Şu yat turizmi ne güzel gelişiyor! Her isteyenin bir yatı var Gidin bakın Bebek Koyu'na. Oooo, balıkçı tekneleri gibi dizilmiş mübarekler. Haziran gelince haydi Marmaris'e, Bodrum'a, Fethiye'ye... O büyülü mavi yolculuklara...

Ne güzel yatlar yapılıyor bizde. Hiç öyle İtalyan tekne özentisi çekmeyin. Gidin Bodrum'a, Çolak Erol diye tanınan, ustaların ustası Erol Ağan'a; yapsın size gelinlik kız gibi bir tekne. İtalyan yatçıları su dökemez Erol Usta'nın eline.

Cumhurbaşkanlığı Konseyi üyesi, eski Hava Kuvvetleri Komutanı, emekli Orgeneral Tahsin Şahinkaya da Erol Usta'ya bir tekne yaptırmış. Teknenin adı Mekik... Mekik dokuma diye bir deyiş var ya; işte öyle mekik dokuyacak o gelinlik kız gibi yat. Bodrum'dan Marmaris'e, Marmaris'ten Bodrum'a...

Paşa 12 Eylül'ün en sıkışık günlerinde yaptırmış bu yatı. Şahinkaya Paşa havacı, ama denize tutkun. O yüzden yaptırmış Mekik adlı yatı. Paşa denize aşık. Gider gelirmiş o günlerde Bodrum'a; sıkıştırırmış Erol Usta'yı; *"Çabuk bitir usta, çabuk!"*

Yat bitmiş; ama kısmet olmamış Şahinkaya Paşa'ya şöyle gönül rahatlığıyla denizlere açılmak. İşte devlet işleri, şunlar, bunlar...

Satmış Mekik'i 16 milyona mı, 20 milyon'a mı... Bodrum'da Merve Oteli sahibi Melih Başar almış Mekik adlı yatı. Yine yabancıya gitmemiş yat. Eski bir gazeteci Melih Bey. Efendi mi efendi, çelebi mi çelebi. Yat şimdi Başarlar'ın. Karı Koca Başarlar bir ara da filmcilik yapmışlardı. Başar Film... Anımsarsınız canım... *"Ucuza gitmiş tekne. Bugün, su içinde 60 milyon eder"* dedi. Ben bu işlerden hiç anlamam. Bize öğrettikleri aritmetikle katların, yatların fiyatlarına akıl erdirmek güç. Güç ama, bu devirde 20 milyona yat satılır mı?! Yat değil o zaman bu. Ya ne ? Kayık kayık!..

Yat turizmi ne güzel gelişiyor. Yat limanları yapılıyor; yat yarışları düzenleniyor; denizler renkleniyor; piyasa hareketleniyor. O yüzden olacak, yaşamlarını karada geçirenler bile yat sahibi oluyorlar.

Koşun o zaman Erol Usta'ya; verin siparişinizi; yapsın tekneleri.

Hayat ne güzel, ne güzel!...

Bugün kendime "İyimser yazı yaz" diye komut verdim; iyimserliğime tanıksınız. Ve gördünüz komutu, yazdım iyimser yazıyı, sizler de okudunuz.

(8 Haziran 1986)

VEHBİ BEY AMCA

Vehbi Bey amca... Geçmiş olsun. Hastaydın, bir ziyaret edip "Geçmiş olsun" diyemedim. Kusura bakma. Geçmiş olsun. Hem geçirdiğin hastalık için geçmiş olsun, hem de Koç Holding'i batmaktan kurtardığın için.

"Hayrola" diyeceksin; "ne batması?..

Başbakan Özal senden iş istemiş; sen de vermemişsin. Ya kendisini işin başına getirseydin!?.. Yaaa... İşte koskoca Koç batmış gitmişti. **60. yıl** falan hiç kutlanamazdı.

Vehbi Bey amca, hayatta aldığın en büyük karar, Özal'ın iş isteğini geri çevirmendir. Vallahi batmıştın şimdiye kadar. Bir de bu yüzden *"geçmiş olsun"* diyorum. Verilmiş sadakan varmış amca. Ama ben hep söylemişimdir; Vehbi Bey amca öyle kolay kolay yaş tahtaya basmaz. Özal'ın iş hayatındaki başarısı ne ki?!!.. Sen kaçın kurrasısın Vehbi Amca.... Adamı gözünden anlarsın vallahi.

(Amca kusura bakma, senin de günahların yok değil hani. Bazı başyazarları çok tutuyorsun; onlar da **"Vehbi Bey'in adamları"** diye kasılıp duruyorlar Bir de para kazanıp onunla bununla ortak oluyorlar. Neyse bunları sonra konuşuruz.)

Amca;

Mektubu yazmamın nedeni şu. Sen akıllı adamsın. Öyle **türedi milyoner** filan değilsin. O **"kadifeci Narin"** gibi, **"hodri**

meydan bakışı" ile bakmazsın. Haa bu yüzden, hem bir baba dostu, hem de akıllı bir işadamı olarak sana bir iş önereceğim.

"Lafı ağzında yuvarlama, söyle" diyorsun; söyleyeyim:

Amca; özel TV kursana!.. Bak, inan bana, çok kazançlı bir iştir. Şu devlet televizyonunun halini görüyorsun. İkinci kanal yerine "kanalizasyon" açsalar yine de nafile! Şu seçim propagandalarını düşün. Aman ne sıkıcıydı o programlar! Aç bir özel televizyon; yap programları arka arkaya; bak nasıl reklam gelir kuracağın televizyona.

Amca bak; şu Demirel, *"Arkamda kan ve gözyaşı yoktur"* diyor ya... Yapsa televizyon Demirel'le bir program; gazeteciler de çıkıp başbakanlığı döneminde kaç kişinin öldüğünü liste olarak sunsa.... İlgi çekmez mi böyle bir program?!..

Sonra amcacığım; Demirel ile Özal, televizyonda karşı karşıya getirilse ve ekonomiyi kim bilir kim bilmez, bu konuyu aralarında tartışsalar da, ***"ülkeyi 70 sente kim muhtaç etti"*** bir anlasak. Yani, ekonomiyi bildikleri için mi böyle oldu, yoksa bilmedikleri için mi?.. **"Bir bilen"** kim? Bu konu ancak böyle bir tartışmayla ortaya çıkar. Öyle değil mi amca!?..

Özal **İcraatın İçinden** programında yaptığı konuşmayı önündeki ekrandan okuyor. İzleyici bu ekranı görmediği için, *"Helal olsun adama!.. Sekmeden konuşuyor"* diyor. Elinde tuttuğu o kalem var ya, o kalem!.. Bu kalemi de önündeki ekrandan geçen yazıları iyi izleyebilmek için kullanıyor.

Sen kur bir özel televizyon; bizler çıkalım Özal ile bir programa; bak nasıl bozulur fiyakası. Hem Özal ile Pakdemirli'nin şirketlerini bir bir çıkarır; hangi kararnamenin hangi şirkete yaradığını tek tek kanıtlarız. Pakdemirli'nin şirketleri var. Ooooo.... Onların aldığı teşvikleri altalta koyup, *"Ey vatandaş, ortadireğin temsilcisi bunlar mı"* diye sorarız.

Demirel ile Ecevit'i karşı karşıya getiren bir program ilgi çekmez mi?!.. Demirel anasının gözü. Ecevit'e dönüp ***"Bizim CHP'ye yönelttiğimiz eleştirileri, siz şimdi SHP'ye yöneltiyorsunuz."*** dese ilginç olmaz mı?!..

Ya da Feyzioğlu televizyona çıkıp, *"Yahu Bülent, modern bu çizgiye gelecektin, niçin bizi bu kadar üzdün"* diye sorsa ilgi toplamaz mı bu program?!..

Vehbi Bey amca; hani "adı lazım değil" derler ya, ben de öyle söyleyeyim; senin de benim de sevdiğimiz bir ortak dostumuz var. Canım şu eski Marksist yazar! Onunla bizleri bir televizyon programında karşı karşıya getirsen ve eski defterleri şöyle bir karıştırsak..

Canım arada reklamlara yer verirsin. *"Bir sağa... bir sola... bir sağa bir sola...."* Şanzımanlı arçelik gibi mübarekler!...

Bak amca!... Ben Marksist'in döneğinden, sosyal demokratın dangalağından ve liberalin alaturkasından hiç hoşlanmam! Bu memlekette şöyle adam gibi **kapitalist sağ** ve **sosyalist sol** parti kurulmadı. Sıkıntı da bundan ya!...

Diyeceksin ki *"Nedir o sosyalist parti?.."*

Korkma amca, korkma!... Batı ülkelerindeki gibi sosyalist parti. Öyle ihtilal mihtilal, devirme mevirme yok. Barışçı yolları savunan bir sosyalist parti olsun; bak nasıl değişir her şey!.. **Liberal olmayan sağ** ve **sosyalist olmayan sol** ile işte bu noktalara sürüklendik. Hiç de ders almıyoruz.

Kur bir televizyon, tartışalım şu konuları tek tek. Hem sen televizyon işine el atınca Sabancı boş duru mu!?.. O da açar bir kanal. Derken, sırtını Özal ve Pakdemirli'ye dayamış **Raks** şirketine, devlet bütçesi kadar yatırım indirimi sağlarlar. Onlar de kanal açar!

Çok partili düzeni bir türlü kuramadık amca; hiç olmazsa, senin öncülüğünde, **"çok kanallı televizyon"** kuralım. Sen, babam gibi, kökten Ankaralı'sın. Senin kuracağın televizyonun yayınları da istersen bir Ankara Türküsü'yle başlasın:

"Biz de adet böyledir... Güzeli ağlatırlar.... Aman, çirkini söyletirler..."

Ne güzel yanıt olur, şu yasaklı ve kısıtlı demokrasiye bu türkü!...

Vehbi Bey amca... Biz gerçi, devletçi olmasına yine devletçiyiz.; ama eski solculardan Tunca Toskay'ın başında bulunduğu televizyon, bizleri vallahi de billahi de kitle iletişimi konusunda devletçilikten soğuttu. Kur bir televizyon; gerisini merak etme sen!

Saygılar sunarım, ellerinden öperim; benim baba dostu Vehbi Amcam!...

(5 Ekim 1986)

ZURNA PEŞREVİ..

DYP Genel Başkanı Sayın Demirel ile Devlet Başkanı Sayın Adnan Kahveci arasındaki "zurna deliği "tartışmasına ANAP Genel Başkan Başyardımcısı Sayın Keçeciler de katıldı. Keçeciler, DYP Genel Başkanı Demirel'in *"Kahveci zurnanın son deliğidir"* sözlerini, *"Demirel zurnanın ilk deliğidir"* diye yanıtladı.

Zurnanın ilk deliği ile son deliği arasındaki deliklere de siyaset dünyasından birer saygın ad bulunursa, bu delikli benezetmeler ile **"hükmetin manevi şahsiyetine hakaret"** edilmiş olur mu?

Türkçemiz davullu-zurnalı atasözleri ve deyimler ile doludur. Örneğin: *"Kızı gönlüne bırakırsan ya davulcuya koçar, ya zurnacıya..."* Aile hukukundaki beklenmedik **"ahvali şahsiye"** değişikliklerini anlatan bu atasözü, gümüzde ister istemez siyasal içerik kazanmıştır.

Bendeniz, bir hukuçu olarak "davulcu" kavramından Başbakan Sayın Özal'ın damadı Sayın Asım Ekren'in anlaşılacağı kanısında değilim.. Değilim, çünkü Sayın Ekren, bilindiği gibi "davul" değil, "bateri" çalmaktaydı. Bu atasözüne konu olan davul bir alaturka müzik aygıtıdır Bateri, ziller, tefler, kastanyetler eşliğinde çalınan birden çok davul görüntülü, vurgulu ve çokuluslu bir çalgıdır.

"Davul dengi dingine çalar" atasözü -söz meclisten dışarı- ideolojik ve sınıfsal anlamlar taşır. Bu deyim, *"Ağanın kızı ağanın oğlu ile, paşanın kızı paşanın oğluyla evlenir"* kuralını anlatır. Ankara'nın ünlü *"Aman aman olmuyor, eş eşini bulmuyor"* türküsü, hem sınıfsal hem de duygusal anlamlar içerir. Ağanın kızı bir başka ağanın oğluyla evlendirilir ama kızın gönlü bir başkasındadır. Onun için "Olmuyor!" der. "Olmuyor!!"

Özetle **"davulcu"** sözcüğünün Sayın Asım Ekren'e **"matufiyeti"** yoktur; olamaz.

Böyle olmasına böyledir ama **"davulcu"** ve **"zurnacı"** kavramlarını kullanarak eleştiri yazıları yazmak, Türk Ceza Yasası'nın 480'inci maddesinden teğet geçmek demektir Liberal demokrasimizde bu gibi atasözü ve deyimleri

kullanmak yasak ve tehlikelidir. İşte bu nedenle, demokrasimizde **"şişman", "davul", "gözlüklü", "davulcu", "by-pass", "papatya"** gibi sözcük ve kavramları yasaklamak uygun olur. ***"Papatya gibisin beyaz ve ince"*** tangosu da ceza yasamızın 159 ve 480'inci maddelerine girebilir. Konu bu açıdan da ayrıca ele alınmalıdır

"Anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az" atasözü bu bakımdan pek o kadar tehlikeli değildir. Birtakım arsız siyasetçileri eleştirmek için **"alın derisi değil, davul derisi"** atasözünü kullanabilirsiniz. Hukuk açısından bir sakınca yoktur

Tabii, yazının içinde, bu siyasetçinin boyunu, posunu, kilosunu, şusunu, busunu vermemek koşulu ile. Kilodan, boydan, postan söz ettin mi "matufiyet vardır" diye haydiiii, doğru mahkemeye...

Devlet Standartlar Enstitüsü, devet adamlarının kilosunu, boyunu, posunu, Resmi Gazete'de her üç ayada bir yayımlamadıkça bu gibi sözlerin kimleri eleştirmek için kullanıldığı kanıtlanamaz.

Ama **"delikli eliştiriler"** öyle mi? Sayın Demirel'e göre Sayın Kahveci, zurnanın son deliğidir; Sayın Keçeciler'e göre de Sayın Demirel aynı zurnanın ilk deliğidir. Buralarda **"matufiyet"** açıktır.

Peki **"matufiyet"** açıktır, yani eleştirinin kime yöneldiği bellidir. Bellidir de **"zurnanın zırt dediği"** delik hangi deliktir?! İlk delik mi? Son delik mi? Orta delik mi? Bu konuda herhalde, bir meclis araştırması gerekmektedir.

Türkçe'mizdeki **"zurnada peşrev olmaz"** atasözü de çok anlamlıdır Bu atasöz, plansız programsız işlerde yöntem aranmayacağını anlatmak için kullanılır. Özal, ekonomide de, siyasette de peşrevsiz zurna çalıyor Bu zurnayla çaldığı müzik de **"Friedman Konçertosu"**dur. Hem de bu konçertonun arabesk uyarlaması... Bu yüzden olacak, ne zurna deliği tanıyor, ne davul...

(29 Nisan 1988)

PAŞA TASARRUFU!..

12 Eylül hukuku, **paşa tasarrufları** olarak adlandırılabilecek bir antidemokratik işlem çeşidi yaratmıştır. **1402'likler** diye bilinen kamu görevlileri, sorgusuz sualsiz görevlerinden alınmışlardır.

Bunların bir kısmı üniversite öğretim üyesidir. Bu öğretim üyeleri, hiç kuşkunuz olmasın, üniversite içinde önce kendi arkadaşlarınca ihbar edilmişler, bu ihbarlar, MİT ve sıkıyönetimce **paşa tasarruflarına** dönüştürülmüştür

27 Mayıs döneminde **147'ler** olarak bilinen öğretim üyeleri, nasıl arkadaşlarınca ihbar edilmişlerse, 12 Eylül döneminin **1402'likler'**i de işte böyle, üniversite içindeki öğretim üyele- rince ihbar edilmişlerdir.

O günlerde astığı astık, kestiği kestik sıkıyönetim komutanları, hiçbir titizlik göstermeden, MİT'ten gelen bu raporları anında **paşa tasarrufu** olarak uygulamışlardır.

1402 uygulaması, başlı başına antidemokratiktir, acımasızdır, bilime ve bilim adamlarına karşı amansız bir düşmanlığın göstergesidir.

İstanbul'dan Prof. Dr Aydın Aybay, Prof. Dr Hüseyin Hatemi, Prof. Dr Nuri Karaca, Prof. Gencay Gürsoy, Ankara'dan Prof. Dr. Bahri Savcı, Prof. Dr. Alpaslan Işıklı, Prof. Dr Cevat Geray, Prof. Dr. Korkut Boratav, Doç. Dr Cem Eroğul, Prof. Dr. Rona Aybay, Doç. Dr. Tahir Hatipoğlu, Doç. Dr Nurkut İnan. İzmir'den Prof. Dr. Veli Lök, Prof. Dr Yavuz Aksu, Prof. Dr. Tayyar Bora, Prof. Dr. Türkan Süer, Prof. Dr Erol Mavi, Prof. Dr. Cumhur Ertekin, Doç. Dr Şükrü Bozkurt, Doç. Dr. Hüseyin Yıldırım, Doç. Dr. Hüseyin Turan, Prof. Dr Ataman Tangör, Doç. Dr İsmet Özkut, Dr. Renan Pekünlü ve Dr. Bülent Pekertem, Trabzon'dan Prof. Dr. Erdem Aksoy, ODTÜ'den Prof. Dr. Yakup Kepenek ve Doç. Dr Güney Gönenç bu **paşa tasarruflarının** adları duyulan kurbanlarıdır

1402 sayılı Sıkıyönetim Yasası'nın 2. maddesine 1982 yılında yapılan bir ekle, görevlerine son verilen kamu görevlilerinin durumları sıkıyönetim komutanlarınca yeniden incelenmiştir. Sıkıyönetim komutanları, daha önce görevlerine son verdikleri kamu görevlilerinin durumlarını ikinci kez

incelemişler, bunlardan bir kısmı hakkındaki işlemlerini geri almışlardır

Ne olması gerekirdi bundan sonra? Bu kamu görevlilerinin hemen görevlerine başlamaları gerekmez miydi?

Hiç şüphesiz gerekirdi.

Komutanlar bu **paşa tasarruflarını** alınca, idare, hemen hiç zaman yitirmeden bu işlemleri uyguluyordu da, aynı işlemler aynı sıkıyönetim komutanlarınca geri alındığında idare niçin bu işlemleri uygulamıyor ve ilgili yazışmaları **sümen altında** tutuyordu.

Hem askeri yönetim de bitmiş sözüm ona **sivil demokrasi dönemi** başlamıştı. Bir Amerikan yazarı gibi *"Askeri müziğin müzikle ne derece ilgisi varsa, askeri hukukun da hukukla o derece ilgisi var"* diyelim... Askeri dönem, bir **kapalı rejim**dir; böylesine kapalı rejimlerde hukuk devleti yerine **kışla hukuku** egemendir **Polis devleti,** bu gibi rejimlerde geçerlik kazanır.

Bunların hepsi doğru... Peki, hukuk devletinde, sivil demokraside bugün de **kışla hukuku** egemense ve bugün de **paşa tasarrufları** geçerliklerini koruyorlarsa, o zaman kavramları yerli yerine oturtmak gerekir

Bir örnek verelim.

ODTÜ öğretim üyelerinden Doç. Dr. Güney Gönenç, 1983 yılında 6. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanı'nın emri ile üniversiteden uzaklaştırılmıştı. 1955 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi'ni bitiren Gönenç, lisans çalışmalarını Amerika'da yapmış, doktorasını İngiltere'de tamamlamıştır.

İTÜ ve sonra da ODTÜ'de öğretim üyesi olarak görev yapan Doç. Dr Güney Gönenç, 1982 yılında ODTÜ'ye bağlı Gaziantep Mühendislik Fakültesi'ne atanmış, 1983 yılında da **1402'likler** arasına katılmıştır

Sıkıyönetim komutanlığı, bir süre sonra Gönenç hakkındaki işlemi kaldırmış, ancak Doç. Gönenç'e işlemin kaldırıldığı bile bildirilmemiştir Böylece Doç. Gönenç'i görevinden alan **paşa tasarrufu** bu kez de çok **liberal** olduğu söylenen Özal döneminde **sivil paşalar** tarafından uygulanmıştır. Hem de işlemlerin kaldırıldığı bilindiği ve ilgililere bildirildiği halde!

Bu da **sivil demokrasimiz**in ve **liberal dönemimiz**in hünerlerinden biridir.

1982 Anayasası'nda üniversite öğretim üyelerinin, *"Üniversitelerin yetkili organlarının dışında kalan makamlarca her ne surette olursa olsun görevlerinden uzaklaştırılamayacakları"* yazılıdır. **Paşa tasarrufları** bu kuralın dışında mıdır?

Hükümet ve YÖK eğer istemiş olsalar, bu **paşa tasarrufları** bir saat içinde kaldırılır. Ve bir saat içinde 1402'lik öğretim üyeleri görevlerine dönerler.

Bırakınız bu **paşa tasarruflarını** kaldırmayı, sivil demokrasi döneminde bazı kafalar hâlâ ve hâlâ o **kışla hukuku**nu vicdanlarında ve bilinçaltlarında yaşatıyorlar.

Askeri dönemin **paşa tasarruflarına** sivil demokrasi döneminde de esir olduktan sonra ne demokrasisi beyim, ne demokrasisi?!!.. Ne liberalizmi beyim, ne liberalizmi?!!.. Ne özerkliği hocam, ne özerkliği?!..

" Dikkaaat!.. Esaaas druşşş!.. Rahat..."

"Rahat" artık beyler *"rahat!" "Rahat hocalar, rahat..."*

(31 Mayıs 1988)

HUKUK GÜVENLİĞİ...

Başbakan Özal'a yönelik suikast girişimi ile ilgili soruşturma Ankara DGM Savcılığı'nca yürütülüyor.

Bir başbakana karşı suikast düzenlenmişse, bu eylem, doğrudan doğruya **devlet güvenliği** ile ilgilidir. Bundan hiç şüphe yok..

Peki, bu soruşturma yürürken saldırganın ifadesinin yayımlanması da aynı **devlet güvenliği** kavramı ile ilgili midir?

Hayır, değildir.

Bir gazeteci, eğer, böyle bir yayın yapmışsa, konu, basın yasasını ilgilendirir. Basın Yasası'nın 30'uncu maddesi ceza kovuşturmaları ile ilgili her türlü **vesika ve evrakın** açık duruşmada okunmasından önce yayımlanmasını yasaklamaktadır Bu eylemin yaptırımı, bir aydan altı aya kadar hapis ve 15 bin liradan 150 bin liraya kadar para cezasıdır.

Kartal Demirağ'ın Ankara Cumhuriyet Savcı Yardımcıları'ndan biri tarafından alınan ifadesi **devlet sırrı** değildir. Bu yüzden, bu ifadeyi yayımlayan Erbil Tuşalp'ın

gözaltına alınmasını gerektirir hiçbir hukuksal dayanaktan söz edilemez.

Anayasanın 26'ncı maddesi, basın özgürlüğünün **"resmi makamların müdahalesi"** olmaksızın kullanılacağını belirtiyor. Aynı maddede, bu özgürlüğün **"suçların önlenmesi ve yargı görevinin uygun olarak yerine getirilmesi"** amacıyla sınırlanacağı da kaydediliyor.

Basın Yasası'nın 30'uncu maddesinin dayanağı olan anayasa maddesi budur. Eğer, yayında suç varsa, bu suç, haberin gazetede yer almasıyla işlenmiştir. Öyleyse, savcılığın Erbil Tuşalp'ı gözaltına alıp, ifade metnini bulmak için Cumhuriyet Gazetesi'ni aratması, yargı görevini yerine getirmek değil, basın özgürlüğünü yok etme anlamına gelir

Öyle anlaşılıyor ki, savcı, Erbil Tuşalp'ı **haber kaynağını açıklaması** amacıyla gözaltına almaya karar vermiştir. Yasalar, bu amaçlı bir gözaltı işlemine izin vermez.

Anayasanın 30'uncu maddesi basımevi ve eklentilerinin **"suç aleti olduğu gerekçesi ile zapt ve müsadere edilemeyeceğini"** de açıkça belirtiyor

Yasalar bir gazetecinin **haber kaynağını açıkaması** amacıyla gözaltında tutulmasını gerektiren bir **tazyik hapsi** öngörmemiştir. Ceza Muhakemeleri Usulü Yasası, yalnızca **tanıklıktan çekinme** durumlarında, tanığı **tanıklığa zorlamak** için bir hapis cezası öngörür Bu konudaki yetki de savcılara değil yargıçlara tanınmıştır.

Erbil Tuşalp, olayda tanık mıdır, yoksa sanık mı?.. Sanıksa -ki öyle olduğu anlaşılıyor- o zaman suç ile işlendiğine (yayın yapıldığına) göre gözaltı işlemi ve arama kararlarının hukuksal dayanağı yoktur. Yok Tuşalp, sanık değil de **tanık** ise, bu konudaki kararı verecek olan yetkili de, savcı değil yargıçtır

Üstelik Ceza Muhakemeleri Usulü Yasası'nın 97'nci maddesine göre arama kararlarını verecek makam, savcılık değil mahkemelerdir. Ancak **gecikmesinde sakınca bulunan hallarde** savcılar ya da **zabıta memurları** arama yapabilirler Yargıç yada savcının hazır bulunmadığı aramalarda **o mahal ihtiyar heyetinden ve komşulardan iki kişi**nin de hazır bulunması gerekmektedir Aramada bu biçim koşullarına da uyulmuş değildir.

Basın Yasası kapsamında yaptırımı bulunan bir eylemi, Ceza Yasası'nın 132'nci maddesi içine sokup yasaları zorlamak, basın özgürlüğünü yok etme kapısını açar Gazeteler, sıkıyönetim dönemlerinde bile aranmadı. Sayın savcı, her dakikası ve saniyesini suikastçı ve örgütüne ayırması gerekirken gazetelere karşı niçin böyle bir savaş açıyor?

Bir ülkede devletin güvenliği ile hukukun güvenliği eşanlamlıdır. **Devlet güvenliği** adına **hukuk güvenliğ**inin ortadan kaldırılması, demokrasi ve hukuk devleti için ilerde onarılmaz yaralar açar. Bu gibi dönemlerde daha soğukkanlı olunmasında sayısız yarar bulunmaktadır. Dikkatler, gazetelere ve gazetecilere değil, saldırgana ve saldırganın örgütüne çevrilmelidir.

(23 Haziran 1988)

İSVİÇRE HESABI

İsviçre'de banka hesapları gizlidir. Bu yüzden, para kaçırmak isteyen doğru İsviçre hesaplarına koşar Bu bankalardan bilgi isteyemezsiniz, vermezler.

Vermezler, ama İtalyan polisi bir yolunu bulup, **Sarı Avni** diye bilinen Avni Karadurmuş (Musullulu) ile uyuşturucu madde kaçakçılığından İtalya'da tutuklu Sabit Tırnovalı ve Celal Erdoğan'ın banka hesaplarını ele geçirir.

Daha sonra bu banka hesapları, ilgileri nedeniyle Diyarbakır Sıkıyönetim Mahkemesi'nde yargılanmakta bulunan Beh- çet Cantürk'ün dava dosyaları arasına girer.

Sabit Tırnovalı'nın **Trade Development Bank**'taki "138.591 RI" hesabından 9.12.1983 günü, "gümrük çıkış beyannamesi 23466" sayılı işleme dayanarak, Akbank İstanbul Galata Şubesi'ne biri 176 bin 400, biri de 323 bin 400 olmak üzere 499 bin 800 dolar gönderilmiştir.

"ENKA", bilindiği gibi ANAP ile iç içe olan bir "ayrıcalıklı şirket"tir. Bu şirketin uyuşturucu madde kaçakçılığından tutuklu Sabit Tırnovalı ile ne gibi bir ilgisi vardır? Evet, merak bu ya, soruyoruz.

Avrupa'daki eski Ülkücü Türk Federasyonu Genel Başkanı ve fındık dış satımcısı Lokman Kondakçı'nın 28 Mart 1983 günü Cenevre'deki UBS aracılığı ile Sabit Tırnovalı'ya niçin 150 bin DM gönderdiğini de sormak istiyoruz. Yine "UBS Zürih, Okumuş, Compte 51652061 0" sayılı hesabın Okumuş Holding ile bir ilgisi olup olmadığını da... Ayrıca, "Middland Bank, Quenns Street Branch, Cardiff, Dr A.Türkeş"in kimliğini de...

Tırnovalı'nın, Yılmaz Sazak'ın "Barclays Bank Ltd. 53 Maida Vale Branch London 70831818" sayılı hesabına 7.12.1983 günü niçin 10 bin dolar gönderdiği de...

Niçin gönderilir bu paralar bir uyuşturucu kaçakçısına? **"Hayali ihracat"** için mi? Yabancı şirketlerin **"garantisiz alacakları"** için mi? Sarı Avni'den Tırnovalı'ya, Tırnovalı'dan ENKA'ya uzanan bu hesapların anlamı nedir?

Merak ediyorum, soruyorum:

"Sarı Avni" diye bilinen kaçakçının asıl adı Avni Karadurmuş'tur. "Sarı Avni", şimdi Avni Yaşar Musullulu adını aldı. Sarı Avni'nin başka kimlikler altında şu anda İtalya'da yaşadığı sanılıyor. Sarı Avni'nin İsviçreli bir ortağı var: Adı Paul, soyadı Waridel. İsviçre'de uyuşturucu madde kaçakçılığı yapmak suçundan 13 yıla hükümlü, 1941 doğumlu Waridel, 14 Haziran 1985 günü, ABD New York Bölge Mahkemesi yargıçlarına, *"Amerikan ve Yunan istihbaratı adına çalıştığını"* söylediği biliniyor (CR.286(2NL) Tutanak, s. 120).

Dahası var.

"Sarı Avni"nin Zürih'te bir turizm şirketi vardı. Adı "Sultan Turizm..." Sultan Turizm'in bir de yönetim kurulu başkanı var: Adı Cristian Schmid. Sarı Avni'nin ortağı Avukat Schmid, uzun süre Zürih'teki Türk Hava Yolları'nın avukatlığını da yapmış! Ne zamana kadar? Yakın zamana kadar. 1984'e kadar... Sarı Avni, Amerikan ve Yunan istihbaratı, THY Zürih Şubesi Hukuk Danışmanlığı işte böyle iç içe çalışmış yıllarca...

Sarı Avni'nin banka hesaplarında 100721 numarada Ahmet Ümit Akçal adı göze çarpıyor Kim bu akçal? 3 Mart 1981'de Sarı Avni'nin hesabından 150 bin dolar gitmiş Ahmet Ümit Akçal'a... Allah, Allah!

İşler çok karışık... Kimin eli, kimin cebinde belli değil.

Behçet Cantürk, Emin Gorpe ve İsmet Hilmi Balcı iş ortağı. Balcı, 1969-73 döneminde AP milletvekili olarak TBMM'de görev yapmış. Daha önce de Çalışma Bakanlığı Özel Kalem Müdürlüğü'nde bulunmuş. Emin Gorpe adı son olarak geçenlerde konu ettiğimiz Anamur gümrüğünden yapılan "hayali ihracat" işine karışmış.

Uyuşturucu madde kaçakçısı Tırnovalı'nın hesabından 7.1.1985 günü "Soydan Pazarlama A.Ş."nin, Uluslararası Endüstri ve Ticaret Bankası Elmadağ Şubesi'ndeki hesabına "251497" sayılı gümrük çıkış beyannamesi uyarınca gönderilen para da 35.543.75 dolar.

Yılın ilk günü böyle "karışık ilişkiler"i okuyunca insanın sinirleri bozulur.

Haydi yarın, Antalya'da bir sahil sitesinde buluşalım. Biraz temiz hava alırız da!

Yılmaz SAZAK Açıklıyor:

1 - 1 Ocak günü bu köşede yer alan yazıda üç uyuşturucu madde kaçakçısının İsviçre'deki banka hesaplarında adlarına rastlananlarla ilgili sorular sormuştuk. Bu sorularla ilgili ilk yanıt, **ENKA**'dan gelmişti. Bu yanıtı hemen yayınladık. İkinci yanıt, Yüksel İnşaat A.Ş. sahiplerinden Sayın Yılmaz Sazak'tan geldi.

Sayın Sazak mektubunda, 1 Ocak günü beni telefonla aradığını, ancak bulamadığını kaydettikten sonra, **"10.000 dolar havalesinin"** doğru olduğunu, yurtdışında okuyan çocuklara gönderilmek üzere Türkiye'deki eski ortağının bir arkadaşına Türk parası ödediğini yazıyor. Sazak, 1980 yılında teröristlerce öldürülen kardeşi Gün Sazak'ın, 1978 yılında lenf kanseri olduğunu, birlikte İngiltere'ye gittiklerini, gerekli ameliyat parasını, birlikte iş yaptıkları Avusturyalı bir iş adamımdan aldıklarını, bu paranın Barclays Bank'ta açılan bir hesaba yatırıldığını belirtiyor.

1984 yılında kendisinin de Londra'da bir ameliyat geçirdiğini anlatan Sazak, ameliyat parası için eski ortağına Türk parası ödediğini, paranın bu para olabileceğini yazıyor.

Sayın Sazak'a konuya getirdiği bu açıklık için teşekkür ediyorum.

2 Anadolu Bankası'nın "riskleri 500 bin liranın üzerindeki donuk kredileri" ile ilgili yazımızda adı geçen Süzer Holding'in sahibi Mustafa Süzer telefonla arayarak, *"bankaya donuk kredi borcu olmadığını"* söyledi. Banka kayıtlarında, *"riskleri 500 bin liranın üstünde bulunan firmaların isimleri"* listesinde Süzer Dış Ticaret A.Ş'nin "H.Ger. Mek" karşısındaki rakam 3.616.533.000 liradır. Bu nedenle konu, banka ile Sayın Süzer arasındadır.

Sayın Süzer'e bu açıklaması nedeniyle teşekkür ederim.

ENKA açıklıyor:

1 Ocak 1988 günü, Sabit Tımovalı adlı bir uyuşturucu madde kaçakçısının İsviçre'deki **Trade Development Bank**'taki hesabından, **ENKA Pazarlama, İhracat ve İthalat A.Ş.**'nin 9.12.1983 tarihinde Akbank İstanbul-Galata Şubesi'ne iki ayrı havale ile toplam 499 bin 800 dolar gönderildiğini ve bu havalelerin gümrük çıkış beyannamesinin de 23486 sayısına dayandırıldığını açıklamıştık.

Tımovalı'nın ortağı Zakir Soydan'ın hesabında, uluslararası kaçakçılık olaylarında adları geçen **Mecataaf** ve **Shakkarco A.G**'nin de sık sık para havalelerine rastlanmaktadır. Olay bu yönü ile de araştırılıp soruşturulmaya değerdir.

Bu yazımızla ilgili olarak ENKA Pazarlama, İhracat ve İthalat A.Ş. adına Sayın Şerif Egeli'den bir mektup aldık. Mektup şöyle:

"Sayın Uğur Mumcu,

*Gazeteniz in 1 Ocak 1988 tarihli nüshasında, **İsviçre Hesabı** başlıklı yazınızda, şirketimiz hakkında iltibasa mahal verici bir ibare mevcuttur. Gerçekten yazının bir bölümünde, 'Bu şirketin (ENKA Pazarlama, İracat ve İthalat A.Ş.) uyuşturucu madde kaçakçılığından tutuklu, Sabit Tımovalı ile ne gibi bir ilgisi vardır' sorusunu sormaktasınız. Bu sorunun temeli, şirketimizin 15 Kasım 1983 tarihinde gerçekleştirmiş olduğu iki ihracat işlemi sonucunda dış alıcı firma tarafından Akbank İstanbul-Galata Şubesi'ne havale edilen 176.400 dolar ve 323.400 dolar, cem'an 490.800 dolara ilişkindir.*

Yukarıda bahsi geçen ihracat, şirketimizin, Bursa Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet gösteren, 14947/24087 ticaret sicil

numaralı TİSAŞ Tekstil Sanayi A.Ş.'nin imal ettiği hazır giyim mamullerinin, İsviçre, P.O.B 287, 8903 BİRMENSDORF, ZÜRİCH, adresinde mukim RHOMBOTEX S.A. Şirketine satışı ile ilgilidir.

Her ihracat işlemi gerçekleştikten sonra ihracatçı firma, ihracat vesaikini bir Türk bankası aracılığıyla, tahsil edilmek üzere ithalatçı firmanın bankasına gönderir. İthalatçı firma da gönderilen mamulleri ülkesine ithal edebilmek için, önce ihraç vesaikinin bedelini vesaiki gönderen Türk bankasına havale eder; sonra gerekli vesaiki bankasından teslim alır. İhracatçı firma, ihracat bedelinin hangi kaynaklardan sağlanarak havale edildiğini araştırmak mükellefiyetinde olmadığı gibi, böyle bir imkana da sahip değildir.

İhracatçı firmanın T.C. kanunlarına göre sorumluluğu, ihracat bedelinin zamanında yurda gelmesini sağlamaktır. İhracatçı firma, ihracat vesaikinin gönderildiği yabancı bankayı ihraç vesaikinde belirtir. Ancak ihraç bedelinin hangi kaynaklardan sağlanarak Türk bankasına havale edildiğini bilmek imkanına sahip değildir. Ayrıca, ihracat bedelinin yurda geldiğinin ispatı olan, Türk bankasınca tanzim edilen döviz alım bordrosu üzerinde havalenin hangi kaynaktan geldiği belirtilmez.

Yazınızda değindiğiniz ihracat işleminde de, firmamız, yukarıda belirtilen yöntemle ihracatı gerçekleştirdikten sonra ihraç vesaikini, alıcının bankası Credit Commercial de France-Zürih'e gönderilmesi için Akbank Galata Şubesi-İstanbul'a teslim etmiştir. Yukarıda belirtilen alıcı firma da, vesaikler kendisine ibraz edildikten sonra, Akbank Galata Şubesi'ne vesaik bedellerini zamanında havale etmiştir. Bu bedeller de Akbank Galata Şubesi'nce ihracat bedeli olarak tahsil edilerek, namımıza gerekli döviz alım bordroları tanzim edilmiştir.

Yukarıda açıkça izah edildiği gibi, firmamız, Bursa'da halen faaliyetini devam ettiren bir tekstil firmasının mamullerini, kendi pazarlamasını yaptığı İsviçreli bir firmaya tamamen, yasalara uygun olarak ihraç etmiş ve ilgili dövizlerin zamanında yurda gelmesini sağlamıştır. Buna ilaveten, yazınızda adı geçen Sabit Timovalı adlı şahıs, şirketimiz tarafından hiçbir şekilde tanınmadığı gibi, kendisi ile dolaylı veya dolaysız herhangi bir ilişkimiz olmamıştır; olması da mümkün değildir.

İşbu açıklamamızın tarafınızca dikkate alınacağını ümit eder, saygılarımız sunarız."

Sayın Egeli'ye teşekkür ederim.

Bu mektuptan da anlaşılıyor ki, **"sistem"** budur. Bu sistem gereği, dışsatım şirketlerine yurt dışından gönderilen dövizin bir bölümü, işte böyle, uyuşturucu madde kaçakçılarının hesaplarından gelmektedir.

ENKA, uyuşturucu madde kaçakçısı Sabit Tırnovali'yı hiç tanımamış olabilir Ancak **"sistem"** böyle işliyor. Böyle işlediği için de ANAP, Türk Parasının Kıymetini Koruma Hakkındaki 28 Sayılı Karar'a ilişkin tebliğin 5'inci maddesini, 28 Aralık 1983 günü değiştirip, ***"Türkiye'ye her türlü yoldan ve cinsten döviz ithali serbesttir. Hiçbir kayda tabi tutlmaz ve menşei araştırılmaz"*** hükmünü getiriyor.

Her şey o kadar açık ki!..

(1 Ocak 1988)

KİME LİBERAL?

Hükümet, Pasaport Yasası'nda değişiklik öneren bir yasa tasarısı hazırladı. Tasarı ANAP'ın bütün düzenlemeleri gibi **liberal** niteliktedir. Ama kimlere liberaldir tasarı?

Kimlere mi? Önce fuhuş ticareti ile uğraşanlara liberaldir tasarı! Peki nasıl liberaldir? Şöyle liberaldir.

Yürürlükteki Pasaport Yasası'nın 22. maddesi, on beş yaşını doldurmamış bir küçüğü kandırarak **fuhuşa teşvik** eden ve bu suçtan dolayı yargılananlara pasaport verilmeyeceğini öngörmektedir. Yine yasanın 22. maddesine göre, her kim, 21 yaşını bitirmeyen bir kızı ya da kadını *"rıza, şiddet, tehdit, hile veya nüfuz icrası ile başkası için iğfal"* ederse, bunlara da pasaport verilmez.

Muzır yasası ile bir kadın resmine milyarlık para cezası getiren ANAP hükümeti, **fuhuş ticareti** ile uğraşanlara pasaport sağlayıcı tasarı hazırlıyor. Maşallah!

Neydi ANAP'ın özelliği? Muhafazakârlık! Bir yandan bir kadın bacağı fotoğrafına milyarlık cezalar getir, öte yandan **fuhuş tacirleri**ne pasaport sağlayıcı düzenlemeler hazırla!

Pasaport yasasında kimlerin korunup kollanacakları 1984 yılında belli olmuş, ANAP, yasanın 22. maddesinde yaptığı bir değişiklikle döviz, altın ve gümrük kaçakçılarına pasaport verilmesini sağlamıştı. Aralarında bir **ANAP kurucusu banka genel müdürü**nün de bulunduğu **altın kaçakçılığı sanıklarının** yurtdışına çıkışları bu yasa değişikliği ile mümkün oldu.

Bugünkü yasa tasarısı bu liberallikte daha da ileri adımlar atarak yüz kızartıcı bütün suçları pasaport yasaklarının dışına çıkarıyor. Ya siyasal nitelikli suçlar? Onlar kalıyor. Tasarı, fuhuş tacirlerine liberaldir, hırsızlara liberaldir, yiyicilere liberaldir, rüşvetçilere liberaldir, sahtecilere liberaldir, dolandırıcılara, inancı kötüye kullananlara, hileli müflislere liberaldir

Daha başka kimlere liberaldir tasarı? Kaçakçılara liberaldir Silah ve mermi kaçakçılarına, uyuşturucu madde kaçakçılarına, döviz kaçakçılarına, altın kaçakçılarına, gümrük kaçakçılarına liberaldir tasarı.

Başka kimlere liberaldir tasarı? Adam kaçıranlara, alıkoyanlara liberaldir. İşgalcilere liberaldir, yurda dinamit ve bomba sokanlara, Ceza Yasası'nın 313. maddesi gereğince **cürüm işlemek için teşekkül meydana getirmek** suçundan mahkum olan ülkücü eylemcilere liberaldir. Bu eylemcilere yataklık edenlere liberaldir, uçak kaçıranlara liberaldir.

Bütün bu suçlara, bu suç sanıklarına karşı liberal olan tasarı, kimlere karşı liberal değildir? Siyasal suçlara liberal değildir; 141, 142 ve 163'lük suçlara liberal değildir, sosyalist parti kurucularına, yöneticilerine liberal değildir

Söz gelişi, tasarı, silah kaçakçılığından hükümlü Abuzer Uğurlu'ya liberaldir. TİP'in ilk Genel Başkanı M. Ali Aybar'a değildir! Avukat Halit Çelenk'e liberal değildir Avukat Turgut Kazan'a liberal değildir. Yalçın Küçük'e, İsmail Beşikçi'ye liberal değildir. Doğu Perinçek'e, Prof. Sadun Aren'e, sanatçı Ahmet Kaya'ya liberal değildir. Prof. Hüseyin Hâtemi'ye liberal değildir Tasarı Marksistlere liberal değildir, sosyalistlere liberal değildir. İslâmcılara liberal değildir.

Kurtuluş Savaşı'nın türkülerini seslendiren o soylu sanatçı Ruhi Su'ya verilmeyen, hukuk savaşçısı Orhan Apaydın'a ölümcül hastalığında esirgenen pasaportlar, şimdi fuhuş tacirlerine, uyuşturucu madde ve silah kaçakçılarına,

rüşvetçilere, sahtecilere birer kimlik kartı gibi serbestçe veriliyor.

Ruhi Su ve Orhan Apaydın konu olunca, "**Devleti ile, milleti ile bölünmezlik!..**" Cart curt!.. Fuhuş tacirleri, uyuşturucu madde ve silah kaçakçıları konu olunca, o sert, o dokunulmaz, o bölünmez devlet, kadife yumuşaklığında sevecen!

Ve tabii ondan ne şüphe: hep liberallikten oluyor bütün bunlar! Hep liberallikten. Fuhuş taciri, uyuşturucu madde ve silah kaçakçılarına, ülkücü eylemcilere, hayali ihracat sahtecilerine, gümrük kaçakçılarına, dolandırıcılara, yiyicilere, rüşvetçilere liberaldir muhafazakar ANAP!..

Tasarının gerekçesinde bir de "*Pasaport Kanunu'nda bazı iyileştirme, geliştirme ve yenileştirme çalışmaları yapılması gereği duyulmuştur*" denmez mi?

Çok şakacı bir hukukçunun kaleminden çıktığı anlaşılan **Yeni Liberal Pasaport Yasası**nı son bağımsız Müslüman Türk Devletine, mahafazakar ANAP hükümetine, bu hükümeti **liberal** diye savunan eski Marksistler'e, liberal tosunlara ve tosuncuklara ve ANAP'ın Nakşibendi, Süleymancı, Nurcu, Işıkçı, muhafazakar seçmenlerine, saygıyla ve kaygıyla sunuyoruz.

Ne canına yandığımın liberalliğiymiş bu!

(3 Nisan 1988)

GÜDÜMLÜ LiBERAL!

ANAP'ın uyguladığı model gerçekten **serbest piyasa ekonomisi**ne mi dayanıyor? Hayır. Ya neye dayanıyor? Devlet destekli ayrıcalıklı şirketlere... Alın ANAP'ın eski İzmir İl Başkanı'nın şirketlerini... Bu şirketlerle, bu tür siyasal ilişkileri olmayan şirketler, aynı piyasada eşit koşullara sahip sayılabilirler mi?

ANAP'ın eski İzmir İl Başkanı Atilla Yurtçu'nun, **İzdaş Dış Ticaret** adlı şirketine 13 milyar 300 milyon, Asmaş'a 1 milyar 850 milyon, **İzdaş Holding**'e 2 milyarlık kredi, **Santeks**'e 350

milyon, **İzdaş Dış Ticaret**'e 26 milyar 200 milyon, **Asmaş**'a 21 milyar 950 milyonluk **teminat mektupları** verilmiş... Bu kredileri ve **teminat mektuplarını** veren devlet bankalarıdır.

Yurtçu, bu siyasal ilişkiler sayesinde Suudiler ile de ortaklık kurmuş, Suudi işadamı Şeyh Al Rachi ile de **Mohammed Abdulaziz Salah El Rachi and Sons** şirketi aracılığı ile ortak olmuştur. Başbakan Turgut Özal'ın kardeşi Korkut Özal'ın danışmanı olduğu **İslâm Kalkınma Bankası,** Yurtçu'nun şirketlerine kredi açmıştır.

Yurtçu, ara seçimlerde ANAP'tan İzmir milletvekili adaylığına soyunmuş, ancak seçimleri kazanamamıştır Bu yenilgi üzerine Yurtçu, ANAP il başkanlığından çekilmiş, yerine hukuk danışmanı Ramiz Sevinç seçilmiştir Ramiz Sevinç, şimdi ANAP'in İzmir milletvekili adaylarındandır.

Ya bir zamanların **bakanlar üstü müsteşarı** Ekrem Pakdemirli? ANAP'ın Manisa adayı Prof. Pakdemirli, **Mistaş Oto Göstergeleri İmalât ve Sanayi A.Ş.**'nin ortaklarındandır Bu şirket ile aynı adresteki **Raks Elektroteknik Sanayi ve Ticaret** ve **Tekolast Plastik Sanayi ve Ticaret A.Ş.**'nin ortakları da aynı insanlardır. Ve ANAP İzmir örgütü **Mistaş** adlı şirketin ilk adresinde kurulmuştur 12 Eylül generallerinden Ragıp Uluğbay, emekli olurolmaz, Raks Şirketi'nde yönetim kurulu üyeliğine getirilmiştir Bu arada, Raks Şirketi'ne DPT'den milyarlık teşvik tedbirleri sağlanmıştır.

Kim, devlet katında, İzdaş ve Raks ile **eşit koşullara** sahiptir? Kimse! Ve kim, Korkut Özal'ın **Hak Yatırım** Şirketi ile **Akabe İnşaat** ile, **Özal-Bayraktar ve Kimya Sanayi** Şirketi ile ve **Al Baraka Özel Finans Kurumu** ile eşit koşullarda yarışabilir? Kim, bu piyasada Korkut Özal varken, Irak petrollerini Avrupa'ya taşıma işini üslenebilir? Tabi kimse!

Ağabeyiniz başbakansa ve ağabeyiniz başbakanlığa adımını attığı günde sizin ve ANAP İstanbul İl Başkanı Eymen Topbaş'ın ortak olacakları Arap Finans Kurumları'na kuruluş olanağı sağlayan kararnameyi imzalayacaksa, sizinle kim, nasıl yarışabilir?

Korkut Özal'ın İslâm Kalkınma Bankası'na danışman olduğu günlerde bu bankaya vergi bağışıklığı sağlayan yasa, Başbakan Özal tarafından Bakanlar Kurulu'na getiriliyorsa, kim bu **birader şirketleri** ile **serbest piyasada** boy ölçüşebilir? Yine kimse!

ANAP kurucusu Şadi Pehlivanoğlu -ki Çetin Altan'ı mecliste döven AP milletvekilidir- Türk Ticaret Bankası Yönetim Kurulu Üyesi olarak, **Müştak Paşa** ile birlikte ayda 5 milyon 124 bin 709'ar lira alacak! Ve bu düzen, eski Marksist'lerce, *"Aman ne kadar çağdaş ve ne kadar serbest"* diye övülecek!

Bu serbestlik, bu liberallik nasıl sağlanmış?

Önce **İlim Yay**ma **Cemiyeti** diye bir dernek kuracaksınız, bu dernekte **milli** m**anevi değerleri** savunacaksınız. Derneğin kurucusu iki kardeşseniz, biriniz başbakan biriniz iş adamı olacaksınız, bir başka kurucu üyenizi TRT Yönetim Kurulu üyeliğine seçeceksiniz. Bir başka üyeniz, **Aydınlar Ocağı** Başkanı olacak ve bu üyenizi İlâhiyat Fakültesi Dekanlığı'na getireceksiniz; bir yönetim kurulu üyeniz önce TRT Genel Müdürü olacak, sonra **İslâm Kalkınma Bankası Danışmanı,** daha sonra da bu danışmanlığı başbakanın kardeşine devredecek; **İlim Yayma Cemiyeti**'nin bir başka ortağı da ANAP İstanbul İl Başkanı olarak, **birader şirketleri**ne ortak olacak!

Kurduğunuz partinin genel sekreterliğine getirdiğiniz Mustafa Taşar'ın **birader şirketine** de devlet bankalarından üç milyarlık usulsüz kredi de sağlandı mı, bu **güdümlü liberallik** tamam olur...

Milli ve manevi değerler... Milyarlık krediler Devlet Bankaları... Birader Şirketleri... Tarikatlar... 12 Eylül generalleri... Ve gül suyu kokan Arap sermayesi...

"*Allah adın zikredelim evvelâ*" ve sonra gelsin milyarlar, krediler, hanlar, hamamlar!

(26 Kasım 1987)

FAİSAL FİNANS...

Önceki akşam Faisal Finans Kurumu'nun TRT'de yayınlanan Çanakkale Savaşı ile ilgili reklam filmi, haklı tepkilere yol açtı. Gazetemizi arayan okuyucularımız sordular:

"Atatürk'ten niye söz etmiyorlar?" Etmezler... Peki, niçin etmezler? Niçin etmediklerini anlatalım.

Faisal Finans Kurumu, Türkiye'de Suudi Krallığı'na bağlı dört finans kurumunun ortaklığı ile kurulmuştur. Bu İslâmcı-Suudi ortakları sayalım: Bir **Dar-ül Maal İslâmi Trust.** İki Mısır'daki **Faisal İslâmic Bank.** Üç Sudan'daki **Faisal İslâmic Bank.** Dört **Maasaraf Faisal Al İslâmi.**

Suudi kökenli sermaye grupları Cenevre'de **Dar Al Maal Al İslâmi** adlı bir büyük finans kurumuna bağlılar. Yurtdışındaki **İslâmi Tekafül Kurumu** da Cenevre merkezli bu şirketin kurduğu bir başka **faizsiz kredi** kurumudur.

Faisal Finans Kurumu'nun Türkiye'deki öncüleri, Salih Özcan ve Ahmet Tevfik Paksu'dur. Kimdir Salih Özcan?

Salih Özcan, eski MSP Şanlıurfa milletvekilidir. Paksu, MSP milletvekilidir. Paksu, Demirel hükümetinde bir ara Çalışma Bakanlığı da yapmıştır

Suudi prensi Faisal tarafından Özcan ve Paksu'ya verilen pay senetleri, bu iki İslâmcı işadamınca 93 ortağa devredilmiştir.

Salih Özcan, **Rabıtat-Al-Alam İslâmi** adlı **Şeriat Örgütü**'nün 41 kişilik **kurucu meclis** üyesidir. Birçok şirket ve işadamı yanında ANAP milletvekili Halil Şıvgın, MHP'li bakan Cengiz Gökçek, AP'li eski bakan Cemal Külâhlı da Faisal Finans Kurumu'nun kurucu ortakları arasında yer almışlardır

3-14 Mart 1976 tarihleri arasında Pakistan'da **Rabıta Örgütü**'nün öncülüğü ile toplanan **Uluslararası Şeriat Kongresi**'nde alınan kararlara göre bu kuruluş, örgüt ve çevrelerin bir tek amaçları var: Şeriata dayalı İslâm devleti kurmak.

Bu İslâmcı çevrelerin Türkiye'de örgütlenmeleri herhalde rastlantı değil. Bu örgütlenmenin tarihi ise hiç rastlantı değil. ANAP hükümeti, 14 Aralık 1983 günü göreve başlamış; 16 Aralık 1983 günü Suudi kökenli finans kurumları ile ilgili kararname Resmi Gazete'de yayımlanmıştır Böylece bir yanda Salih Özcan'ın Faisal Finans Kurumu, öte yanda Korkut Özal ve ANAP İstanbul İl Başkanı Eymen Topbaş'ın **Al Baraka**'ları kurulmuş.

Faisal Finans ve Al Baraka, yalnızca para kazanmakla kalmıyorlar; SEKA'dan tonlarca kağıt alıp, bu kağıtları İslâmcı

yayınlar yapan gazetelere, yayınevlerine vererek, bu çevrelere mali katkılar da sağlıyorlar.

Para kaynağı İslâmcı-Suudi Krallığı olan bir finans kuruluşu **özel tanıtıcı reklam** adı altında Çanakkale savaşlarından Atatürk'ün adını silme cesaretini nereden ve nasıl buluyor?

Para kaynağı bellidir. Ama bu cesaretin kaynağı neresidir? Kimdir? Kimlerdir bu İslâmcı kuruluşa Atatürk'ü yok sayma cesaretini verenler? **Atatürk İlke ve İnkilaplarına** bağlı olduklarını söyleyenlerden mi cesaret alıyor bu İslâmcı çevreler? Yoksa eski solcu TRT genel müdüründen mi? Evet kimden?

Çanakkale, Türk tarihinin en görkemli sayfalarından biridir Mustafa Kemal'in emperyalist ordularına karşı Mehmetçik ile verdiği bu şanlı direniş savaşı ve bu savaşın destansı öyküsü, TRT ekranlarına, para kaynağı Suudi sermayesi olan bir İslâmcı kuruluşun **tanıtıcı özel reklamı** ile sunuluyor ve Atatürk adı Suudi sermayesince, savaş tarihlerinden çıkarılıp atılıyor!

Çanakkale Savaşı ile aynı tarihlerde Türk askerine Medine'de kurşun sıkanların paraları ile kurulan, bu hilafetçi, şeriatçı, İslâmcı şirket, önceki gün TRT ekranlarında Atatürk'ü sansür edecek cesareti kendinde buluyor

Çanakkale'ye yıllar sonra bir başka saldırıdır bu. Son bağımsız Müslüman Türk Devleti'nde Atatürk'e saygısızlık, İslâmcı finans çevreleri için bir yeni kazanç kapısıdır herhalde. TRT için de 2 milyon 225 bin TL'lik bir gelir kaynağı...

Cumhuriyet Bayramının kutlama törenlerini bundan sonra **kapalı zarf usülü** ile hangisine ihale edecekler acaba! Al Baraka'ya mı?, yoksa Faisal'a mı?

(20 Mart 1988)

ARABA...

Başbakan Özal'a iki yeni **makam aracı** daha alınıyormuş. Bu araçların tanesi 200-250 milyon TL. imiş. Başbakanlığın şu anda dokuz aracı varmış. Bunlardan altısı Mercedes markaymış, biri Cadillac'mış, biri de Lincoln... Tabii, özel uçak da ayrı...

Başbakan son zamlardan gelen paranın **yatırımlarda kullanılacağını** söylüyor, ama bu paranın bir kısmının da Sayın Başbakanın neredeyse sayıları bir düzineyi bulacak makam araçları için ayrılacağı anlaşılıyor.

Başbakan dışında bazı bakanlara da yeni araç alınacakmış... Bir milyar ödenek ayrılmış bu araba işi için... Bir yanda zam üstüne zam; öte yanda araba üzerine araba... Mercedesler, Cadillaclar, Lincolnler... En lüksleri, en pahalıları... Bir yandan yoksul halktan vergi al, öte yandan Başbakanlık için dokuz makam aracı yetmiyormuş gibi yeni arabalar ısmarla!

Bu gibi haberleri yazacak olan basına yasak üzerine yasak getiriliyor. Borçlar Yasası değişitiriliyor, Yurttaşlar Yasası değiştiriliyor, Ceza Yasası değiştiriliyor... Basına yüz milyon TL'lik cezalar getiriliyor; kaçakçılık için 100 bin TL'lik para cezası ile yetiniliyor

Arım, balım, peteğim bu işte... Kimini arı gibi sokar; kimine petek petek bal verir...

Bir yanda 40 milyar doları aşmış dış borçlar, trilyonları bulmuş iç borçlar... Ve arabalar... Mercedesler, Cadillaclar, Lincolnler Arabaların en lüksleri... Arabaların en pahalıları...

Üç trilyona varan donuk krediler Ve bu donuk kredi sahiplerinin siyasal ilişkileri...

Şu trilyonluk imparatorluklar üzerinde yeni yeni damatlar Yeni yeni kayınpederler Yeni yeni hanımefendiler... Yeni yeni kardeşler... Paralar... Paralar... Paralar... Deste deste paralar, kasalar dolusu paralar Ve devlet bankalarından alınıp da geri gelmeyen milyarlar Çavuşoğlu-Kozanoğlu'lar Faruk Taşar'lar... Ve hayali ihracat ve iki trilyonluk vergi iadeleri... Hasbi Ağa'lar ve Kemal Horzum'lar...

Sonra da **İcraatın İçinden**... Ve dışından programları: *"Benim sevgili vatandaşlarım...*

Sevgili vatandaşlara zam, Başbakan'a Arap krallarının kullandığı cinsten uçak, bir düzine makam aracı; Mercedesler, Cadillaclar, Lincolnler...

Sevgili vatandaşlar sakın bunları duymasınlar, öğrenmesinler, okumasınlar... Yurttaşlar, bu vergiler ile cebinden çıkan paranın nerelerde harcanacağını -sakın ha- duymasınlar...

Duyarlarsa 12 Eylül öncesine dönüş olur... Cuntalar-muntalar kurulur... Anarşi ve terör gelir... Sonra 12 Eylül askeri yönetiminin bir Başbakan Yardımcısı, bir Maliye Bakanı, bir Gümrük Bakanı ile bir Danışma Meclisi üyesinin içinde bulunduğu bu hükümet gider; bu hükümet giderse **sivil toplum** son bulur!..

Aman aman, getirin getirin, basını kuşatan yasaları peşpeşe getirin... Aman getirin... Ceza Yasası'nı komisyondan çeker gibi yapın, Yurttaşlar Yasası ile Borçlar Yasası'nı getirin... Ceza Yasası... Basın Yasası... Yurttaşlar Yasası... Borçlar Yasası...

Ceza üzerine ceza... Ne yazarsan yasak, ne yazarsan suç... Basını, ihale takipçilerinin, kredi simsarlarının, arsa komisyoncularının tekellerine teslim edin...

Bir yanda zamlar, öte yanda Başbakanlığa alınan yeni yeni araçlar, en yenileri, en lüksleri, en güzelleri... Mercedesler... Cadillaclar Lincolnler...

Ve yasak üzerine yasak getiren yasalar

(30 Mart 1988)

RABITA VE CIA...

Doğu Türkistan Vakfı tarafından düzenlenen **I. Milletlerarası Türkistan Kültür ve Tarih Semineri** İstanbul'da başladı.

Konuşmacılar arasında bir de tanıdık ad var: Paul Henze. Henze, Yıllarca Ankara'da **CIA İstasyon Şefi** olarak çalışmıştır. Adıyla sanıyla bir **CIA görevlisi**'dir Henze...

CIA görevlisi Henze, konferansa **Society For Central Asian Studies** adlı bir kuruluş adına katılıyor. Paul Henze **Radio Free Europe** adlı yayın kuruluşunda da çalışmış. Başkan Carter döneminde Zbigniew Brezinski'nin **Ulusal Güvenlik Konseyi üyesi** olarak görev yapmış.

Henze'nin aynı konularda **Ortadoğu Teknik Üniversitesi, Asya-Afrika Araştarmalar Grubu** yayınlarından çıkmış çeşitli incelemeleri de var: "*Marx'ın Ruslar ve Müslümanlar Hakkında Yazdıklarından Seçmeler...*" *Kafkaslar'da Ateş ve Kılıç, 19 Yüzyılda Kuzey Kafkasya Dağ Köylerinin Direnişi...*"

Aynı üniversiteye bağlı araştırma grubu yayınlarında incelemeleri yayımlanan Prof. Alexander Bennigsen de İstanbul'daki toplantının konuşmacıları arasında yer alıyor

Paul Henze'yi Türk kamuoyu papa suikastı olayı ile ilgili yayınlarıyla tanıyor

Toplantıya kısa adı **Rabıta** olarak bilinen **Rabıtat-Ül Alem-Ül İslâm** adlı İslâmcı örgütün Genel Sekreter Yardımcısı Muhammet Nasır El Abudi de katılıyor Abudi'nin konusu. **Doğu Türkistan'ın İslâm Tarihindeki Rolüne Kısa Bir Bakış...**

Rabıta örgütünce yayımlanan, **A World Guide to Oganizations of İslâmic Activities** adlı kitapta, İstanbul'daki şu kuruluşlar Rabıta örgütüne bağlı kuruluşlar olarak sıralanıyor:

"Doğu Türkistan Göçmenler Derneği..." "Milli Türk Talebe Birliği..." "The Institute of İslâmic Studies - University of İstanbul..."

İslâmi konularda İslâmcı kuruluşlar ile bilim adamlarının araştırma yapmaları, bu amaçla seminerler düzenlemeleri doğaldır Toplantıyı düzenleyenler, hiç kuşkusuz iyi niyetlerle konuyu **bilimsel açılardan** ele almayı amaçlıyorlar. Bu yüzden, kimse bu tür bilimsel toplantılara karşı çıkamaz.

Ama madalyonun bir yüzü böyledir, ya öteki yüzü? Madalyonun öteki yüzünde **çokuluslu siyaset** ve **çokuluslu stratejiler** görünmektedir Bu siyaset, Sovyetler Birliği'ndeki Müslüman azınlığın yavaş yavaş çoğunluğa dönüşmesi karşısında ABD'nin izlediği yeni stratejilerden kaynaklanıyor ABD açıkça *"Sovyetler'i yıkso yıkso bu azınlıklar yıkar"* görüşü ile yeni taktikler ve stratejiler izliyor. Paul Henze'nin CIA'dan aldığı yeni ve uzun erimli görevi herhalde budur

Türkiye, iki süper devlet arasındaki çıkar çatışmasından uzak durmaldır Türkiye'nin Sovyetler Birliği'nde yaşayan Müslüman ve Türk azınlıkların kışkırtılması ve Sovyetler Birliği yönetiminin böylece zayıflatılması ve yıkılması gibi bir düşüncesi ve planı olamaz. Olamaz, çünkü dış siyasetimizin yönü Atatürk tarafından çizilmiştir: *"Yurtta barış, dünyada barış..."*

Böyle olmasına böyledir, ama **"İslâmcı"** ve **Amerikancı** akımlar, anti-Sovyet ve antikomünist düşünce ve duyguları kışkırtarak yanlış izlenimler yaratabilirler **İslâmcı** ve

Amerikancı akımların bugün için birleştikleri iki adres vardır Bu adreslerden biri, **Rabıta** öteki de **CIA**'dır. Rabıta ve CIA, bu gibi konularda iç içe, yan yana ve omuz omuzadır.

Rabıta, halifeliğini Suudi Kralı'nın yapacağı bir **İslâm Enternasyonalizmi** peşindedir. CIA ise Sovyetler Birliği'ndeki Müslüman azınlığı kışkırtma stratejisi uygulamaktadır

Seminerler... Toplantılar... Bunlara bir diyeceğimiz yok. Her konu böyle toplantılarda açıkça tartışılmalıdır Bir tek koşulla: Yabancıların Türkiye'yi ipotek altına alacak planlarına dikkat ederek...

Türkiye, bir İslâmcı devlet değildir; laiktir, laik kalmalıdır. Ve laik kalacaktır. Amerikancı bütün etkilere karşın Türkiye, kendi bağımsız siyasetini kendisi çizecek ve bu siyaseti yine kendisi uygulayacaktır. Müslümanlığı, bir antikomünist ideloloji olarak Türkiye'nin komşularına karşı kullanmak, hem İslâm dinine saygısızlıktır hem de laik Türkiye Cumhuriyeti'ni sonu gelmez bir serüvene itmek demektir.

Henze ve Henzeler'e dikkat!

(8 Nisan 1988)

İSLÂMCI BAYRAK!

Geçenlerde bu köşede okudunuz; Antalya'da denize düşen Sancak Hava Yolları'na bağlı TC-HBJ kodlu helikopterin **uçuşa elverişlilik sertifkası** 17 Mart günü verilmiş, 26 saat sonra da helikopter düşmüş.

İşin ilginç yanı, Sancakair'in Ulaştırma Bakanlığı Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü'ne bu konudaki başvurusu 20 Ağustos 1987 tarihini taşıyor; ancak bu dilekçenin Bakanlık Arşiv Müdürlüğü'ndeki kaydı 21 Mart 1988... Sayı: 7980.

Bu durumda akla iki olasılık geliyor Birinci olasılık, Sancakair'in Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü'ne eski tarihli bir dilekçe ile başvurmuş olmasıdır İkinci olasılık da geçen Ağustos ayında İstanbul Sefaköy'den postaya verilen dilekçenin altı ayda Ankara'ya ulaştığıdır Bir olasılık daha var; o

da Sancakair'in dilekçesinin postaya veren görevlinin işini altı ay savsaklamasıdır! Bu üç durumda da birtakım insanların sorumlu olmaları gerekmez mi?

Sancakair'in başvurusunun Bakanlık Arşiv Müdürlüğü'ndeki kaydı 21 Mart 1988 tarihini taşıdığına göre, **uçuşa elverişlilik sertifikası** nasıl oluyor da 17 Mart 1988 tarihinde veriliyor? Kimse bu konuları araştırmıyor. Araştırılan tek konu, bu belgelerin nasıl olup da elimize ulaştığıdır

Türkiye'de sivil havacılık düzeni nasıl işliyor. Bu şirketler nasıl denetleniyor? Olay ile ilgili sorulara hiçbir yanıt gelmedi. Aldığım tek yanıt, Sancakair Şirketinin gerçek sahibi Murat Bayrak'ın Federal Almanya'dan gönderdiği teleks notu oldu.

Murat Bayrak, konu ile ilgili yanıtlar yerine siyasal konulara değiniyor. Kendisi ile uğraşılmasının bana **uğur getirmeyeceği** uyarısında bulunduktan sonra **İslâm Demokrat Parti**'nin programını pek yakında Türkiye'de yayımlatacağını yazıyor Bayrak, yakında Londra'ya gidip Atatürk ile ilgili araştırma yapacakmış. Araştırma yapacakmış ve bu araştırmasını da yayımlayacakmış.

Murat Bayrak ile ilgili bir çok kuşkulu nokta var. Bu kuşkulu noktalardan biri; MHP'nin son yöneticilerinden olan Murat Bayrak hakkında Ankara Sıkıyönetim Komutanı Orgeneral Recep Ergun'un niçin **soruşturma emri** vermediğidir. Bütün MHP yöneticileri 12 Eylül Bayrak Harekâtı gecesi birer birer gözaltına alınırlarken Murat Bayrak, niçin bu operasyonun dışında tutulmuştu? Recep Ergun'a bu soruyu evinde sordum. Aldığım yanıt şu oldu:

"Vallahi Sayın Mumcu, ben Murat Bayrak'ın kim olduğunu, emin olun sizin yazılarınızdan öğrendim!"

Ergun, 12 Eylül öncesinde MİT Müsteşar Yardımcısı'ydı. Bu yüzden Murat Bayrak adını bilmemesinin düşünülemeyeceğini kendisine anımsattım. Ergun'un ikinci yanıtı, birincisinden çok daha şaşırtıcıydı:

" Sayın Mumcu, ben MİT'te dış istihbarata bakıyordum, iç istihbarata değil!.."

Murat Bayrak ili ilgili ikinci kuşkulu nokta, **dış istihbarat** ili ilgiliydi. Eski CIA görevlilerinden Frank Terpil, bir Amerikan televizyonunda yaptığı konuşmada, Türkiye'de Murat Bayrak'a

"silâh sattığını" söylemişti. Terpil'in New York'taki bürosunda yapılan aramada Murat Bayrak'ın teleks ve telefon numaraları da ele geçmişti.

Bayrak ile ilgili üçüncü kuşkulu nokta; 12 Eylül'den hemen sonra elini kolunu sallayarak gittiği Birleşik Amerika'dan sonra yerleştiği Federal Almanya'da, Humeyni taklitçisi Cemalettin Kaplan'a sağladığı destektir.

12 Eylül öncesinin MİT Müsteşar Yardımcısı, 12 Eylül öncesi ve sonrasının da Ankara Sıkıyönetim Komutanı emekli Orgeneral Recep Ergun, şimdi ANAP Kayseri Milletvekilidir Bu konuları **gündem dışı** bir konuşma ile aydınlığa kavuştursa diyorum... İyi olmaz mı?

Murat Bayrak olayı aydınlığa kavuşmadan 12 Eylül Bayrak Harekâtı konusu anlaşılmaz. Murat Bayrak, hazırladığı **İslâm Demokrat Partisi**'nin programını herhalde Sancakair'e bağlı helikopterle havadan attıracak.

Aman ne olur ne olmaz **sertifikaya** dikkat!

(14 Nisan 1988)

ÖZAL VE KİTAP...

Başbakan Sayın Özal'ın kitap okuma alışkanlığı olmadığı biliniyor. Kitap denince aklına **Red Kit** gelen Sayın Özal'a **nekahat devr**inde okumak üzere bir kitap adı veriyorum. **Öfkenin Sonbaharı-Bir Firavunun Sonu**. Yazan: M. Hasaneyn Heykel... Mısırlı bu ünlü gazeteci, kitabında, birçok olay arasında, Suudi'ler ile Enver Sedat'ın kurduğu ilişkileri de anlatıyor Kitabı şöyle bir karıştıralım

"Zaman zaman her çeşitten bulanık işler gün ışığına çıkıyordu. Sedat'ın başkanlığının ilk günlerinde ***Boeing sözleşmesi*** *skandalı meydana gelmişti. Mısır Ulusal Hava Yolları* ***MISIRAIR,*** *altı adet Boeing 707 almak için pazarlık halindeydi. Teknik konularda Hava Yolları Bakanı Ahmet Nouh, mali konularda da Maliye Bakanı Mohammed Merzaban yetkiliydi. Kuveytliler kefil olmayı kabul ettiler. Boeing'in Ortadoğu temsilcisi, Suudi İstihbarat Şefi ve Sedat'ın uzun yıllardan beri dostu olan Kemal Ethem'den başkası değildi.*

Kemal Ethem, Kral Faysal'ın kayınbiraderiydi. Kayınbirader, Suudi Arabistan Krallığı İstihbarat Örgütü Başkanı olarak, Boeing temsilciliğini de üstlenmişti. Hem istihbaratçı, hem yabancı uçak şirketi temsilcisi, hemde Sedat'ın yakın dostuydu."

Heykel, kitabında, Amerikalıların, Sovyetler-Mısır ilişkilerinin bozulması için **CIA ile sıkı işbirliği içinde bulunan Ethem'i** görevlendirdiklerini, Kral Faysal'ın da bu amaçla, kendisi ile Ethem aracılığı ile bir görüşme yaptığını da yazar.

Sedat'ın çevresindeki **rüşvet ağı**, dünürü Osman Ahmet Osman tarafından örülür. Birçok şirketin sahibi olan Osman Ahmet Osman, Sedat tarafından, Bayındırlık ve İnşaat Bakanlığı'na da getirilir. Osman Ahmet Osman, kardeşini ve yeğenlerini yerli ve yabancı şirketlerin başlarına getirir

Birçok devlet ihalesi, Osman Ahmet Osman'ın **Arap Contractors** şirketine verilir Sedat bir süre sonra dünürünün kardeşini başbakan yardımcılığına atar. Aile, cümbür cemaat hem devlet yönetimi, hem de ticaret ile uğraşır. Sedat rüşvet alan bir bakanı mahkemeye verir Rüşvetçi bakan, mahkum olur.

Bu arada. ailenin bir başka üyesi hızla yükselmektedir. Enver Sedat'ın kardeşi İsmet Sedat'ın yıldızı gittikçe parlamaktadır İsmet Sedat ve oğlu Salat, deniz ve kara nakliyatı, traktör ve traktör parçası dışalımı ile uğraşan on şirketin sahibi görünüyorlardı. Enver Sedat'ın kardeşi, bakanlık bürokrasisi ile yabancı şirketler arasında bir rüşvet köprüsü kurmuştu.

"Kral Faysal, Mısır'da İslâm'ı başka yollardan desteklemek emelindeydi. Aralarındaki açıklığın büyüklüğüne rağmen başkan ve Müslüman Kardeşler arasında bir uzlaşma sağlamayı denedi. (...) Kral Faysal (...) 1971 yılında Müslüman Kardeşler'in birkaç lideri ile Sedat arasında bir görüşme yapılmasına imkan sağladı. Buluşma, Yanaklis Belediyesi'nde çok büyük gizlilikle yapıldı. Müslüman Kardeşler'in liderliğini, birkaç yıl Arabistan'da yaşamış ve halen Suudlar'ca finanse edilen, Genf'teki ***Genel İslâmi Hareket****'in başkanı bulunan Sait Ramazan yapıyordu.*

Kral Faysal, bu görüşmelerden sonra Nasır'cı ideolojinin devlette kurduğu egemenliği söküp atıyordu. Sedat, Faysal'ın önerisini yerine getirmiş ve Nasır'ın kabrinden başkanlık muhafiz kıtasını da çekmişti."

Suudiler Türkiye'de benzer ilişkiler kurarlar mı? Sanmıyoruz ki kursunlar... Böyle ilişkiler kurmalarına hem Sayın Başbakanımız izin vermez; hem başka makam sahipleri(!)

Sizler de benim gibi düşünmüyor musunuz?

İyi öyleyse...

(8 Nisan 1987)

KAMİKAZE

Seçim sistemi, azınlık oylarını alan bir partiye, parlamentoda çoğunluğu ele geçirme olanağı veriyordu. Olan budur Oyların yaklaşık üçte birini alan ANAP, milletvekillerinin çoğunluğunu kazanmıştır Sonuç bu bakımdan hiç de şaşırtıcı değildir.

ANAP, 1983 seçimlerinde oyların yüzde 45.7'sini toplamış, bu oy oranı ile 211 milletvekilliği kazanmıştı. Aradan geçen dört yıl içinde ANAP'ın oyları, -geceyarısı ulaşan sonuçlara göre- yüzde 45.7'den yüzde 36'ya düşmüş, ancak seçim sistemi, ANAP'a 83 seçimlerine oranla daha büyük bir çoğunluk kazandırmıştır Başka bir deyişle ANAP'ın oy oranı düşerken kazandığı sandalye sayısı artmıştır.

1983 seçimlerinde kayıtlı seçmen sayısı 19 milyon 702 bin 267'dir Dünkü seçimlerde ise kayıtlı seçmen sayısı 26 milyon 383 bin 353'e ulaşmıştır. 1983 seçimleri ile dünkü seçimler arasında, seçmen sayısındaki artış 6 milyon 636 bin 86'dır

SHP ve DSP'nin toplam oyları, yüzde 32, 33'e ulaşmıştır ANAP'ın ulaştığı oran yüzde 36 dolayındadır. Demek oluyor ki, tek parti olarak seçime girebilselerdi, sosyal demokrat oylar hemen hemen ANAP oylarıyla eşit olacaktı.

Bu sonuç çok önceden öngörülmüştü. Bu yüzden, SHP ve DSP'nin birleşip tek bir parti olarak seçime girmeleri isteniyordu. Birleşmek, sosyal demokratlara iktidar yolunu açabilecekti. Açmasa bile, ANAP'a **azınlık oylarıyla çoğunluk olma şansı** verilmeyecekti.

DSP Genel Başkanı Sayın Ecevit'in böyle bir sonucu görmemiş olduğu söylenemez. Ama Ecevit için tek amaç,

SHP'yi yıpratmak, SHP'ye zarar vermekti. SHP'ye vereceği bu zararın en çok ANAP'a yarayacağını, ona, azınlık oylarıyla çoğunluk elde etme şansını vereceğini Ecevit çok iyi bilmekteydi.

Bu olguyu en iyi, Başbakan Özal değerlendirdi. Özal, baştan beri DSP'yi ve Ecevit'i, sırf bu hesaplarla desteklemiştir

Ecevit, İkinci Dünya Savaşı'ndaki, **kamikaze** adı verilen intihar uçaklarının pilotları gibi davranmış, kendisi için **siyasal intihar** sayılabiecek bir karar ile bu sonucu bile bile yaratmıştır.

Peki, bundan sonra ne olur?

ANAP, seçim sistemini zorlayarak kazandığı bu seçim ile biraz da kendi sonunu hazırlamıştır. Çelişkili gelecek ama, bu **yapay zafer**, ANAP için, yarın ya da öbür gün, içinden hiç çıkılmaz sorunlar yaratacaktır Yaratacaktır çünkü; azınlık oylarıyla çoğunluğu ele geçirmenin demokrasi adına savunulacak bir yanı yoktur

Yakın tarihimize şöyle bir bakın.

1950-60 dönemindeki çoğunluk iktidarı, 1950'de yüzde 53.3, 1954'te yüzde 56.6 oya dayanmaktaydı. 1957 seçimlerinde Demokrat Parti'nin oy oranı yüzde 47.3'e düşmüş, bu oy oranı ile çoğunluğu elinde tutan DP, işte o gün yıkılmaya başlamıştı.

1965 seçimlerinde AP, oyların yüzde 52.8'i ile çoğunluğu almıştır 1969 yılında AP'nin oyları yüzde 46'ya düşmüş; AP bu oy oranı ile çoğunluğu almış ve AP'nin yıkılışı da işte o gün başlamıştır

Türkiye, **azınlık oyları ile çoğunluğu ele geçiren** ANAP'la yeniden sorunlu ve sancılı bir döneme giriyor. Bütün dileğimiz, bu dönemde sorunların demokratik yollardan çözümüdür

(30 Kasım 1987)

PAZARLIK...

Keçeciler bakan olacak mı, olmayacak mı?

Diyorlar ki:

" *Cumhurbaşkanı Evren Keçeciler'in bakanlığına karşı...*"

Niçin karşı? Mehmet Keçeciler, 12 Eylül öncesinde Konya'nın MSP'li belediye başkanıymış: **türban yasağı**na karşı çıkmış, gericiymiş, falan filan.

Keçeciler, milletin **vekili** değil midir? Evet vekilidir. Milletvekili seçilen bir yurttaşın bakan olmak da hakkı değil midir? Elbette hakkıdır. Öyleyse nedir Allah aşkına bu dedikoduların anlamı? Mehmet Keçeciler, Başbakan Yardımcısı olmalıdır Başbakan yardımcısı olarak da sayın Özal'ın yurtdışı gezilerine gittiğinde başbakanlığa **vekalet** etmelidir, ne var bunda?

Sayın Cumhurbaşkanı, Keçeciler'in bakanlığına engel olursa, Özal **inat olsun diye** vallahi de billahi de Keçeciler'i meclis başkanlığına seçtirir. O zaman da Keçeciler, Sayın Evren yurtdışı gezilerine çıktığında **cumhurbaşkanı vekili** olarak görev yapar.

Söz gelişi, Keçeciler **cumhurbaşkanı vekili** olarak Sayın Genelkurmay Başkanı ile **haftalık olağan görüşmesini** de yapar Niye yadırganıyor ki bunlar?

Milletin üçte birinin oyu ile meclisin üçte ikisini ele geçiren iktidar partisi ne isterse onu yapar. İster Keçeciler'i bakan seçer, ister hızlı solcu Nurettin Yılmaz'ı, isterse de Dev-Genç'li Cavit Kavak'ı bakanlığa getirir **Egemenlik** Sayın Evren'in de hazırladığı bu seçim yasası ile **kayıtsız şartsız milletin üçte birinin**dir nasıl olsa!

Diyelim ki bir **tarikat** şeyhi öldü. Nereye gömülecek bu tarikat şeyhi?

Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 211. maddesi gereğince; **mezarlık ittihaz olunan yerlerden başka yere ölü defni için** Bakanlar Kurulu kararı gereklidir Varsayalım ki Keçeciler **cumhurbaşkanı vekili** olarak, **Nakşibendi Tarikatı** ya da **Süleymancılar**'ın liderlerinden biri ölürse, bu tarikat liderlerinin tarikatça uygun görülen yerlerde gömülmesi için hazırlanan Bakanlar Kurulu kararını imzaladı. Ne olur imzalarsa?

Sayın Cumhurbaşkanı Evren 15 Şubat 1985 günü ölen **Cerrahi Tarikatı** lideri Muzaffer Ozak'ın tarikatça uygun görülen bir yere gömülmesi için gerekli Bakanlar Kurulu kararnamesini imzalamış değil miydi? Nedir o zaman Keçeciler'in **günahı**?

Keçeciler MSP'liymiş.. Peki Başbakan Özal neliymiş? TKP'li değil herhalde!.. O da 12 Eylül öncesinde MSP İzmir adayı değil miydi? MSP adaylarından birini **gerici**, ötekini **Atatürkçü** saymak için elde ne gibi bir olgu var? Yoo, olmaz.

Yine diyelim ki Keçeciler, başbakan ya da cumhurbaşkanı vekili olarak, amacı **İslâm enternasyonalizmi** olan **Rabıta Örgütü**'nün, laik Türkiye Cumhuriyeti'nin yurtdışına atadığı din görevlilerinin aylıklarını ödemesini sağlayan kararnameyi imzaladı... Ne olur imzalarsa? Sayın Evren, *"Rabıta kararnamesi bugün gelse yine imzalarım"* dememiş miydi? O zaman niçin karşı çıkıyoruz Keçeciler'e?

Geçenlerde MSP eski lideri ve Refah Partisi Genel Başkanı Sayın Necmettin Erbakan ile görüşüyordum. Söz döndü dolaştı Mehmet Keçeciler'e geldi. Sordum; *"Sayın Hocam, bu Keçeciler nasıl adamdır?"*

Erbakan, gözlerini bir noktaya dikip, bilmediğim bir dünya ile haberleşir gibi konuştu; *"Bu bizim Keçeciler, öyle günâhkardır ki muhterem kardeşim, öbür dünyada cayır cayır yanacak..."*

Dayanamadım, araya girdim: *"Günahı büyük olduğuna göre yanışı da biraz uzun sürecek.."*

Erbakan: *"Cehennemde Keçeciler için büyüüük bir kazan hazırlanacak aziz kardeşim. O kazanda yanacak..."*

Keçeciler öbür dünyada yanar mı yanmaz mı bilemem. Ben bu dünya ile ilgiliyim. Hükümet listesinin hazırlandığı şu günde ben oyumu açıklayayım: *"Keçeciler'den yanayım."* Keçeciler, yalnızca bakan ya da başbakan yardımcısı değil, cumhurbaşkanı olmalıdır.

Oldu da bitti maşallah, cumhurbaşkanı olur inşallah.

(20 Aralık 1987)

OY VE ZAM...

Üç seçmenden birinin oyu ile iktidar olan ANAP, hemen zamlara başladı. Akaryakıta yüzde 37, elektriğe yüze 40, telefona ve telgrafa yüze 100'e varan zamlar... İçkiye de zam; şekere de zam; uçağa, trene, otobüse, çeliğe, boruya da zam oğlu zam!

Gazete kağıdına da zam. Kağıdın tonu 410 bin liradan 600 bin liraya yükseltildi. Bu zam okul defterine, kitaba, dergiye gazeteye, her türlü yayına yansıyacak...

Zam... Zulüm ve işkence...

Ev kiraları mı? Ev kiraları da artacak. Yakacak fiyatları mı? Tabii o da... İğneden ipliğe ne varsa hepsine, hepsine zam.

Bir dolar, yakında iki bin liraya çıkacak... Başbakan ayağının tozuya Amerika'da **finans çevrelerine** zamların müjdesi ile devalüasyon hakkında bilgi verecek. IMF'nin en uslu, en yumuşak başlı, en boynu bükük borçlusuyuz naslı olsa.

ANAP'ın **ekonomi potiliği** şu özdeyişte toplanmaktadır: *Bir Türk dünyaya bedeldir, 2000 Türk Lirası da bir Amerikan Dolarına bedeldir...*"

İçerde muhafazakârlık, milliyetçilik edebiyatı, dışarıda boynu bükük kredi dilenciliği!

Arap bankerleri, Arap bankerlerle kurulan **birader şirketleri,** bu şirketlere tanınan akıl almaz ayrıcalıklar; devlet kredileri ile palazlanan türedi şirketler; bu şirketlerle el ele dinsel tarikatlar, daha sonra da **Atatürk ilke ve inkılâpları** söylevleri...

Ve sonra zam... İğneden ipliğe, akla ne gelirse, ona zam...

Dev-Genç militanı ile MHP davası sanığı, Sıkıyönetim Komutanı ile Barış Derneği üyesi, Ecevit'in **demokratik sol danışmanı** ve Nakşibendi tarikatının en bağnaz üyeleri ve cümle İslâmcı fraksiyonlar, ele ele ve kol kola, bu zamlı **ekonomi politik** için seferber olmuşlardır.

Tabii, basında Marksist diyalektik gereğince sıçrayıp ANAP'ın alaturka liberalist ve arabesk-kapitalist çadırının üstüne **hoooup** diye düşenler... 12 Eylül yağcılığının en vıcık vıcığı ile savunulan sözde **istikrar** ve sözde demokrasi...

Yasaklarla, ayıplarla dolu şu düzen... **Sosyal bir sınıfın,** bu **ekonomi politik** ile başka sınıf ve tabakalar üzerinde kurduğu bir **azınlık diktatoryası...**

Bütün bu gerçekleri gizlemek için de devlet televizyonu aracılığı ile cicili bicili demokrasi kandırmacaları... 35 milyon dolar dış borç, 4 trilyonu aşan iç borç, yüzde 50'lerin üstündeki enflasyon... Peki kim için ve ne için?

Sorulur mu hiç? Bütün bunlar, biraderlerin, Suudi şirketleri ile ortak dolar milyarderi olmaları için örneğin... Mustafa Taşar'ın kardeşi Faruk Taşar'a devlet bankalarından 3 milyarlık yasadışı kredi sağlamak için örneğin... MGK üyesi Oramiral Nejat Tümer'in **mustafi deniz yüzbaşı oğlu**nun kurduğu **Hüdem Denizcilik Şirketi**'ne Denizcilik Bankası'ndan 2 milyarlık kredi sağlanması için örneğin... ANAP kurcusu Şadi Pehlivanoğlu ve General Müştak Kaçmaz'ı Türk Ticaret Bankası yönetim kurulu üyeleri yapıp, bunların her birine ayda 5 milyon 124 bin 709 lira ödemek için örneğin...

Gelsin krediler, hayali ihracat yoluya Hazine soygunu, kaçakçılara tanınan kılıfına uydurulmuş ayrıcalıklar, birader şirketleri, gülsuyu kokulu Suudi şirketler, sonra Türk kültürü üzerine haksız bir ipotek gibi konmuş **Arap milliyetçiliği**...

Ve gelsin paralar... Ve krediler... Ve hanlar, hamamlar... Ve dolar karşılığı kiraya verilen milyarlık katlar Ve villalar ve yalılar ve Marmaris'te, Fethiye'de, Bodrum'da nazlı birer gelin gibi dolaşan yatlar...

Ve ihaleler... Dev şirketler... Çokuluslu ve azuluslu şirketler Ve bu şirketlerin iktidar partisi ile içli dışlı, açık ya da gizli temsilcileri... Ve komisyonlar... Ve İran'a silah satmak için CIA'nın Ankara'da ödediği rüşvetler...

Sonra zam... İğneden ipliğe zam...

ANAP'a verilen her oy bir zam paketi demek... Her oy, Mustafa Taşar'ın kardeşine ve Nejat Tümer'in oğluna devlet bankalarından açılmış kredi demek... ANAP'a verilen her bir oy, Korkut Özal'ın **birader şirketleri**ne milyar katmak demek...

Şair Orhan Veli sanki bugünler için söylemiş:

" Bu düzen böyle mi gidecek? / Pireler filleri yutacak / Yedi nüfuslu haneye / Üç buçuk tayın yetecek?"

(3 Aralık 1987)

ADINI KOYMAK...

ANAP'ta **liberaller** ve **tutucular** olduğu öteden beri söylenir. Hükümetin bu dengeler gözetilerek kurulduğu da ileri sürülüyor

Gerçekten ANAP'ta Batılı anlamda **liberal** var mı? Yok. Yok, çünkü **liberalizm** her alanda bireyin özgürlüğünü amaç edinen bir akımdır. **Merkantilist** ekonomiye tepki ile oluşan liberalizmin bugünkü **arabesk kapitalizm** ile uzaktan yakından bir ilgisi yoktur.

Bu **alaturka liberal model,** devlet müdahaleciliğini **ayrıcalıklı şirketler** yararına kullandırıyor. **Dışa açılma** diye adlandırılan dışsatım yolunda birtakım karanlık çevrelere **hayali ihracat** işlemleri ile milyarlar kazandırıyor.

Ve **altın kaçakçılığı davaları**nda bu **dönme dolap** bütün çirkinliği ile su üstüne çıkıyor Bu davalarda yargılanan ANAP kurucuları, daha sonra gazete patronluğuna soyunuyorlar Bu patronların katkıları ile yayımlanan gazetelerde, yılgınlıkları şaşkınlıklarına, şaşkınlıkarı dönekliklerine karışanlarca bu **alaturka kapitalizm** ve **arabesk liberalizm**e övgüler diziliyor

Biri, "*Aman yolsuzlukları yayımlamayın. Sakın ha, yoksa tutucu olursunuz*" demeye getiriyor. Öteki de babasından **tevarüs ettiği** dönekliğini, bilinçaltındaki karmaşık duygular ile sarmalayıp, **arz ve talep** eğrisine asıyor.

Bir bulanık suda iz, aramak yerine altın kaçakçılığınının hiç de altın gibi parlak olmayan **karışık ilişkiler**ine gözatmak daha yararlı bir gazetecilik değil midir?

ANAP'ın bir kanadı için kullanılan bu **liberal** etiketi, ANAP yöneticilerince de benimsenmiyor. "*Biz liberal değil muhafazakarız...*" Böyle demiyorlar mı **ANAP büyükleri?**

Muhafazakarlık dünyanın her yerinde **sağcılık** demektir Sağcı partiler, sermaye partileridir ANAP hükümeti de bu kuralı uygularcasına, **hükümet sözcülüğüne** Ticaret ve Sanayi Odaları Birliği eski Genel Başkanı'nı getiriyor. Bazı bakanların özel şirketleri var, şirketleri yoksa da şirketlerle içli dışlı ilişkileri!..

Günümüzde birçok kavram değişiyor. Resmi ideolojisi **Marksizm-Leninizm** olan Sovyetler Birliği'nde Gorbaçov bile bugünkü devletlerin geçen yüzyıldan kalan kuramlarla yönetilemeyeceğini söylüyor Böyle bir dünyada ne Marks'ın öngördüğü **sınıfsız toplum** var, ne Adam Smith'in düşlerindeki **görünmeyen el** ile düzenlenen ekonomiler

Bunların yerine, ülkeden ülkeye değişen ekonomiler Ve bu ekonomilerin siyasal çerçevelerini oluşturan rejimler Ekonomiler, hangi siyasal çerçevede uygulanıyor? Rejim demokratik mi değil mi? Sermaye sınıfının devlet tüzel kişiliği ile bütünleştiği ülkelerde emekçi kesim kendi varlığını koruyabilmek için ne gibi demokratik haklara sahip?

Günümüzde geçerli olan ölçüler bunlardır. **Liberalizm** ve **çağdaşlık** gibi kavramlar ancak böyle bir bağlamda anlam kazanırlar. *"Ben muhafazakârım"* diyen bir partiye ille de *"sen liberalsin"* demek, **cehalet** değil de nedir?

Bugün geçerli olan model, **ekonomilerin militarizasyonu**dur IMF modelinin, Osmanlı İmparatorluğu'nu ipotek altına alan **düyun-u umumiye**den bir farkı yoktur **Ekonomilerin militarizasyonu** modeli, otuz milyar dolar dış borcun, ne yolla olursa olsun ödenmesi formülüne dayanır.

Suudi kökenli İslâmcılık; Suudi sermayesi ile başbakanlık konutuna dayanan ballı börekli **birader şirketleri** ve işçi sendikalarını, güvencesiz memurları ve örgütsüz köylüleri acımasız bir silindir gibi ezmeye çalışan yasakçı devlet! Ne ilgisi var bu devlet anlayışı ile liberalizmin?

Peki **ANAP'ta liberal** var mı? Yok... **Muhafazakar ANAP**'ta *"ben liberalim"* diyene, dense dense **konformist** denir. Yani, geçerli olan düşüncelere ve inaçlara uyan kimseler!

Peki bunların başındaki **hınk deyiciler**?..

Onlar mı? O **kalıtımsal dönekler** mi? Onlar, bu enflasyon döneminde inancın, ilkenin, ideolojinin, kişiliğin, sözün değerlerini günden güne düşüren yoz arılardır. Üzerlerinde durmaya değmez bile!

(23 Aralık 1987)

DEVLET GİBİ ADAM!..

Yurtdışındaki din görevlilerinin aylıkları devlet tarafından niçin Rabıta örgütüne ödetilmiş? Çünkü efendim, devletin parası yokmuş... Devletin memurlarına ödeyecek parası yok, ama devletten zengin bir yurttaşı da mı yok? Var Kim o?

Vehbi Bey amca mı? Yoo... Peki kim? Prof. Dr. İhsan Doğramacı!

Doğramacı, Bilkent Üniversitesi'ne tam iki buçuk milyar lira bağış yapmış... **Devlet gibi adam**... Hem **devlet gibi adam** hem de devletten zengin maşallah...

"Keşke" diyorum, "*devlet yurtdışındaki imamlarının aylıkları için Rabıta örgütüne başvuracağına Doğramacı'nın kapısını çalsaydı...*" Keşke öyle olsaydı.

"*Nereden biliyorsun Doğramacı'nın Bilkent Üniversitesi'ne iki buçuk milyarlık bağış yaptığını*" diye soruyorsanız, hemen yanıt vereyim. Bilkent Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mithat Çoruh'un Doğramacı'ya yazdığı teşekkür mektubundan...

Sayın Rektör Çoruh'un Doğramacı'ya yazdığı 24 Aralık 1986 tarihli mektup şöyle. Hep birlikte okuyalım efendim.

Sayın Profesör İhsan Doğramacı
Sedat Simavi Sokak 8/12, Çankaya-Ankara.

12.12.1986 tarihli yazınızla belirttiğiniz 2.500.000.000.- TL. (İki buçuk milyar) liralık bağışınız, önerdiğiniz şartlarla Mütevelli Heyet'in 17 Aralık 1986 tarihli toplantısında kabul edilerek, bankalardaki hesaplarınızdan Bilkent Üniversitesi hesaplarına intikal etmiş bulunmaktadır.

Üniversitemizin kurulmasında gösterdiğiniz büyük çaba, maddi ve manevi destek yanında, bu seferki maddi yardımınızla bu yüksek öğretim kurumunun amacına ulaşmasında büyük katkıda bulunacağınıza inanarak size ve muhterem ailenize üniversitemiz adına minnet ve şükranlarımızı arz ederim.

Saygılarımla.

Prof. Dr. Mithat Çoruh
Rektör "

Denizde kum, Doğramacı'da para!.. Yeşil yeşil dolarlar, Kerkük'ten doğrudan doğruya Doğramacı'nın hesabına yatırılıyor Devletin elinde böyle bir maddi kaynak varken, elin Arap'ına niçin el açılıyor Allah aşkına? Anladıysam Arap olayım!

Hem ne demişler? Ne Arap'ın yüzü... Ne Şam'ın şekeri. Doğramacı gibi bir zengin varken, sözü mü olur öyle Rabıta'nın mabıtanın? Devletin yurtdışındaki din görevlilerine ödeyecek parası mı yok? İsteyin Doğramacı'dan, versin!.. Dış borçlarımız 30 Milyar doları mı aşmış? Rica edin Doğramacı'ya, çeksin yurtdışındaki bankalardan paralarının bir kısmını, ödensin dış borçlar! Enflasyon aşağı mı çekilecek? Bir telefon edin Doğramacı'ya, piyasada dolaşan paralarını çeksin, tamam. İşte o kadar!

Prof. Doğramacı'ya nazar değdi, ayağı kırıldı, hastanede yatıyor. Ne dersiniz, Doğramacı'ya **geçmiş olsun**a gideyim mi? Elime kırmızı güller alıp gitsem de imam aylıklarının ödenmesi için devlete bağışta bulunmasını istesem, acaba Diyanet İşleri Başkanlığı'na da bağışta bulunur mu?

Son bağımsız Müslüman Türk devletine para yardımını yalnızca ABD, IMF, OECD yapacak değil ya! Bir de **Rabıta** var, ayrıca bir de **gayri Rabıta,** yani Doğramacı...

Yahu, vallahi helal olsun adama! Dile kolay, iki buçuk milyar bu, leblebi çekirdek değil...

(26 Mart 1987)

SENARYO!

ANAP'ın Samsun gezisi için **ANAIR** uçağı kiralanmış. Uçak bir özel şirketin. **Sovyet patentli Romen yapımı** uçağın koltuk döşemeleri turuncu. Tabii bu renk uyumu rastlantı. Gazetecilere verilen kumanyalar da turuncu ambalajlı. Ya Başbakan'ın **siyasi ve iktisadi danışmanı** Güneş Taner'in atleti? O da turuncu. Bu turuncu atletin üzerinde İngilizce yazılar: "*No, no, no, well, may be...*" Türkçesi: "*Hayır, hayır, hayır, eh olabilir.*"

Batı ülkelerinde on altı, on yedi yaşlarındaki gençlerin başka amaçlarla giydikleri bu atletlerin Başbakan'ın **siyasi ve iktisadi** konulardaki danışmanının üzerinde işi ne? Bunlar **Amerikanvari propaganda**ymış. Başbakanı İngilizce pankartlarla karşılamalar da öyle herhalde. AT'ye gireceğiz ya. Şimdiden hazırlıklı olalım.

Başbakan **evet** oyları çıkarsa, bundan Behice Boran ve Doğu Perinçek'in de yararlanacaklarını söylüyor. Oysa, Boran ve Perinçek'in durumlarının bu **geçici 4. madde** ile hiçbir ilgileri yok. Boran ve Perinçek anayasanın 76'ncı maddesi uyarınca **affa uğramış olsalar bile** ömür boyu siyasal haklardan yararlanamayacak. Kendi yasaklarına karşı olan Demirel, anayasanın bu kalıcı yasağından da yanadır. Kaldı ki Boran, vatandaşlıktan çıkarılmış!

Bu gibi işler, üzerinde İngilizce yazılı turuncu atlet giymekten daha ciddi işlerdir. Daha ciddi ve yararlı.

Anımsayacaksınız, Başbakan, DİSK ve Barış Derneği sanıkları cezaevlerindeyken **Türkiye'de siyasal tutuklu bulunmadığını** da söylemişti. O gün **pot** kırdı; bugün **çam deviriyor**. Anlaşılan Başbakan'ın bu konularda okur yazar bir danışmanı yok. Olsa, Başbakan böyle yanlışlar yapmaz.

ANAP'ın Samsun'da **Menderes Bulvarı**'nı açması, açıkça bir **kefen ticaretidir**. Menderes'in oğlu siyasal yasaklılar arasındadır. Oğluna siyasal yasak koyup, babası adına bulvar açmak da pek eğlenceli bir ANAP propagandası olmuyor mu?

Aman canım, aldıran mı var böyle şeylere?

Samsun'da daha önce Belediye Başkanı Vehbi Gül kentin merkezinde kendi adını verdiği bir bulvar açmış. **Hasan Polatkan Caddesi** ve **Ebu Suud Caddesi**'nden sonra sıra deniz kenarında kumsalda yirmi bir adım genişliğindeki **Menderes Bulvarı**'na gelmiş. Bu işler parayla olacak değil ya, sırayla!

Kalabalıkta gözüm ortalıkta konuşan ve sonra da **0019** plakalı bakan arabasına binen bir bürokrata takılıyor Kim bu bürokrat ve ne işi var bu propanganda gezisinde? AT'ye atanan yeni Büyükelçi Özdem Sanberk... Başbakan'ın Ortak Pazar konusundaki danışmanı. Peki ne işi var AT Büyükelçisi'nin bir siyasal gezide? Başbakan, Samsun'da AT ile ilgili görüşünü mü soracak Büyükelçi Sanberk'ten? Yoo. Herhalde, çiçeği burnundaki büyükelçi de **merak saiki** ile katılmıştır geziye.

Gezinin bir de **maskotu** var, maskot, Başbakan'ın **siyasi ve iktisadi** danışmanı Güneş Taner değil tabii; üzerine turuncu giysiler ve kafasına yine turuncu kukuleta giydirilmiş elli santimetre boyundaki bir cüce!

Turuncu cüce, havaalanından kente girişte Başbakan'ın arabasının önüne oturtuluyor. Sonra da otobüsün tepesine yerleştiriliyor: **Turuncu cüce** ve Başbakan'ın, üzerinde *"No, no, no, well, may be"* yazılı turuncu atletli danışmanı, tam bir **hayır tablosu** oluşturuyorlar

Başbakan ile bir ara konuşuyoruz. Bana, ANAP'ın MİT'ten ayrı bir istihbarat örgütü kurmak için girişimlerde bulunduğunu açıklayan yazımı soruyor, **güzel bir senaryo yazmışsınız** diyor. Ben de yazdıklarımın doğru olduğunu belirtiyor, *"Asıl güzel senaryoları siz yazıyordunuz"* diyorum. Konu yine o yazıda adı geçen **İskender**'e geliyor. *"İskender konusu açıklanırsa çok üzülürsünüz"* diyorum. Konuşma burada kesiliyor.

Bazı konular vardır ki, kanıtlanamaz. Duyarsınız, kanıtlayamazsınız. ANAP'ın **MİT'ten ayrı bir istihbarat örgütü** kurma girişimi de böyledir. Bugün bir yüce koltukta oturan, Türkçe'yi Karadeniz şivesi ile konuşan bir eski yönetici, Ankara'da Bahçelievlerde yaşı yetmişin üzerinde, mavi gözlü, beyaz saçlı, altın çerçeveli gözlüklü bir eski istihbaratçı ile ne konuşmuştu? Ve niçin bu eski istihbaratçı ile konuşmaya gittiğinde makam arabasına binmemişti?

Böyle bir örgüt bugün işliyor mu? Belki, MİT içinde belli düzenlemeleri ve atamaları yapıp, bu girişimden vazgeçtiler, belki de bu konuşma bu amaçla yapılmıştı.

Ankara'nın Çankaya semtinde bir evde ana-babaca istenmeyen bir evliliği önlemek için **damadı kaçırma planları** yapıldı mı, yapılmadı mı?

Senaryo yazmak o kadar kolay ki, herkes senaryo yazar. Önemli olan bu senaryoyu uygulamaktır!

Başbakan *"Böyle bir örgüt kurmaya gücümüz yok"* diyor, *"Nereden çıkartıyorsunuz bunları?"*

İstihbarat işlerini özel sektöre devretsek; bazı operasyonlar için de **taşeron usulü** getirsek olmaz mı?

Konunun ilgililerce yeterince anlaşıldığını sanıyorum. Bundan sonrası mı?

"No, no, no, well, may be..."

(15 Ağustos 1987)

Bıktınız değil mi?

Ben de bıktım!

Bıksam da bıkmasam da bugün halkoylaması konusunda yazı yazmak yasak. Bu yüzden, bugün hiç Türkiye'den söz etmeyelim. Gidelim Washington'a... Girelim Beyaz Saray'a... Girelim ve bir **CIA öyküsü** yazalım.

Bay ve bayan Reagan'larla ilgili bir öykü bu. İster inanın, ister inanamayın. Gerçi inanılacak gibi değil, ama ne yaparsınız ki olay doğru.

Efendim, geçen yıllarda Reagan ailesini bir telaş almış ki sormayın. Kızları Particia ailenin istemediği biri ile evlenmek üzere... Ne yapsın Bayan Reagan? Gitmiş kocası Reagan'a. *"Kız caz sanatçısı saksafoncu adam ile evleniyor!"* Reagan şaşırmış. Şaşırmış, ama ne yapsın? Kızın ikinci evliliği olacak bu. Patricia kimi isterse onunla evlenir. Ne yapacaktı **baba** olarak?

Bayan Nancy hiç de öyle düşünmüyormuş. Bulurmuş bir kolayanı. Saksafoncu damat adayı, o sıralar New York'ta **Marine Fashion Club**'de çalışıyormuş. CIA'ya bir **talimat** verilir, damat adayı çalıştığı kulüpten kaçırılır, böylece evliliğe engel olunurmuş... Koskoca CIA bu... Hükümetler devirmiş! Damat mı devirmeyecek!

CIA'da ünlü bir bölüm başkanı varmış. Babası da eski CIA yöneticilerinden M. Eyemore... Eyemore sevimli bir adammış. Herkesi de tanırmış. M. Eyemore, Beyaz Saray yakınlarında **Oath Street**'te otururmuş. Hanı canım, şu **Nile Day Street**'ten sola dönünce karşınıza çıkan sokak... Ha, tamam orada.

Bir gün Bayan Reagan, Bay Eyemore'un **Oath Street**'teki evine **çat kapı** girmiş. Yanında da bir konsolos bayan... CIA Şefi Eyemore, Washington'u avucunun içi gibi bilirmiş. Bilirmiş ama bu **operasyonu** CIA adına yapmayacak kadar da akıllıymış. Bu işlerde **taşeron** kullanmak, öteden beri CIA'nın başvurduğu bir yol değil miymiş? Eyemore de öyle yapmış.

Patricia Reagan'ın, caz sanatçısı saksafoncu adam ile evliliğine CIA nasıl engel olur? **Domuzlar körfezi çıkartması** değil ki bu? CIA bu işi de **taşeron**a vermiş.

Taşeron da Alexandre adlı bir Sicilyalı'ymış. Alexandre, Washington'da kabadayılığı ile tanınmış, sözüne güvenilir bir adammış. Bir reklam şirketi sahibi olan Alexandre ile CIA'dan Eyemore arasında da bir dostluk söz konusuymuş. Eyemore, Alexandre'a bir zamanlar bir iyilik yapmış; Alexandre da bu iyiliğin altında kalmak istemiyormuş.

Bayan Reagan, yanında bayan konsolos, CIA Şefi Eyemore'un Washington'da **Oath Street**'teki evine gelmişler Eyemore, Alexandre'ı da eve çağırmış. Nancy Reagan söze başlamış:

"Patricia'nın bu adamla evlenmesine kocam da karşı. CIA olarak bir şeyler yapın..."

Eyemore söze karışmış:

"New York'taki Marine Fashion Club'e gidip, saksafoncu adamı kaçıracaksınız..."

Alexandre şöyle bir düşünmüş. Önce *"no"* demiş. Yani *"hayır"* Israr etmişler. Alexandre yine *"hayır"* demiş. Aklı yatmamışmış. Hem aklı yatmamış, hem de Cumhuriyetçi Parti'den hiç hoşlanmazmış. Demokrat Partili olarak tanınırmış Alexandre... Ama Eyemore'un ısrarları karşısında *"eh olabilir"* demiş sonunda Sicilyalı Alexandre.

İstanbul'daki arkadaşına telefon ederek **işi halletmesini** söylemiş. İstanbul'daki arkadaşı bu işi becerememiş. Damadı tam kaçıracaklar, bakmışlar ki eski başkanlardan Nixon, **Marine Fashion** Club'te yemek yiyor. Hemen FBI'dan biri olayı duyup, doğru Patricia Reagan'a haber vermiş.

Sonra ne mi olmuş? Olay, bir gazeteciye duyurulmuş. Gazeteci *"Ben başkanların özel yaşantıları ile ilgili yazı yazmam"* diye düşünmüş önceleri..*"Ancak ortada devlet güçlerinin özel aile ilişkileri için kullanılması konusu varsa, iş değişir"* diye konuyu açıklamak istemiş. Elinde bu konuda bir ses bandı da varmış.

Konuyu üstü kapalı olarak yazmış. Başkan Reagan ile bir basın toplantısında bu konuda tartışmışlar, gazeteci elindeki ses bandını Başkan Reagan'a göstermiş.

Bu bir **CIA öyküsü**dür. Gerçekle ilgisi var mıdır? Yok canım! Ben bir roman yazıyorum da, o romanda geçiyor bu konular. Hepsi bu.

Neyse siz nasıl kullandınız bugün oyunuzu? Evet mi? Hayır mı?

(6 Eylül 1987)

TİCARİ SIR!...

Ticari sır nedir?

Bilmiyorsanız öğrenin!

TBMM'de tek başına bir parti gibi çalışan Edirne bağımsız Milletvekili Türkan Arıkan, Devlet Bakanı Kazım Oksay'dan, Vakıflar Bankası şubeleri aracılığı ile **Al Baraka** ve **Faisal Finans Kurumlarına** toplanan paranın tutarını sormuş..

Oksay'dan gelen yanıt çok ilginç..

Oksay'a göre konunun **gizli kalması** gerekirmiş; bu bir **banka sırrı**ymış, ayrıca, TBMM içtüzüğüne göre de **ticari sır** Meclis araştırması konusu olamazmış. İşte bu yüzden soru yanıtlanamazmış...

Allah, Allah!

Her şey sır. Bakanlar Kurulu kararlarının bir kısmını **kamuyu ilgilendirmez** diye yayımlamazlar; **fon** dedikleri trilyonluk kaynakları devlet denetimi dışına çıkarırlar; bir devlet bankasını bu Suudi kökenli finans kurumlarının şubeleri gibi çalıştırırlar, sonra *"Bu yolla ne kadar para toplandı"* diye sorulunca da **ticari sır** gerekçesine sığınırlar.

O zaman TBMM ve milletvekilleri, hükümetin eylem ve işlemlerini nasıl denetleyeceklerdir? Öyle ya; bir kez **sır** zırhına büründünüz mü, işler kolaylaşır.

Sayın Başbakan'ın kardeşini ve ANAP il başkanlarını, zemzem kuyularından çıkarılıp, gül suyuna batırılan dolarlarla zengin etmenin adı yalnızca **ticari sır** olmasa gerek. Belki bu ballı börekli ilişkilerin açıklanması **devlet sırrı**dır.

Devletimiz, **Türk-İslâm sentezi** ideolojisini benimseyen **son bağımsız Müslüman Türk devleti** değil midir? Öyledir Öyleyse, Müslümanlar arasında -sırf Allah rızası için- yapılan bu ticaret, hem **ticari sır** hem de **devlet sırrı** olmalıdır **Para ile iman**ın kimde olduğu hiç sorulur mu? Sorulmaz. Günahtır.

Hem Allah aşkına nedir şu **faizsiz kredi** işi? Paranın para getirmesi değil mi? Hem para para getirsin, hem de bunun adına **faiz** denmesin. Bu sorunun yanıtını Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Kaya Erdem'den alıyoruz.

Erdem, **İslâm Kalkınma Bankası'na Vergi İadesi Tanınması Hakkındaki Kanun**'un TBMM'deki görüşmeleri sırasında bakın bu konuyu nasıl da özlü bir şekilde anlatıyor

"İslâm Kalkınma Bankası, kredi olarak verdiği borç paranın karşılığını faiz adıyla almaz. Bunun ismine kar ortaklığı der, satın alma, kira ücreti karşılığı der, bunun bir nevi faizin ismini kira ve kar ortaklığı adları ile isimlendirerek alır." (TBMM, B: 65, 12.2.1986, O: 1, S: 44)

Yani Arapçası ile **hile-i şer'iye**; Türkçesi ile **yasaya karşı hile**...

Şimdi diyelim ki, **Al Baraka ve Faisal Finans kurumları** battılar.. Olur a! Bu durumda, **Tasfiye karar ve işlemlerinde Türk Ticaret kanunu, İcra İflas Kanunu ve mevzuatın tasfiye ile ilgili işlemleri uygulanmaz.** Niçin uygulanmaz? Çünkü Başbakan Özal, bir kez kardeşi ve partinin il başkanları aracılığı ile kurulan bu kurumlara bu ayrıcalığı vermiştir. Bir çeşit **kapitülasyon**dur bu. Bunları araştırmak ise **sır**..

Şimdilik **sır** olmayan, Bakan Oksay'ın Aydınlar Ocağı üyeliği ile Başbakanın kardeşinin Suudiler ile ortaklığıdır.

Ve tabii bir de bu **zat-ı şeriflerin** laiklik anlayışlarıdır Atatürkçülük ne kadar da güzel **korunuyor ve kollanıyor** değil mi?

Elhamdülillah herkes Atatürkçü!

(4 Nisan 1897)

KOMŞU HUKUKU!

Adalet Bakanlığı Müsteşar Vekili Arif Yüksel'in kararnamesi, Sayın Cumhurbaşkanı'nca imzalanacak mı, imzalanmayacak mı?

Kulağımıza çelişik haberler geliyor. Arif Yüksel'in çevresine göre *"kararname bugün yarın imzadan çıkıyor..."* Köşke yakın çevrelerden ise *"incelemelerin sürdüğü"* yanıtı geliyor.

Arif Yüksel, Manavgat Asliye Hukuk Yargıcı'yken hakkında görevi kötüye kullanma suçundan dava açılmış; Antalya 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nce verilen aklanma kararı, Yargıtay 4. Ceza Dairesi'nce (26.3.1984 gün ve 84/2301 esas ve 84/2204 karar sayılı kararı ile) kaldırılmıştı.

Kaldırılmıştı ama Ceza Yargılaması Hukuku'nda **yazılı emir ile bozma** diye bilinen yasa yolu, sanık zararına sonuç doğurmayacağı için yargıç Yüksel hakkında, mahkumiyet kararı verilmemişti.

Neydi bu kararın anlamı

"Yargıç Yüksel suçludur, ancak ne yapalım ki, Ceza Yargılaması Hukuku mahkum olmasını önlüyor..."

Adalet Bakanlığı'nın bir yazısında da, yargıç Yüksel'in mal varlığının **geliri ile mütenasip olmadığı** yazılıdır. Yüksel, bu bakanlıkta nasıl **müsteşarlık** yapacaktır? Arif Yüksel, sicilindeki bu dosyanın gölgesiyle bugün yasaya aykırı olarak işgal ettiği müsteşarlık koltuğuna Sayın Cumhurbaşkanı'nın imzası ile **asaleten** oturtulabilir mi?

Nedir Arif Yüksel'in ayrıcalığı? Arif Yüksel'in ayrıcalığı, Başbakan Sayın Özal'ın Antalya'daki yazlık evinin yanındaki evde oturmasıdır. Bu **komşuluk hukuku,** demek oluyor ki, yasaları ve bu dosyayı aşıyor ve Arif Yüksel'i sırtındaki bu dosya ile birlikte yargıçlar ve savcıları atayacak kurulun başına oturtuyor

Bu mudur **yargıç güvencesi?**

Bu kadarı olmaz! Demek, bunca yargıç varken, Adalet Bakanlığı Müsteşarı olabilmek için Başbakan'a yazlık komşusu olmak yeterli görülüyor!

Kardeşini Devlet Planlama Örgütü'nün başına geçiren, halaoğluna Orman Bakanlığı'nı veren Sayın Başbakan'ın **seyir defteri**nde Adalet Bakanlığı Müsteşarlığı için **yazlık komşusu** mu yazılıdır? Bürokrasinin en üst koltuklarında **hanımefendi atamaları** ve **onayları** mı geçerlidir?

Adalet Bakanlığı Müsteşarlığı'na bu gibi **komşuluk ilişkileri** ile atama yapılamaz. Yapılırsa, bundan, önce o bakanlık, sonra da yargı erki zarar görür.

Ama kim dinler bunları, kim? Hakkında dosya varmış; şuymuş, buymuş, **vız** geliyor. **İş bitirici** kadro bu. Dilediğini, dilediği yere getirir. **Paşa gönülleri** ne isterse o olur.

Yasaymış, İdare Hukuku'ymuş, yargıçların saygınlığıymış, bütün bunlara aldıran bile yoktur.

Adalet mülkün temelidir... Ya Adalet Bakanlığı'nın temeli nedir? Temeli, **yaz komşuluğu** mudur ki, bunca yargıç varken

Adalet Bakanlığı Müsteşarlığı'na Bay ve Bayan Özal'ın **yazlık komşusu** atanıyor?

(16 Haziran 1987)

THOMSON RADARI...

Bu yıl Temmuz başlarıydı. Bir albay dostum, "*Benden duymuş olma*" dedi: "*Milli Savunma Bakanlığı, Thomson'un aldığı radar ihalesini iptal edecek!*."

Bu gibi haberleri doğrulatmak çok güçtür. Üstelik bu işlerde bir sürü çokuluslu şirket çıkarı söz konusudur Bu yüzden çok dikkatli davranmak gerekirdi.

Bir süre sonra ihale, Başbakan Özal'ın emri ile iptal edildi. "*Neden ? Niçin? Nasıl?*" derken halkoylaması gezilerine takıldık. Olay da bu arada unutuldu gitti.

Bugün, şöyle olup bitenlere yeniden bakmak istedim...

Alın size bir teleks notu. Teleksi çeken, Fransa'nın İstanbul'daki Ticaret Ataşesi Yves Marie Laouenan. İstanbul'dan, **25591** sayılı teleksten, 23.10.1986 günü Paris **204780** sayılı telekse, *Giscard d'Estaing ve Thomson International Genel Müdürü Hesisburg'un dikkatlerine-İvedi*" kaydıyla bir not gönderiliyor

Giscard d'Estaing, Fransa'nın eski Cumhurbaşkanı... Bu not ya eski Cumhurbaşkanı'na çekiliyor ya da Thomson şirketinde çalışan Giscard d'Estaing'le aynı soyadını taşıyan yeğenine... Artık orasını pek bilemiyoruz.

Not şöyle başlıyor:

"*Türk hava sahasının radarla kaplanması ihalesi İtalyan Selenia şirketine bazı özel koşullarla verildi...*"

Bir kopyası elimizde bulunan özel notta, daha sonra İtalyan **Selenia** şirketinin aldığı ihale koşulları hakkında bilgiler veriliyor. Not, radar ihalesinin Thomson şirketince üstlenilmesi için Ankara'da yapılması gereken **temaslar** ile ilgili olarak ticaret ataşeliğine **yetki** verilmesi istemiyle noktalanıyor.

En düşük fiyatı veren İtalyan **Selenia** şirketi, 13 Ekim 1986 günü bakanlığa çağrılmıştır. İtalyanlar sevinç içindedir. İtalyan

Başbakanı Craxi, Özal'a bir mektup yazarak hükümetinin teşekkürlerini bildirmektedir.

Ancak Fransız Ticaret Ataşesi, Ekim'in 23'ünde devreye girdikten sonra İtalyanlar'ın işleri suya düşer.

Fransız Ticeret Ataşesi, ANAP Genel Başkan Yardımcısı Bülent Akarcalı'nın arkadaşıdır. Ataşe Yves Marie Laouenan bir Türk bayan ile evlenmiş, Akarcalı nikahta tanıklık yapmıştır Bayan Tülay Laouenan, Türk-Fransız Ticaret Derneği Sekreteri'dir. Ticaret Ataşesi Laouenan,Türkiye'deki görevine 1986 yılı Ağustos ayında başlamış ve 1987 yılı Mayıs ayında ihalenin Thomson firmasına verilmesini sağlamıştır

Thomson Şirketi güçlü bir şirketti. Fransa'nın eski cumhurbaşkanlarından Valery Giscard d'Estaing ve başbakan Chirac bu şirketle çok yakından ilgiliydiler. Birinin yeğeni, ötekinin kayınbiraderi Thomson şirketinde çalışmaktaydı. Thomson şirketi bu ihaleyi alabilse, daha sonra Pakistan ve İran'da da aynı ihaleler sıradadır.

Başbakan Chirac, Özal'a ihalenin Thomson şirketine verilmesi için **elden** bir mektup yollar. Bu girişim ve çabalar sonunda ihale Thomson şirketine verilir. Fransız şirketine ev sahipliği yapan **Trans Türk** şirketinin en büyük ortağı Fuat Süren ile yerli üretim ortağı Jak Kamhi'nin **Profilo** şirketi sevinç içindedirler. İtalyan **Selenia** şirketinin ortağı ve temsilcisi **Kavala Şirketler Grubu** ise üzgündür İhale göz göre göre elden kaçmıştır...

Ancak, ne olursa olur, Başbakan Özal, ihalenin imzasına iki gün kala bu ihaleyi iptal eder! İptalin nedeninin, Avrupa Parlamentosu'nun Ermeniler ile ilgili aldığı son karar olduğu ileri sürülürse de olay pek aydınlanmaz...

Milliyet gazetesi, radar ihalesinin **ANAP'ın üst yönetiminde bir milletvekilinin devreye girmesi** sonucunda Thomson'a verildiğini yazar; Hürriyet, Akarcalı'nın adından sözeder.

Bülent Akarcalı'ya bu konuları ben de sordum. Akarcalı, Fransa'nın İstanbul'daki ticaret ataşesini tanıdığını, ihale işi için "*devreye girmediğini*" yalnızca Thomson şirketinin verdiği yemeklerde bulunduğunu söyledi.

Fransa'ın eski cumhurbaşkanlarından Valery Giscard d'Estaing, Orta Afrika Devlet Başkanı Bocassa'dan aldığı **mücevherler** ile dünya rüşvet tarihine geçmişti. Yeğeni aracılığı ile ya da kendisi, niçin Thomson şirketinin alacağı radar ihaleleri ile bu kadar yakından ilgileniyor? Niçin? Niçin acaba?

Bu **mücevher düşkünü aile** Topkapı Sarayı'ndaki Kaşıkçı Elması'na mı göz dikti, nedir? Ne ilgisi var Fransız **Cumhuriyet İçin Birlik Partisi**'nin bizim **Devlet Hava Meydanları**'ndaki radar ihalesiyle?

Holdingler enternasyonalizmi midir? Nedir bu iş?

(20 Ekim 1987)

HUPE VE ZİYA...

ABD'nin Ankara Büyükelçisi Hupe'nin başı, bugünlerde büyük bir dertte... **Dert** dediğimiz, Pakistan'ın kaytan bıyıklı, yakışıklı Devlet Başkanı Ziya Ül Hak'ın önümüzdeki ay Ankara'ya yapacağı ziyarettir.

ABD'nin Ankara Büyükelçisi Hupe'nin, **Amerikan dostu Ziya Ül** Hak'ın Ankara'ya yapacağı ziyaret nedeniyle başı niye derde girsin?

ABD Dışişleri Bakan yardımcısı Micheal Armacost ile Hupe'nin geçen Temmuz ayında büyükelçilikte kapanıp saatlerce bu konu üzerinde kafa yorduklarını bilmeyen yok artık.

Arada şifreler, telefonlar, teleksler de çalıştı durdu. Neydi konu?

Konu; Pakistan'daki **Khan Araştırma Laboratuvarı** idi. Bir Türk firması, bu laboratuvara elektronik aygıtlar satıyordu. ABD, Pakistan'ın nükleer araştırmalar yapmasına karşıydı. ABD'nin bu endişesi Ziya Ül Hak'a birkaç kez, **lisan-ı münasip** ile bildirilmişti, ama Ziya *"Nuh"* diyor, *"peygombe"* demiyordu.

Ne yapsın koskoca Amerika?

Nükleer araştırma laboratuvarına bir Türk firması **inverter** adıyla bilinen bir araç satıyordu. Türk hükümeti bu aracın satışını yasaklasa iş biterdi. İlk aşamada bu sağlandı.

Sağlanmasına sağlandı, ama Türk firması işin kolayını bulmuştu. Firma, **inverter**lerin yapımında kullanılan parçaları teker teker Pakistan'a satıyor; **inverter satış yasağı**ndan da kurtuluyordu. **Oron-core-inductors**, **imput transformers** ve **power inductors** adlı parçalar, Pakistan'da birleştiriliyor ve **inverter** denilen araç yine kullanılıyordu. Herhalde devreye CIA girdi ki, bir süre sonra Türk firmasının **parçala-sat** formülü anlaşıldı.

İnverter denilen araç, uranyum zenginleştirme amacıyla kullanıldığı için ABD'nin hedefi, bu aracın Türk firması tarfından satışını engellemek...

Pakistan'daki nükleer santrala, **inverter** dışsatımını yapan firmanın adı da **Eti Elektronik A.Ş.**...

ABD, Türk hükümetine yeniden başvurarak, *"inverter dışsatım yasağı bu aracın parçalarını da kapsar"* görüşünü bildirmiş. ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Armacost'un Hupe'den bütün isteği bu. Telefonlar bunun için, teleksler bunun için, raporlar hep bunun için...

Ne yapsın zavallı Hupe? Türkiye'de **liberal** bir düzeni savunmuyorlar mıydı? Pakistan'da da böyle bir düzenin İslâmcı'sından yana olmamışlar mıydı? Şimdi nasıl kalkıp, *"Firmalarınıza dışsatım yasağı koyun"* diyeceklerdi? Türk firmaları üzerindeki **tekstil ambargosu** değildi ki bu...

Üstelik, Türkiye ve Pakistan iki dost ülkeydi. Cumhurbaşkanı Evren ile Pakistan Devlet Başkanı Ziya Ül Hak, birbirlerini çok severlerdi. Sayın Evren, belki bu yüzden özel kalem müdürünü Pakistan'a büyükelçi olarak göndermişti. Şimdi Ziya gelecek, Cumhurbaşkanı Evren'den **inverter yasağı**nın kaldırılmasını isteyecekti. O zaman Hupe ne yapacaktı?

Ben şimdi bütün gazetelerin dış politika muhabirlerine bir küçük **kopya** vereyim: Türkiye ile ABD arasındaki en önemli sorun nedir? ABD yardımı mı? Çevik Kuvvet mi? Kıbrıs sorunu mu? Ermeni terörü mü? Ege uyuşmazlığı mı?

Hayır, hayır. Bugünlerde ABD-Türk ilişkilerindeki en önemli konu budur. Türk firmaları Pakistan'daki nükleer araştırma laboratuvarına **inverter** satabilirler mi satamazlar mı? Hupe, yakın dostlarına bu konu için *"ABD-Türk ilişkilerinde en yüksek önceliğe sahip konu"* demiyor mu? Dışişleri Bakan

Yardımcısı Armacost da geçen Temmuz ziyaretinde Ankara'daki yetkililere aynı sözcüklerle baskı yapmayı denemedi mi?

Denedi... Hem de **nasıl**! Amerika bu... Kızar ve Ziya'yı **pat** diye deviriverir... Pakistan Silahlı Kuvvetleri'nde bir başka General Ziya bulmak güç mü?

Hiç efendim...

(22 Eylül 1987)

EL VE CEP...

Bugün sizlere bir **Ankara öyküsü** anlatalım.

Ankara'nın **kabadayı işada**mlarından biri Haydar Koç'tu. Koç, geçenlerde gözaltına alındı ve şu anda İsviçre'de yaşayan işadamı Kemal Horzum'u suçladı.

Kimdi Horzum?

Horzum, Ali'den olma, Şevkiye'den doğma, 1949 Dinar doğumlu bir işadamıdır. Horzum'un **Hortaş** adlı bir maden şirketi, **Ümit Demir** adlı bir saç profil şirketi, **Desan** ve **Ünimtaş** adlarında dışalım-dışsatım şirketleri bulunuyor Tabii, daha başka şirketleri de

Horzum'un Emlak Kredi Bankası Kızılay Şubesi'nden milyarlık krediler çektiği, bu yüzden hakkında dava açıldığı da biliniyor. Horzum, bu dava açılır açılmaz soluğu İsviçre'nin Cenevre kentinde almıştır Horzum şu anda Cenevre'dedir

Kemal Horzum, Ankaralı **kabadayı işadamları**ndan Ahmet Turgut'un yakın arkadaşıdır. Kemal Horzum, Ahmet Turgut ve Haydar Koç'un araları bir **alacak yüzünden** bozulmuştur

Tek Gemi Ltd. adlı şirket, Horzum'un **Desan Ticaret** adındaki şirketine 8.2.1983 günü, 83/08 sayılı fatura ile 205 milyon liralık kaput bezi satmıştır. **Tek Gemi Ltd.Şti.** Haydar Koç'un akrabalarınındır.

Bu alışverişin 55 milyon liralık bölümü tartışma konusudur 1.5.1983 gününde Emlâk Karedi Bankası Kızılay Şubesi'nde 28770-49 sayılı hesaba ödenmesi gereken senetteki imzalar, Kemal Horzum ve Ahmet Turgut'un adlarını taşımaktadır Ahmet Turgut, senedin altındaki imzanını **sahte** olduğunu ileri sürmektedir Kemal Horzum'un muhasebecisi de,

Horzum'un kayıtlarında böyle bir senet borcunun yer almadığını söylemektedir. Senet alacaklısı görünen Zeki Yaman, Haydar Koç'un bacanağıdır. Yaman, "*senedi bana Haydar Koç verdi*" demektedir.

12 Temmuz 1983 günü Haydar Koç, Ankara'da Meşrutiyet Caddesi'nde tabanca kurşunu ile yaralanmıştır. Daha sonra, Haydar Koç yurtdışına çıkmış, Avrupa'nın çeşitli kentlerinde yaşamıştır.

Bu arada **AKEL** adlı şirketin sahibi Feyyaz Akel, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde Kemal Horzum hakkında geniş bilgiler vermiştir.

Kemal Horzum adı, Yapı Kredi Bankası'nın Tercüman gazetesi sahibi Kemal Ilıcak'tan alacağı yaklaşık 10 milyar liralık borca **kefil** olarak geçmiştir. Banka yöneticileri, Horzum'un kefaletini kabul etmemişler ve bu borç karşılığı olmak üzere Ilıcak'ın İstanbul Kadıköy'deki arsalarına elkoymuşlardır

Kemal Horzum ve Ahmet Turgut'un adları, emekli Orgeneral Turgut Sunalp'ın liderliğinde MDP'nin kuruluş günlerinde yeniden ortaya çıkmıştı. Turgut Sunalp'ın MDP'sinin karargahı olarak görülen **Mavi Ev** Kemal Horzum'undu. Ve Kemal Horzum, o günlerde, MİT Müsteşar Yardımcısı Tümgeneral Mustafa Arda ile birlikte çalışmaktaydı!..

Geçen Mayıs ayında ölen MİT Müsteşar Yardımcısı Mustafa Arda (Top.1947-70) ne iş yapıyordu Kemal Horzum şirketlerinde; Kemal Horzum ile MİT Müsteşar Yardımcısı ne zaman tanışmışlardı; yakınlık nereden kaynaklanmaktaydı?

Eski MİT görevlilerinden Şemsi Uluengin'in İstanbul'un **kabadayı** işadamları'ndan Dündar Kılıç'ın şirketlerinde ne işi vardı? Ne zaman kurulmuştu bu **samimiyet**? Ne arıyordu İstanbul Ağır Suç Masası Şefi emekli Başkomiser Ahmet Ateşli, Bebek Gazinosu'nda Dündar Kılıç'ın kardeşinin masasında Tarık Ümit vurulurken?..

Ve İsviçre'de yakalanan kaçakçı Yaşar Gül'ün defterinde yazılı **Süleyman Bey** kimdi? Ve MİT'in eski İstanbul İl Başkanlarından **Nuri Bey** şimdi ne iş yapıyordu? Neyle uğraşıyordu? **Ticaret** ise, ne ticaretiydi Nuri Bey'inki?

Kimin eli kimin cebinde? Horzum'un cebindeki eller kimlerin elleri? Ve kimlerin cebinde Horzum'un elleri?

(11 Kasım 1987)

Faruk Taşar yakalanmadı mı? Hayır yakalanmadı.

Kim bu Faruk Taşar? Eski ANAP Genel Sekreteri Mustafa Taşar'ın kardeşi. Niye yakalanacak Faruk Taşar peki! Anadolu Bankası'nı dolandırmış Faruk Taşar Ne zaman dolandırmış? Bu işler, 17.4.1985 günü başlamış. Nasıl başlamış peki? Şöyle başlamış:

Faruk Taşar'ın **Emir Mercimek** adlı şirketine, Anadolu Bankası Kredi Komitesi'nin 17.4.1985 gün ve 6 sayılı toplantısında 49 sayılı kararla yirmi milyon TL'lik kredi verilmiş. Sonra ne olmuş? Banka, 24.5.1985 günü şirkete önce 150 milyonluk dışsatım kredisi vermiş; daha sonra bu kredi 270 milyona çıkarılmış. Tabii **Teminat meminat** hak getire!

Sonra? Sonra şirketin getirdiği 336 bin dolar, şirketin Anadolu Bankası Gaziantep Şubesi'ndeki kredi hesabından düşülmesi gerekirken, hooop, bu 336 bin dolar da şirket hesabına geçivermiş...

Sonra ne olmuş? Aynı şube, Emir Mercimek-Faruk Taşar ve M. Asım Hamamcıoğlu'nun ortak oldukları **Emek İç ve Dış Ticaret A.Ş.**'ye 3.170.230.465 TL'lik usulsüz kredi sağlamış. İştirak bedellerinden (yani efendim, banka şubesinin başka yerlerde ödenecek senet tutarından, komisyon, masraf, faiz gibi gider kesintileri) 6.060.000TL, şube müdürü Suat Özoğuz'un Gaziantep Şubesi'ndeki 11505 sayılı hesabına, 54 milyon da şube müdürü Özoğuz'un damadı ve **Emek A.Ş.** ortağı Şevket Tezer'in cebine!..

Faruk Taşar, Anadolu Bankası'ndan çektiği bu paralar ile ne yapmış? Döviz ticareti yapmış? Nereden mi biliyoruz bunu? Bankanın Yenişehir Şubesi kambiyo şefinin ifadesinden...

Eee, sonra ne olmuş?

Sonra efendim; bu Faruk Taşar'ın İsviçre'nin Cenevre kentinde **Goetex SA** adlı şirket ile de ilişkisi olmuş. Nasıl olmuş? Çeklerin **keşidecisi** Orhan Arun ve Ali Gökok bu şirkette çalışıyorlarmış. Ve Faruk Taşar ile Asım Hamamcıoğlu ve Erdal Basel'in çok yakın arkadaşlarıymış.

Bankacılık dilinde **dövize natık çek** olarak bilinen 69 çekten 42'si Irving Trust Comp, 18'i Banco Espanol Credito,

5'i Banco Hespano Americano, 3'ü Union Banques Swiss ve 1'i de Republic National Bank New Yok üzerinden keşide edilmiş.

Bütün bunları inceleyen bir devlet yetkilisi ne demiş biliyor musunuz Başbakana? "Bu" demiş, *"uluslararası bağlantılı dolandırıcılık hareketidir."* Kelimesi kelimesine böyle demiş.

Demiş de sonra ne olmuş? Sonra Faruk Taşar ve Asım Hamamcıoğlu ve ortak oldukları **Emek İç ve Dış Ticaret Şirketi** ile banka arasında 17.1.1987 günü 3.896.671.110 liralık alacak konusunda bir **protokol** imzalanmış. Bu protokolde ne varmış? Ankara da **Karmen Oteli**'nin 4 buçuk milyara bankaya satılması öneriliyormuş. Öneriliyormuş ama otelin sahibi Fethi Menekşe, Asım Hamamcıoğlu'na otel üzerinde **satış vaadi**nde bulunmuş; üstelik otel arsasının sahipleri ile otel inşaatı yapan şirketin sahipleri ayrı ayrı kişilermiş. Bu da yetmezmiş gibi, otel inşaatını yapan **Karmen Turizm Koll. Şirketi**'nin Turizm Bankası'na bir buçuk, üçüncü kişilere de yarım milyar liralık borcu varmış. Bu durumda, otelin bankaya maliyeti 8 buçuk milyarı aşarmış. Uzun sözün kısası; Faruk Taşar, bu **protokol** ile bankayı bir kez daha aldatmıştır.

Mustafa Taşar'ın kardeşi Faruk Taşar hakkında bütün bu işlemlerden dolayı dava açılmış. Açılmış, ama bu milliyetçi ve muhafazakar ve işbitirici kardeşimiz *"anım, balım peteğim"* diyerek tüymüş!

Kapalı rejimlerde yolsuzluklar, üstü kapalı biçimde oluyor. Liberal dönemde de devlet hazinesi işte böylesine açıkça ve liberalce soyuluyor?

Mustafa Taşar, seçim harcamalarını nereden yapıyor? Bilmiyoruz. Kardeşi Faruk Taşar, polisçe niçin yakalanmıyor? Bunu da bilmiyoruz. Canım olsa olsa bir af yasası hazırlanır; **işbitirici birader** Faruk Taşar'ın suçu da suç olmaktan çıkarılır Ne var bunda? Niye kızıyorsunuz bu işlere? Marksizm'den kesin dönüş yapan neo-liberal yazarlarımızca da **tek tek basaraktan, bade süzerekten** büyük bir aşk ile savunulan **liberal düze**n işte budur. Bu düzenin Faruk Taşar'lı, bol dövizli, avantalı ve rüşvetli bölümünün adı **nepotizm** olarak bilinir **Nepotizm** Türkçe'de **hısım-akraba kayırmacılığı** anlamına gelir.

Alaturka kapitalizmimizin ve arabesk liberalizmimizin devlet bankalarının yağmasına dayalı **model**i budur. Bu modelin bir başka yüzünde, gülsuyu ve hacıyağı ile yıkanmış Suudi şirketleri, **hile-i şeri'ye**ye dayalı faizsiz krediler, parti il başkanları ile kurulmuş Arap sermayeli **birader şirketleri** ve dinsel tarikatlar bulunuyor. **Model** budur; şaşırmayın; Mustafa Taşar, Meclis'e girecek; kardeşi de devlet kesesinden 3 milyar lira kazanacak!

(25 Kasım 1987)

ANAMUR...

Dışsatım artıyor. Arttıkça zenginleşiyoruz.

Kimler zenginleşiyor? Dışsatım şirketleri.

Bu yılın Eylül ayının 18'inci günüydü. Anamur Gümrüğü'nden Ortadoğu ülkelerine gönderilmek üzere kurşunkalem, makine parçaları ve deri giysiler **Burak Akat** adlı gemiye yükleniyordu. İşin ilginç yanı, Anamur Gümrük İdare Memurluğu'nda bir tek memur çalışmaktaydı. 134 milyon dolarlık dışsatım, tek bir memurun imzası ile gerçekleşmişti.

Durumdan, birtakım insanlar kuşkulandılar Nasıl kuşkulanmasınlar; bu kadar milyon dolarlık dışsatım bir tek gümrük memurunun imzasıyla yapılmıştı. Üstelik dışsatım şirketlerinin merkezleri Anamur Gümrüğü'nden çok uzaklardaydı. Örneğin merkezi İstanbul'da bulunan bir şirketin Anamur Gümrük Kapısı'na başvurması düşündürücü değil miydi?

Anamur Gümrüğü'nden Ortadoğu ülkelerine deri eşya, kurşunkalem ve makine parçaları gönderen şirketlerin adları şunlardı: Damla, Ya-Do, Kimmak, Eltaş, Alpler, Sutaş. Bu şirketlerin bir kısmı Adana Ticaret Sicili'ne kayıtlıydı. Bir kısmı İstanbul, bir kısmı Ankara, bir kısmı da Gaziantep. Bu illerimizde ticaret sicillerinde aynı adda başka şirketlere de rastlanmaktaydı. Örneğin **Sutaş,** İstanbul ve Adana Ticaret Sicilleri'nde kayıtlı iki ayrı şirket adıydı. **Damla** da öyle... Üstelik İstanbul'da **Sutaş** adlı iki şirket bulunmaktaydı.

İstanbul'daki **Sutaş** adlı şirketlerden biri, geçen hafta İtalya'nın Trento kenti cezaevinde ölen Mehmet Cantaş adlı kaçakçınındı. Bu şirketin adresi "Kabataş, Setüstü, Ayda Apartmanı, Kat 1, İstanbul"du. İstanbul'daki **Sutaş** adlı ikinci şirket ise Eminönü'ndeydi. Üstelik Adana'da bir başka **Sutaş** adlı şirket de var. Anamur Gümrük Kapısı'ndan yurtdışına mal gönderen "Sutaş" hangi "Sutaş"tır?

Biri İstanbul'da, biri de Adana'da olmak üzere iki tane **Damla** şirketi var İstanbul'daki "Damla" M. Emin Körpe'nin şirketi. Adana'daki "Damla" başkalarının... Anamur Gümrüğü'nden yurtdışına mal gönderen, Emin Körpe'nin "Damla"sı...

İlgililer, bu şirketleri araştırırlarken aynı "Burak Akat" gemisiyle bu kez İskenderun Çıkış Kapısı'ndan 6 ve 7 Eylül günlerinde Ortadoğu ülkelerine kurşunkalem, makine parçası ve ayakkabı gönderildiğini de belirlemişler. Ne kadarlıkmış bu dışsatım? 63 milyon dolarlıkmış. Hangi şirketlermiş bunlar? Sayalım: Inturreks... Volkan... Aşama... Sanpa... Has... Ekol... Ozpa... Beypa... Bu şirketlerin bir kısmı İstanbul Ticaret Sicili'ne kayıtlı, bir kısmı da Gaziantep Ticaret Sicili'ne.

Bu şirketler ile ilgili soruşturma başlamış.. **Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Kanun** gereğince açılan soruşturmalar sürüyor

Canım sözü mü olur böyle işlerin? Bunlar, alt tarafı **ekonomik suç** değil mi? Önemli olan **siyasal** nitelikli suçlar Günümüzde bu gibi işlemler *"eşyanın tabiatına uygun"* değil midir? Önemli olan yurda döviz getirmek değil mi? Öyleyse ne gerek var bu gürültüye patırtıya? Bırakınız yapsınlar bırakınız geçsinler!

Değil mi efendim?

12 Aralık 1987

AHBAP-ÇAVUŞ...

ANAP, tam anlamıyla, **hısım-akraba** ve **ahbap-çavuş** ilişkilerine dayalı bir **yönetim modeli** kurdu.

Özal'ın ilk hükümetinde bacanağı Ali Tanrıyar İçişleri Bakanı'ydı. Hala-oğlu Hüsnü Doğan Köy İşleri Tarım ve Ormancılık Bakanı. DPT Müsteşarı da başbakanın kardeşi Yusuf Özal. İkinci Özal hükümetinde Yusuf Özal Devlet Bakanı oldu; hala-oğlu aynı bakanlıkta kaldı. Büyükoğlu Ahmet Özal, başbakanlığın gölgedeki müsteşarı...

Özal'ı Nobel Ödülü adaylığını öneren İsviçreli Prof. Klaus Schwab kim? Özal'ın gözbebeği ENKA Holding'in yöneticilerinden biri... Peki ENKA'nın dış ilişkilerini kim yönetiyor? Eski Dışişleri Bakanı Halefoğlu'nun oğlu...

ENKA Pazarlama İhracat ve İthalat Genel Müdürü kim? Şerif Egeli... Şerif Egeli, Başbakan Özal'ın eski danışmanlarından Selim Egeli'nin kardeşi değil mi? Evet...

Selim Egeli, **AVA Televizyon haber Prodüksiyon Ticaret ve Sanayi A.Ş.**'nin yönetim kurulu üyesi. Kimin bu şirket? Kemal Horzum'un? Kim Kemal Horzum? Tanımıyor musunuz? Kemal Horzum, Emlak Kredi Bankası'nın 80 milyon dolarını alıp kaçan işbilir bir işadamıdır... Nerededir şimdi? Cenevre'dedir şimdi...

Ne yapıyor bu **AVA** Ajansı? **İcraatın İçinden** programını hazırlayıp para kazanıyor... İcraatın içinden mi para kazanıyor, dışından mı? İçinden, dışından, ortasından!

Kaçak Kemal Horzum ile Başbakanlık Danışmanı Egeli bu **AVA Ajansı**'na ortaklar mı? Evet ortaklar Bu İcraatın İçinden programını bir başka şirket hazırlamıyor muydu daha önce? Hazırlıyordu da, Egeli bu işlere el atınca programın hazırlanması **AVA Ajans**'a verildi. Nasıl verildi? Herhalde **Egeli** araya girdi; verildi. Nasıl olacak başka? Egeli, **babasının hatırı** için Horzum'la ortak olacak değil ya!

İcraatın İçinden programından Egeli ve Horzum para kazanıyorlar demek... Kazanıyorlar. Horzum bu paraları biriktirecek, böylece Emlak Kredi Bankası'na borcunu ödeyecek. Ne var bunda?

Daha önce **İcraatın İçinden** programını kim hazırlıyordu? Tunca Yönder. Allah, Allah.. Yahu bu Tunca Yönder, 12 Mart'tan önce TRT'de çalışırken *"solcuydu-molcuydu"* diye bir sorun çıkmamış mıydı TRT'de? Yanlış mı anımsıyorum? O Tunca Yönder, bu Tunca Yönder mi? Evet bu Tunca Yönder Hani *"sınıf açısı..."* diye konuşan Yönder Evet, Yönder yine *"sınıf açısı"* diye konuşuyor. Bu kez, yalnız **sınıf** değişti, o kadar!

Yönder'in işini şimdi Egeli ve Horzum mu kapmış? Emlak Kredi Bankası'nın 80 milyon dolarını kapan Horzum, eski Marksist Yönder'in işini mi kapmayacak? Tabii kapmış... Horzum'un yanında başbakanın danışmanı koskoca Selim Egeli var. Yönder-mönder dinlemez. Kapar

Sayın Özal, çıkacağı ilk **İcraatın İçinden** programında *"Benim sevgili vatandaşlarım"* diye diye şu **hısım-akraba** ve **ahbap-çavuş** ilişkilerini liberallik açısından anlatsa diyorum... İlginç olmaz mı?

(11 Mart 1988)

TRİLYONUN HESABI

Son dört yıl içinde dışsatımcılara **vergi iadesi** ve **KDV iadesi** olarak kaç lira ödenmiş, biliyor musunuz? 1 trilyon 943 milyar 870 milyon 44 bin 775 lira...

Evet, 1984 yılından 1987 yılına kadar Devlet Hazinesi'nden dışsatımcılara ödenen para neredeyse iki trilyonu bulmuş...

Maliye Bakanı Sayın Alptemoçin'in, SHP Gaziantep Milletvekili Sayın Abdülkadir Ateş'in yazılı sorusuna verdiği yanıtta şu bilgiler yer alıyor

Bu iki trilyonun bir kısmı **hayali ihracatçı**lara ödenmiştir Bankalardaki **donuk kredile**rin 3 trilyon liraya ulaştığı ileri sürülüyor Bunlara bir de denetimsiz fonları eklerseniz, tablo daha iyi aydınlanır...

Şimdi diyelim ki, bu iki trilyonluk dışsatım pastasından dilim alanlar ile ilgili birtakım bilgi ve belgeler elinize ulaştı. Yazınızı da yazdınız... O kadar Bundan sonra yazamayacaksınız. Çünkü Yurttaşlar Yasası'nın 24'üncü ve Borçlar Yasası'nın 49'uncu maddesi uyarınca bu yayınlar engellenecek.

Bu verilere göre formül şu: **24+49= 1.943.870.044.775**. Yani? Yanisi şu: *"Ben bu konuların kurcalanmasını, yazılmasını, çizilmesini istemiyorum..."*

İşin çok kaba özeti budur Bu konuların yazılması, çizilmesi istenmediği için yasa değişiklikleri yapılıyor Bundan sonra ne **hayali ihracat,** ne **donuk kredi.** Ne altın ve döviz kaçakçılıkları,

ne de silah kaçakçılığı örgütleri... Bunlarla ilgili yayın yapmak, hemen hemen olanaksız hale sokuluyor.

Niçin? Çünkü söz gelişi, hayali ihracatçı Hasbi Ağa ya da Kemal Bey, bu tür yayınları okur okumaz hemen asliye hukuk mahkemelerine başvururak, haklarındaki yayınların durdurulmasını isteyebileceklerdir. Gazetecinin elinde belge varmış, dosya varmış, dinleyen olmaz. Bir de bu belgelere **gizli** damgası vurulursa, o zaman bir tek belge bile yayımlanamaz. İstenen budur. Ceza Yasası'ndaki maddelere 100 milyonluk yaptırımlar yerleştirmenin de amacı budur.

Bakanlara sorduk: "*Para cezaları niye bu kadar yüksek?*"

Enflasyon varmış da, bu yüzden cezaları güncelleştirmek gerekiyormuş da, falan da filan da...

Aynı hükümet, Türk Parasını Koruma Yasası'nın 3. maddesinde döviz kaçakçıları için ne kadar para cezası öngörmüş? 100 bin liradan 10 milyon liraya...

500 milyar liralık döviz kaçıran, 100 bin lira ödeyince kurtuluyor... Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Yasa'nın 5. maddesindeki kaçakçılık cezası da aynı: Yüz bin liradan 10 milyon liraya!..

Diyelim ki gazeteci, bir hayali ihracatçı ile ilgili yayın yaptı. Hayali ihracatçı önce **24+49** formülünü işleterek yayını durdurur. Sonra da gazeteciyi mahkemeye verip, altı aydan 3 yıla kadar hapsini, ayrıca 3 milyon TL.'den 25 milyonTL.'ye kadar para cezası ile cezalandırılmasını isteyebilir

Hayali ihracatçı için öngörülen ceza 100 bin liradan 10 milyon liraya kadar para cezasıdır; bu hayali ihracat olayını yayımlamanın yaptırımı ise 6 aydan 3 yıla uzanan hapis cezası yanında ayrıca 3 milyon TL.'den başlayıp 25 milyona kadar çıkan para cezasıdır

Beğendiniz, değil mi? Kaçakçılık yap; ver 100 bin lira, kurtul; **kaçakçılık yapılıyor** diye yayın yap, 6 aydan 3 yıla kadar hapis, 3 milylondan 25 milyona kadar para cezası versinler!..

Neydi Allah aşkına şu son üç buçuk, dört yıl içinde Hazine'den dışsatımcılara ödenen paranın toplamı?

1 trilyon 943 milyar 870 milyon 44 bin 775 lira...

(24 Mart 1988)

Eski bir türküdür, bilirsiniz!

"*Çarşambayı sel aldı / Bir yar sevdim el aldı...*"

Ünlü hayali ihracatçılarımızdan Hasbi Menteşoğlu'nun bugünlerde en çok sevdiği türkü bu olsa gerek. Neden mi? Çünkü Hasbi Ağa'nın şirketleri, Menteşoğlu kardeşler MG Export A.Ş. ve Menteş Gıda Sanayi Ticaret A.Ş.'nin **fre-finansman** yoluyla elde ettikleri döviz ile hayali ihracat yaptıkları Merkez Bankası müfettişlerince daha önce saptanmış!

Hazine kontrolörleri, 20 Nisan 1982 gün ve 44/1 sayı ile bir inceleme raporu hazırlamışlardı. Bu raporda, Menteşoğlu Kollektif Şirketi'nin 1977, 1979 ve 1980 yılı vergi defterleri 1980 yılında sel sularına kapılıp kayboldukarı icin bir inceleme yapılamadığı kaydedilmişti. Ne yapsın kontrolörler?.. Yağmur yağmış, böyle olmuş.

Bu kez, MG Export Şirketi'nin **hayali ihracat** yoluyla Hazine'den vergi iadesi aldığı kuşkusu doğmuş, doğunca da şirketin ticari defterlerinin incelenmesi gerekmiş. Gerekmiş ama bul bakalım defterleri bulabilirsen?

Bu defterler de yanmış! Evet yanmış!.. Çarşamba'nın Bafralı köyünde bulunan Su Ürünleri Fabrikası'nda çıkan yangın sonucu bütün defterler ve kayıtlar yanmış; kül olmuş!.. Hasbi Ağa, Çarşamba Sulh Ceza Mahkemesi'nin 11 Şubat 1981 gün ve 198/9 sayılı kararını kontrolörlere sunmuş. Böylece bu konuda da hiçbir inceleme yapılamamış. Hasbi Ağa'nın bir kısım kayıtları selden, bir kısmı da yangından kaybolup gitmiş... Ne yapsın Hasbi Ağa?

Hasbi Ağa'nın DPT'deki yazışmalarına da bakmak gerekir Ne olur ne olmaz, dolapları su basar, yangın çıkar, ne bileyim ben?

Menteşoğlu İhracat ve İthalat A.Ş., İstanbul Haydarpaşa Gümrük Müdürlüğü'nden, 1986 yılının ilk dokuz ayında, 215 çıkış beyannamesi karşılığı 41.977.700 dolar ve 1.143.367 DM'lik mantar, at ve merkep eti satmış görünüyor. Nerelere? Fransa'ya, Belçika'ya, Hollanda'ya, Federal Almanya'ya...

Ne kadar vergi iadesi ödenmiş Hasbi Ağa'ya bu mantar, at ve merkep eti karşılığında? Kuruşu kuruşuna döküm yapayım, ister misiniz? 3 milyar 779 milyon 261 bin 44 lira!

Bu etler Hollanda'da çöpe atılmış. Belçikalılar, *"Yoo, bizim böyle bir ithalattan hiç haberimiz yok"* demişler. Fransa, *"Bize 90 bin DM'lik et geld"* yanıtını vermiş. Federal Almanya da konuyu incelemeye almış.

Maliye ve Gümrük Bakanlığı müfettişleri işte bu son olaya el koydular. İnceleme ve soruşturmalarını tamamlamak üzereydiler ki, Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Yasa'nın 45'inci maddesini değiştiren tasarıyı öğrendiler.

Bu tasarı yasalaşmasa, Hasbi Ağa, 1918 sayılı yasanın 45'inci maddesi gereğince ağır hapis istemiyle ceza mahkemesi önüne çıkacaktı. Neyse ki, liberal ANAP imdada yetişti. ANAP'lıların milli birlik ve beraberlik ruhu içinde değiştirecekleri yasa maddesi sonunda Hasbi Ağa yakasını yine devletin elinden kurtaracak!

Sırada Anamur Gümrüğü'ndeki, Kaş Gümrüğü'ndeki hayali ihracat sanıkları var. Ve Şafak Gemisi davası var.

Yaşasın ANAP ve yaşasın Hasbi Ağalar!

(25 Mayıs 1988)

BİR ÇETİN ÖRNEK...

SHP, ANAP'ın hükümet programını nasıl eleştirecek?

Bence konuşma şöyle başlamalı:

" O kadar bahsettiğimiz ve özendiğimiz Batı demokrasisi, Batı uygarlığı sosyalist kesimsiz olmaz. Muhafazakar partileri yan yana bölüp halkın karşısına çıkmak, kapitalist iktidar ve kapitalist muhalefet formülü ile demokrasi yapıldığı zannını vermek, yeryüzünde okuma-yazma bilmeme sayısı bakımından sekizinci gelen Türkiye'de..."

SHP sözcüsünün konuşması ANAP milletvekillerince *"Program üzerinde konuş!"* diye kesilirse, sözcü konuşmasını şöyle sürdürmelidir:

"Programın rejim meselesiyle çok ilgili olan gerçek demokrasi, o çok özendiğimiz, çok benzemeye çalıştığımız Batı demokrasisinin icabı olarak sosyalistliği, felsefesini, iktisat anlayışını, halkçılığını, çalışanlardan yana olmasını, emekçilerin kendi alınterleri ile meydana getirdikleri varidattan ve cevherden alınan kârların hesaplarını, patronlardan, işverenden, özel sektör deyimi altında saklansalar dahi sormalarını..."

SHP sözcüsüne konuşmasının bu bölümünde de sataşma olabilir. O zaman sözcü, konuşmasını şöyle sürdürebilir:

"Batı kapitalizmi kendisini servete garkederken, yeryüzünde bugün 1,5 milyar insan aç ve biilâçtır. Bu paralar biraz da onların sırtından, buradaki Türkler'in çektiği sıkıntılar sayesinde birikmiştir. (...) Sömürge tipi gelişme, her zaman küçük zenginler zümresini geliştirir ve nüfusun büyük bir kitlesini daha da sefilleştirir Gerçekten de az gelişmiş ülkelerde daima çok ileri bir yaşama seviyesinde olan küçük bir azınlık ve kapitalizm öncesi, feodal, hatta feodal öncesi şartlarda yaşayan bir çoğunluk vardır..."

SHP sözcüsüne, kapitalistlerin **yevmiye ile yaratılan değer arasındaki farkı** yani **artı değeri** anlattıktan sonra sataşmalar olursa şöyle konuşmasını salık veririz:

"Kapitalist bir görüş tarzının nedenlerini ortaya koyup, tenkidinin nasıl yapılacağının ifadesidir bunlar. Bir sosyalistin, kapitalist düzenin ve kapitalist iktidarın hangi zümreleri koruyacağını ortaya koyabilmesi için, evvala kapitalin tenkidini yapması lazım..."

Arada yine sataşmalar olursa SHP sözcüsü, *"Bakın ben sosyalistim; iftihar ederim sosyalistlikle"* diye ANAP'a meydan okumalı ve şöyle konuşmalı:

"Efendim, hükümetimiz kapitalist bir hükümettir. Kapitalist bir program getirmiştir. Kapitalist bir programı tenkit ederken vakıalan sıralıyorum. Yani kapitalist dengesi ağır basan bir Büyük Millet Meclisi'nde kapitalist milletvekillerinin macerasını anlatıyorum...

SHP sözcüsü yabancı sermaye konusunda konuya şu sözcüklerle girmelidir:

"Yabancı sermaye diye, Türkiye'de şimdiye kadar ne kadar gayret sarfedilmişse, -ta Sultan Hamid zamanından Fehim Paşalardan başlar, Doyçe Bank'tan geçer- eski bir tarihi vardır, daima Türkiye'nin başına sonunda felâket getirmiştir...

Yabancı sermayenin, her türlü özgürlüğü ve denetimi bir yana iterek **alabildiğine serbest bir ortam yaratmak arzusu ile harekete** geçtiği; bunun yaratacağı **kötü sonuçları** anlatmanın bir görev olduğu da SHP sözcüsünce belirtilmelidir.

Sözcü konuşmaya renk katmak için arada şöyle sorular da sormalıdır:

"Neden kapitalist sistem Türkiye'yi kalkındıramaz; neden kapitalist iktidar ve kapitalist hükümet bu programla başarıya ulaşamayacaktır?"

SHP sözcüsü, hükümetin niçin başarılı olmayacağını şöyle açıklamalıdır:

"Yabancı sermayeye güvendiği için olmayacaktır. Bir muayyen azınlığın, daima çoğunluğun sırtından geçinmesinii teşvik ettiği için olmayacaktır."

Konuşma şöyle bitmelidir:

"Bunun en sağlam yolu, kapitalistler, aldıkları paraları, ödemedikleri vergileri, ortak oldukları yabancı sermayedarları, bu memleketin insanlarını çalıştırarak kar fazlası diye ceplerine sokarken, sosyalistlerin de bunları teker teker, zaman zaman suçüstü halinde, zaman zaman mantık çelişmeleri halinde, zaman zaman da yedi sene evvel yazılmış makalenin tersi şeklinde teker teker şöyle kulağından tutup çıkartıp meclis kürsüsünde, basında, açık yüreklilikle tenkit etmeleri tek selamet yoludur...

Bu konuşma, 8 Aralık 1965 günü, TİP sözcüsü Çetin Altan tarafından yapılmıştır (M. Meclisi B: 8, 8.11.1965 08. S:244-55).

SHP sözcüleri ANAP hükümet programını eleştirirken TİP sözcüsü Çetin Altan'ın bu konuşmasından yararlanabilirler ANAP sözcüleri de bu konuşmaya, yazar Çetin Altan'ın son yıllardaki yazılarına dayanarak yanıt verebilirler.

Tabii Çetin Altan'ın öğütlediği gibi hep *"açık yürekle!"*

(18 Aralık 1987)

DEMANS...

Terör, Güneydoğu'dan Batı'ya kayıyor.

Teröristlerin Kandıra'da alay basmaları ve İstanbul Bakırköy'de bir polisi öldürüp, üç kişiyi de yaralamaları, olayların yön değiştirdiğini gösteriyor.

Fransa Dışişleri Bakanı Raimond, Türkiye'ye geldi. Raimond ile birlikte eski Fransız Cumhurbaşkanı Valery Giscard d'Estaing'in yeğeni de Türkiye'ye gelmiş bulunuyor Türk ve Fransız yetkilileri arasındaki görüşmelerde **Thomson ihalesi** konusu da yer aldı mı?

Fransa eski Cumhurbaşkanı, Thomson şirketi ile çok yakından ilgilidir. Radar ihalesi için bir ara İtalyan **Selenia** şirketinin adı geçmiş, daha sonra 65 milyon dolarlık ihale Fransız **Thomson** şirketine verilmişti. Bu ihale Başbakan Özal tarafından henüz açıklanmayan nedenlerle iptal edilmişti. Raimond acaba bu konuyu mu kurcaladı?

Geçen yaz Türkiye'ye gelen ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Michael Armacost'un gerçek **ziyaret amacı** Pakistan'daki **Khan Nükleer Araştırma Laboratuvarı**'na elektronik aygıt satan **Eti Elektronik** adlı şirketin bu satışlarına engel olmaktı. Bu amaç, Armacost tarafından **"Türk-ABD ilişkilerinde birinci öncelikli sorun"** olarak tanımlanmıştı. Ama bu amaç, kamuoyundan ısrarla gizlendi.

Raimond'un gelişindeki amaçlardan biri, **Thomson şirketi** ve **radar ihalesi** ile ilgili olmasın?

***

178 milyar **"batık kredili"** Anadolu Bankası ile Kemal Horzum tarafından 80 milyon dolarlık yüke sokulan Emlak Kredi Bankası, **"Konutbank"** adıyla birleştirildi. Anadolu Bankası'na, ANAP destekçisi ENKA İnşaat ve Sanayi ile Süzer Dış Ticaret gibi ünlü holdinglere bağlı şirketlerin **donuk kredi borçları** var. ANAP başdanışmanı ve **"Hareketçi Kanat"** lideri Mustafa Taşar'ın bankacılık **"hareketi"** sonunda bu devlet bankasından Taşar ailesinin cebine giren para tutarı en az 3 milyar TL'dir.

Emlak Kredi Bankası'nı 80 milyon liralık yüke sokan Kemal Horzum'un şirketinde emekli korgeneral Orhan Süerdem,

MİT'in 12 Eylül dönemindeki eski Müsteşar Yardımcısı emekli Tümgeneral Mustafa Arda ve emekli Tümgeneral Vedat Akat da var. Ve Emlak Kredi bankasında görev yapmış eski bürokratlar ve onların yeğenleri de!

Emlak Kredi Bankası, 1 trilyon mevduat ve 90 milyar kar ile tam belini doğrultuyordu ki, Ahmet Özal'ın gerçekleştirdiği bir plan ile bir kısmı yeni ödenen 178 milyar liralık batık kredili Anadolu Bankası, Emlak Kredi Bankası'nı **"işgal"** ediverdi. Tabii bu da **"serbest piyasa ekonomisi"** gereğiydi!

***

Marksist döneklerin en ünlüsü, yıllarca inanç dolandırıcılığı yaptıktan sonra, şimdi bu liberal soygunu savunmak üzere iki oğlu ile birlikte kolları sıvıyor Mantığı da çok ilginç doğrusu: ***"Her kim ki, ANAP'a karşı çıkar, o MİT ajanıdır!!!"***

Bu **"ex-Marksist"** ve **"neo-liberal"**, tıp dilinde, **demans hali** diye adlandırabilecek bu beyinsel karışıklık içinde bir de şu görüşü ileri sürüyor: ***"Türk solunun resmi ve politik temsilcileri, şu anda cezaevinde bulunan TKP'lilerdir."***

Türk solunun, **resmi ve politik temsilcileri** madem TKP'lilerdi, o zaman adama sorarlar: ***"Sen TİP milletvekiliyken neyin temsilcisiydin?.."*** Ve yine sorarlar: TİP'in dağılıp yok olmasında senin **özel görevin** neydi? Başkanlığını yaptığın TİP kongresini, *"Dünya sosyalizm tarihine geçecek kongre"* diye kapatıp, ertesi gün TİP'e saldırmanın arkasında yatan gerçek amaç neydi? **Sahte göz raporları** alıp bu raporlara dayanarak **cumhurbaşkanı aflarına** sığınmanın nedeni, bu **özel görev** miydi? Yoksa şu **"arabesk kapitalizmi"** savunma aşkından mı?

Türkiye'de, mali oligarşinin karanlık ilişkileri bir bir ortaya dökülünce, bı dönek Marksist, alkol şişesi içinde erittiği beynini, bu düzene karşı çıkanları **MİT ajanı** diye karalamak için kullanıyor. Ve TİP'in yıkılmasında üstlendiği **görevi**, bu kez de, bir ucu Suudi sarayına dayalı **"arabesk fasıl heyeti"** eşliğinde sürdürmeye çalışıyor

Bu alkol duvarı ve **"kişilik erozyonu"** Marksist diyalektik kadar düz mantığı da **"Marksist döneklerin duayeni"**ne unutturmuşa benziyor

Kendisi yolsuzluk yazıları yazınca, bu, Marksist diyalektiğe uygun, başkaları yolsuzluk belgeleri yayımlayınca MİT ajanlığı!..

Kendisi Atatürk'ün sosyal görüşlerini anlatan kitap yayımlayınca bu, sosyalist bilinç ürünü, başkaları Atatürk'ü savundular mı nasyonal sosyalistlik!.. 141 ve 142'nci maddelere kendisi karşı çıkınca bu, demokrasi görevi, başkaları karşı çıkınca polislik, MİT'çilik!

Niye MİT ajanlığı? Abdi İpekçi cinayetini aydınlatmak için yazı yazıldığı için mi? ANAP kurucusu, altın kaçakçılığı sanığı banka genel müdürlerinin dosyalarına el attığı için mi? 9 milyara başlayıp, 54 milyara çıkan devlet ihaleleri ile ilgili dosyaların kurcalanacağı haber alındığı için mi? Uluslararası silah ticaretinin Türkiye'deki uzantıları bir bir kanıtlanacak, bunun için mi?

Bunları ortaya çıkarmak, gazetecilik ve yurttaşlık görevidir Bütün bunları örtbas etmek, bu karanlık ilişkileri ortaya çıkarmak isteyenleri ise **MİT ajanı** diye karalamaya çalışmak, TİP'in yıkılmasında üstlenilen aynı uğursuz ve **"özel görev"** gereğidir

"Adam" olan yazdığı her satırı kanıtlar Dönekliğin de, yılgınlığın da, alçaklığın da bir ölçüsü olmalıdır.

Bu **"hezeyanlar"** bu dönek Marksis'tlerin, içinde çırpındıkları, çırpındıkça da iyice battıkları çukurdan geliyor.

Şeytanın bile görüp çıkaramayacağı bir çamur çukurundan!

(12 Ocak 1988)

SİRK POLİTİKACISI!

Önce şu satırları okuyunuz lütfen:

"Biz, sosyalist akımı anayasa çerçevesine uyarak meclise kanalize etmek istiyoruz. Onlar kaba kuvvetle ve üçkağıtçılıkla bu akımı meclis dışı bırakmaya çalışıyorlar Bilmiyorlar ki, özendikleri yol, sosyolojik bir genilimi bir iç savaşa sürüklemek olacaktır. Ve böyle bir durumda, kendilerini, pek güvendikleri Amerikan Silahlı Kuvvetleri de kurtaramayacaktır. Nitekim vaktiyle Vahdettin'i yabancı emperyalist ordulan kurtaramadılar..."

Bu satırlar, iki oğlu ile birlikte şu arabesk kapitalizmin dönme dolaplarından, aile boyu dönekliklerinin sarhoşluğu

içinde ona buna nanik yapan Altan ailesinin en büyüğünün imzasını taşıyor. Tarihi: 6 Eylül 1965. Gazete: Akşam.

12 Ocak 1971 günlü Akşam gazetesini okuyoruz:

Hâlâ daha sermayeci yoldan kalkınma iddiasında olanların bir kez daha hangi geçit vermez duvara gelip dayanmış olduklarını görmemek için herhalde ancak sorumsuzca bir sirk politikacısı olmak gerekmektedir..."

İmza: Çetin Altan...

Bugün arabesk liberalizmi savunan dönek Marksist'in, o gün savunduğu görüşün adı **kapitalist olmayan yol**dur.

"Ancak bir tek kurtuluş yolu vardır. O da, önce ithalatta büyük kent tüketimini disiplin altına alacak olan kapitalist olmayan yol...

Şu satırlar da Çetin Altan'ın:

" Ve bugün yazdığımızı da yarın tarih aynen yazacaktır. Genç ölülerin kanlarıyla doymaya çalışan, doymak bilmeyen umacı ihtiraslar, bir hortlak gibi gelecek kuşakların lanetli cehhennemlerinde yaşayacaklardır. Ve Atatürk daha büyüyecek, daha büyüyecek, daha büyüyecektir..."

Tarih 7 Mart 1971. Gazete; yine Akşam. Ne demiş şair: *"Akşam, yine akşam, yine akşam..."* Evet, sosyalizmde Akşam, arabesk kapitalizmde Güneş!..

Ne demiş 9 Mart 1971'de Akşam'da?..

"Devleti kapkaççı azınlık çıkarına göre şekillendirme olanağı yoktur Türkiye'de. Demek ki, devletin iki ana temele oturması için bir başka sınıfın çıkarlarına uygun olarak yeniden biçimlenmesi gerekiyor...

Neymiş **rejim düşmanlığı** siyasetçilere göre? *"Politikacılara göre Şellefyan soygunu rejim düşmanlığı demek değildir. Bu soyguna karşı çıkmak rejim düşmanlığıdır..."*

Neymiş bu politikanın adı? *"Suçluların suçlama politikası...*

Sonra ne olmuş? 12 Mart muhtırası ile silahlı kuvvetler yönetime el koymuş. Ne yapmış Çetin Altan? 21 Mart günü şunları yazmış: *"Bizim"* demiş, *"Adlarımız tatlısu devrimcileri arasında değil..."* Ya nerdeymiş? *"Çok daha ötelerde...*

*"Çok daha ötelerde"*ki adresin, arabesk kapitalizmin Suudili, Faysallı, Nakşibendi tarikatlı, dönek Marksist'li, hacıyağı ve gülsuyu kokulu kapılarında olduğu çok sonra anlaşılacaktır.

"Biz pratik politikacı değiliz, onun için kulislerin etkisinde kalmıyoruz. Olayları daha aydınlık, daha yukarıdan görüyoruz...

Olayları, daha yukarıdan gördüğü için bir de güvence veriyor; *Ve inandığımız fikirlerden hiçbir zaman sapmadan daima devrimci çizgide olabilenden yana ve olması gerekene dönük duruyoruz..."*

Eskiden Çetin Altan, yolsuzlukları yazdığı için kendisine ve ailesine ana-avrat sövülürdü. Şimdi, yolsuzlukları ve pislikleri, her türlü karanlık ve gizli ilişkiyi sergileyenlere karşı sövme görevi Çetin Altan ve iki oğluna düşüyor!

28 Mart 1971 günü yazdığı gibi *"Yazarlığı ödemek, siyasetçiliği ödemekten çok daha zor"*dur.

Hele **iflas masası**nda!..

(14 Ocak 1988)

AVNİ'NİN ATLARI

İç siyasetin günden güne kısırlaşan havası, insanın yüreği ile beyni arasındaki yolları tıkıyor. İnsan boğucu bir havadan kurtulup dağlara, kırlara doğru koşmak istiyor Ben de bugün sizleri ünlü ressam Avni Arbaş'ın Ankara'da Artizan Sanat Galerisi'nde açtığı sergiye götürmek istiyorum.

Kapalı zarf usulü ile ihaleye çıkmış anayasanını 175. maddesi ile bugün dilerseniz hiç ilgilenmeyelim. Yıllar yılı insanların yüreklerine ve beyinlerine takılmış kelepçeleri görmezlikten gelip yalnızca anayasanın geçici 4. maddesine takılı bencil yürekleri ve ipotekli beyinleri de hiç konu etmeyelim.

Avni Arbaş'ın fırçasından süzülen ve o renk cümbüşü içinde sanki dörtnala koşan atlara bakalım. Nazım Hikmet'in deyişi ile *"**Bu atlar Avni'nin atları / Kuvvayı Milliye atları...**"* Bu atlara bakalım.

Ne 175. madde, ne anayasa kefaleti, ne geçici 4. madde, ne şu, ne bu...

"Bu atlar Avni'nin atları / Kuvvayı Milliye atları /Kara yamçı altında ak sağrı dolgun / Titrer burun kanatları / Bu atlar Avni'nin atları..."

Abidin Dino gibi, Avni Arbaş gibi sanatçıları çıkaran bu halk, kimi devlet yöneticilerince IMF'ye OECD'ye milyarlık borç yükleri altına sokulsa da insanlıktan hep alacaklı kalacaktır

"Kuvvayı Milliye gelecek yine / Şahin atlar aşarak yeli / Çiğneyerek gavuru da Anzavur'u da / Kuvvayı Milliye gelecek yine."

Kafalarında seçim sandığı taşıyan siyasetçiler unutulacak; aydınlara, sanatçılara en acımasız cezaları verenler unutulacak; devlet adına yol kesen eşkiya unutulacak; beyinlere dikenli teller dolayanlar unutulacak; devlet başkanları unutulacak; kırmızı plakalı arabalara tırmanmış başbakanlar unutulacak; bakanlar unutulacak...

Resimleri ile Dinolar, Arbaşlar; romanları, öyküleri ve yazıları ile Yaşar Kemaller, Aziz Nesinler, Rıfat Ilgazlar, Sabahattin Aliler; şiirleri ile Nazım Hikmetler, Ceyhun Atuflar, Hasan Hüseyinler, Ahmet Arifler hep yaşayacaklar!..

Yasak üstüne yasak konsa da yaşayacaklar; adları okul kitaplarından çıkarılsa da yaşayacaklar, şiirlerinden, yapıtlarından devlet televizyonunuda, radyosunda tek sözcük bile olsun söz edilmese bile yaşa-yacaklar!..

"Türküler söylendikçe Türk diliyle / Seni seviyorum gülüm dendikçe, Türk diliyle", bu ressamlar, bu yazarlar bu şairler hep anılacak!.. Yasak olsa da anılacak... Yasak olmasa da anılacak... Bugün salonlarda anılacak... Yarın alanlarda anılacak...

Devletlüler unutulacak ve yarınlara, ilkellikleri dışında bir iz bırakmadan unutulup gidecekler bir bir **Avni'nin atları** kalacak yarınlara...

"Gülüm Kuvvayı Milliye atları, / Gözüm Kuvvayı Milliye atları..."

Bugün ne 175. madde, ne dönen dolaplar, ne arabesk oyunlar, ne geçici 4. madde...

"Bu atlar Avni'nin atları. / Kuvvayı Milliye atları / Kara yamçı altında ak sağrı dolgun / Titrer burun kanatları / Bu atlar Avni'nin atları..

(3 Mayıs 1987)

NECİP FAZIL...

Necip Fazıl Kısakürek, bir **Atatürk düşmanı**dır. Bundan hiç şüphe yok. Kısakürek, 5816 sayılı Atatürk Yasası uyarınca İstanbul Toplu Basın Mahkemesi'nin 8.7.1981 gün ve 1977/137 sayılı kararı ile mâhkum edimiş; bu karar Yargıtay 9 Ceza Dairesi'nin 17.2.1982 gün ve 1982/13 esas ve 1982/786 esas sayılı kararı ile de onanmıştır.

Bir **Atatürk düşmanı** olan Necip Fazıl, Türkçe'yi en iyi kullanan şairlerden biridir. Bundan da herhalde hiç şüphe yoktur.

"Kaldırımlar, çilekeş yalnızlığın annesi / Kaldırımlar, içimde yaşamış bir insandır / Kaldırımlar, duyulur, ses kesilince sesi / Kaldırımlar, içimde kıvrılan bir insandır."

İslâmcı gençlik bugünlerde Necip Fazıl'ı anıyor, toplantılar düzenliyor; yazılar yayımlanıyor. Herkes, inandığı, sevdiği yazarı, şairi dilediği biçimde anmalıdır. Nazım Hikmet gibi, Necip Fazıl gibi şairlere artık siyasal koşullandırmalar ile bakmamayı öğrenmeliyiz.

İslâmcı gençlik, acaba, Necip Fazıl'ın Demokrat Parti döneminde Başbakan Adnan Menderes'in emri ile **örtülü ödenek**ten para aldığını bilir mi? Nereden bilecek? Bilmez.

Eski Başbakanlardan Menderes, 27 Mayıs 1960 ihtilalinden sonra İstanbul'da Yassıada'da kurulan Yüksek Adalet Divanı'nda **örtülü ödenek davası** nedeniyle de yargılanmış ve mahkum olmuştu. Bu **örtülü ödenek davası** tutanaklarının 92'nci maddesini açıp, Necip Fazıl'ın **örtülü ödenek**ten aldığı paraları kendi tanıklığı ile kanıtlayalım. Divan Başkanı Salim Başol sorar:

"Bu yazılardan dolayı birçok çek almışsınız. Yazı yazmak bu şekilde olmaz."

Necip Fazıl:

"Benim sekiz seneyi bulan, devre devre aldığım paralar vardır. Bu, kemiyetten ziyade keyfiyet meselesidir. Bu yazıları niçin yazmış olduğumu söyleyeyim.

Adnan Menderes ile ilk temasım 1951 senesinde İzmir'de oldu. İzmir'de verdiği bir beyanat ile başlar. Çünkü ben o zaman muhaliftim. Zatıaliniz bana bir dava dolayısıyla 15 dakikada

beraat kararı verdiniz. Adaletin ulvi simasını ben o zaman sizde gördüm. Şimdi muayyen maksadı takip eden..."

Başol, yeniden sorar:

"Malum beyanından bahsettiniz. Bu ne idi?"

Necip Fazıl:

"Bu, İzmir'de Müslümanlar'a karşı olan beyanı idi. O zaman ümidimizin mihrakı olarak gözümüze Adnan Menderes'i getirdik."

Başol:

"Bundan da din istismarcılığı çıkıyor. Zaten hakkınızdaki iddialardan biri de o...

Necip Fazıl:

"Samimi bir adam istismarcı olmaz. Samimi olan her şeye istismardır *demek mümkündür. Malumunuz, Adnan Bey o zaman kendisini bir ümit olarak gösterdi ve biz kendisinde böyle bir hedef gördük. İlk temasım 1952 senesinde oldu. Ankara'ya giderek evvela Tevfik İleri ile temas ettim. Tavassut eden, başta, ortada, sonra fikir arkadaşlığını kaybettiğim ve çok yakınlık hissettiğim Tevfik İleri'dir.Temas ettim ve 1952'de günlük* **Büyük Doğu***'yu kurdum.*

Bana edilen yardımlar üç safha arzeder. Biri 1952 başından sonuna kadar çıkan Büyük Doğu Gazetesi devresi, 1956'daki günlük gazete devresi ve ondan sonra da hiçbir organım olmadan bana peşin paralar halinde yardımlar...

Necip Fazıl, iyi bir şair. Hiç şüphe yok. Necip Fazıl, bir **Atatürk düşmanı**. Buna da hiç şüphe yok. Necip Fazıl, **örtülü ödenek** kasasına bağlanmış bir İslâmcı şair. Bundan da hiç şüphe yok.

Yap dini yayın. Al paranı. Dünden bugüne değişen ne ki?

Yalnızca **kaldırımlar**!

(12 Mayıs 1987)

SAATLİ BOMBA...

Lübnan Başbakanı Raşid Kerami'nin, helikopterine yerleştirilen bir saatli bombanın patlaması sonucu öldürülmesi beklenmedik bir olay mıydı? Hayır değildi. Lübnan'da herkes, her an bu tür olayları bekliyordu.

1982 yılında Lübnan Devlet Başkanı Beşir Cemayel de bir patlama sonucu öldürülmemiş miydi? Lübnan için hiçbir olay şaşırtıcı değildir.

Dünya, artık bir **terör dünyası**dır; her gün yeni bir örgüt ortaya çıkıyor, yeni bir saldırı ile karşılaşıyoruz. Türkiye'nin 12 Eylül öncesinde yaşadığı günleri şöyle bir aklınıza getirin. Kimin, nerede, nasıl ve hangi örgütler eliyle öldürüleceği belli miydi?

20. yüzyılda, devlet başkanlarına, başbakanlara, bakanlara, milletvekillerine karşı düzenlenen suikastların kısa bir dökümünü yapalım; bakalım nasıl bir sonuca ulaşacağız?

Bu yüzyılın ilk siyasal nitelikteki suikastı, 1901 yılında İtalyan Kralı I Umberto'ya karşı düzenlenmiş. Bu suikastı, Yunan Kralı George ve Meksika Devlet Başkanı Madera'nın 1913 yılında öldürülmeleri izlemiş. 1914 yılındaki suikast ise, dünyanın yazgısını belirlemiş. Avusturya-Macaristan Veliahtı Francis Ferdinand'ın öldürülmesi, 1. Dünya Savaşı'nın başlamasına yol açmış.

1920 yılında Meksika Devlet Başkanı General Carranza, 1934 yılında Avusturya Başbakanı Engelbert Dollfuss, 1940'ta Sovyet Devrimi öncülerinden Troçki, 1948 yılında da Hindistan bağımsızlık lideri Gandi öldürülmüşler.

Ürdün Kralı Abdullah İbni Hüseyin ve Pakistan'ın ilk Başbakanı Liyakat Ali Han 1951'de, Nikaragua Devlet Başkanı Anastasia Somoza 1956'da, Guatemala Devlet Başkanı Carlos Castillo Armas 1957'de, Irak Kralı Faisal, Karal Naibi, Prens Abdullah ve Başbakan Nuri Sait Paşa ve Irak İhtilal Lideri General Kasım 1958'de, Sri Lanka Devlet Başkanı Salomon Bandranaike 1959'da öldürülmüşler.

1960'lı yılların dökümü de şöyle.

1961... Kongo eski Devlet Başkanı Lumumba ve Dominik Cumhuriyeti Devlet Başkanı Trojillo Dolino. 1963.. ABD Devlet Başkanı Kennedy ve Güney Vietnam lideri Ngo Dinh Diem. 1965.. İran Başbakanı Hasan Ali Mansur. 1966... Güney Afrika Başbakanı Hendrik F.Verwoerd.

1970'li yıllara gelelim.

1971... Ürdün Başbakanı Vasfi Tal. 1973... Şili Devlet Başkanı Allende. 1975... Madagaskar Devlet Başkanı

Ratışmandraya, Suudi Arabistan Kralı El Faisal, Bangladeş Devlet Başkanı Mucibürrahman. 1977 Güney Kore Devlet Başkanı Park Cunk Hee, Afganistan Devlet Başkanı Terakki öldürülmüşler.

Eski Başbakanlardan Nihat Erim 1979 yılında öldürülmüş.

Geliyoruz 80'li yıllara...

80'li yılların devlet başkanı düzeyindeki ilk siyasal cinayeti, Liberya Devlet Başkanı William R.Tolbert'in darbeci askerler tarafından öldürülmesi ile başlıyor. Bu cinayeti, Nikaragua'nın devrik Devlet Başkanı Somoza'nın Paraguay'da öldürülmesi izliyor. 1981 yılında, İran İslâm Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Muhammed Recai ve Başbakan Manohar öldürülüyorlar. Mısır Devlet Başkanı Sedat'ın öldürülmesi de 1981 yılına rastlıyor. Lübnan Devlet Başkanı Cemayel 1982'de, Grenada'nın eski Devlet başkanı Maurice Bishop da 1983 yılında öldürülüyorlar

Eski bakanlardan Gün Sazak da 1980 yılında öldürülmüş.

1984 yılında dünya iki büyük suikast ile çalkalandı. Hindistan Başbakanı İndira Gandi ve İsveç Başbakanı Olof Palme'yi öldürdüler.

Lübnan Başbakanı Kerami'nin öldürülmesi ile birlikte 80'li yıllarda öldürülen başbakan sayısı üçü buluyor Son yedi yıl içinde öldürülen devlet başkanları sayısı ise altı!

20. Yüzyılda devlet ve hükümet başkanları düzeyinde gerçekleşen idam, suikast ve linç olaylarının yıllara göre dökümü de şöyle: 1900-1920 arası 7, 1920-1930 arası 1, 1930-1940 arası 4, 1940-1950 arası 2, 1950-1960 arası 9, 1960-1970 arası 9, 1970-1980 arası 15, 1980-1987 arası 8.

Görülüyor ki, bu tür siyasal suikastlarda son yıllarda bir artış var. Bu şaşırtıcı istatistiğe bir de 20. yüzyılın silah ticaretinin en yoğun olduğu devreleri ekleyelim: 1913... 1933 ve 1975 ve sonrası...

Bu **terör dünyası** insanlığa bir kara yazgı daha mı hazırlıyor?

Bilinmez ki?

(3 Haziran 1987)

ASLANLI KAPI...

Başbakan Özal'ın, Öztorun'u Genelkurmay Başkanlığı'na getirmeyeceği uzun süreden beri başkent kulislerinde söyleniyordu. Başbakan bu karara niçin varmıştı? Mardin'deki PKK baskınının Başbakan'a zamanında bildirilmemesi, Öztorun'a yasal hakkı olan Genelkurmay Başkanlığı yolunun kapanmasına neden olabilir miydi?

Bu neden değilse bir başka neden mi vardı? Varsa neydi bu neden? Bu nedenleri bu aşamada bilemiyoruz.

Öztorun, Özal'ın kararını öğrendikten sonra gazetemize yaptığı açıklamada *"emekliye ayrılacağını"* bildirdiğine göre, artık Orgeneral Torumtay'ın genelkurmay aşkanlığına kesin gözüyle bakmak doğru olur.

Kara Kuvvetleri Komutanı ve Genelkurmay Başkan Vekili Orgeneral Öztorun, *"Ben askerim, emekliye ayrılacağım"* demeyip de üzerindeki üniformayı çıkarmak için 30 Ağustos gününü bekleseydi, hiç kuşkusuz, ANAP iktidarını güç durumlara sürüklemiş olurdu.

Öztorun, emekliye ayrılmak için 30 Ağustos gününü bekleseydi neler olurdu? Önce, Orgeneral Torumtay'ın Genelkurmay Başkanlığı'na atanabilmesi için Öztorun'un **Yüksek Askeri Şura Üyeliği**'ne getirilip, Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın boşaltılması gerekirdi. Ancak böyle bir durumda Torumtay, Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na getirilir, daha sonra da Genelkurmay Başkanlığı'na atanabilirdi. Genelkurmay Başkanlığı'na atanmak için kuvvet komutanlığı yapma koşulunu öngören yasa karşısında böyle bir zorunluluk söz konusuydu.

Eski askerler herhalde anımsarlar. 1957-58 yılları arasında Genelkurmay Başkanlığı Orgeneral İbrahim Feyzi Mengüç tarafından **vekaleten** yürütülmüş, Menderes hükümeti, nedense, bir türlü Orgeneral Mengüç'ü **vekaleten** yürüttüğü makama **asaleten** atamamıştı.

Her halde Öztorun, bu **Mengüç örneği**ni de anımsayarak *"emekliye ayrılacağını"* açıklamıştır.

Kaldı ki, Orgeneral Öztorun ve Torumtay, aynı dünya görüşünü paylaşan, silahlı kuvvetler içinde aynı **ekip** içinde yer

alan iki eski arkadaştır. Birinin genelkurmay başkanı olup, ötekinin emekliye ayrılması, örneğin NATO ve Türk-ABD ilişkileri açısından sonuçta herhangi bir değişiklik de yapmaz.

Öztorun ve Torumtay, dün Genelkurmay Başkanı Üruğ tarafından düzenlenen ve Üruğ'un karargâhınca **ikibin yılının takvimi** diye adlandırılan yükselme ilke ve düzeninin iki kilit taşıydı. Bu kilit taşlarından birinin oynaması, Üruğ'un karargâhınca düzenlenen, generallerin **ikibin yılına kadar değişmez** sanılan takvimlerinin ilk sayfalarında değişikliğe yol açacaktır.

Bugünkü **kıdem** durumuna göre 1. Ordu Komutanı Orgeneral Recep Ergun'un Kara Kuvvetleri Komutanlığına getirilmesi gerekmektedir. Üruğ'un **ikibin yılına kadar** düzenlediği takvim sayfasında, Orgeneral Recep Ergun'a bu 30 Ağustos'ta emeklilik yolu görünmekteydi.

Ergun'dan sonra sırada, 1945 Harp Okulu çıkışlı Orgeneral Kemal Yamak, 1945 çıkışlı Hüsnü Çelenkler, 1946 çıkışlı Adnan Doğu, 1947 Çıkışlı Doğan Güreş ve Kaya Yazgan ile 1947 çıkışlı Sabri Delic ve 3. Ordu Komutanı Sabri Yirmibeşoğlu bulunmaktadır Bunlardan hangisinin hangi göreve geleceğini önümüzdeki günler gösterecektir.

Başbakan Özal'ın verdiği bu karar, bir bakıma **sivil hükümetlerin askeri otorite üzerindeki egemenlikleri** olarak yorumlanabilir Dolayısıyla **sivil demokrasinin zaferi** olarak da!.. Gerçekten de demokrasilerde son söz sivil hükümetlerindir Karar, bu bakımdan da ilgi çekicidir Sayın Başbakan, öyle anlaşılıyor ki Öztorun konusunda Cumhurbaşkanı ile bir anlaşmaya varmış ve bu kararını Çankaya ile anlaştıktan sonra açıklamıştır.

Sivil hükümetler döneminde Cumhurbaşkanları ile Başbakanlar arasında temel konularda **uyum** olmalıdır Sayın Evren ve Özal hemen hemen her konuda tam bir **uyum** içinde çalışıyorlar. Böyle olduğu için 12 Eylül döneminde siyasal sayılacak her olayda ve her sorunda kayıtsız ve koşulsuz olarak Evren'in yanında yer alan Öztorun, Cumhurbaşkanı'nın da onayı alınarak Genelkurmay Kapısında Özal tarafından durduruluyor.

Ne ilginçtir; 1970 öncesinde Kara Kuvvetleri Komutanlığı için *"Orgeneral Atalay mı, Gürler mi"* tartışması ve çekişmesi yaşanmış, bu çekişme 70 öncesinin kendine özgü havası içinde geçerli olan yöntemlerle çözülmüş, Gürler bu yöntemler ile Kara Kuvvetleri Komutanlığına oturtulmuştur. Faruk Gürler'i daha sonra 12 Mart Muhtırası imzacıları arasında gördük.

70 sonrasında Hava Kuvvetleri Komutanlığı'na Orgeneral İrfan Özaydınlı'nın atanması gerekirken, Demirel hükümeti, kuvvet komutanlığına Korgeneral Cemal Engin'i getirmiş, Orgeneral Tahsin Şahinkaya'nın 12 Eylül 1980 sabahı sona eren **keşif uçuşları** bu olaydan sonra başlamıştır Şahinkaya'yı da 12 Eylül günü Milli Güvenlik Konseyi Üyesi olarak gördük.

1980 öncesinde Kara Kuvvetleri Komutanlığı için yine *"Orgeneral Adnan Ersöz mü, Ali Fethi Esener mi"* çekişmesi yaşanmış; her iki orgeneralin emekliye ayrılmaları ile Sayın Evren'e önce Kara Kuvvetleri Komutanlığı, sonra Genelkurmay Başkanlığı yolu açılmıştır Daha sonra da yönetime el koyan Milli Güvenlik Konseyi'nin Başkanlığı ve daha sonra da Cumhurbaşkanlığı...

Şimdi önemli olan, Sayın Özal'ın, Öztorun'a Genelkurmay'ın **Aslanlı Kapısını** kapatan kararının **gerçek nedenlerini** kamuoyuna ve Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne açıklamasıdır.

(30 Haziran 1987)

SİVİLLEŞME!

Demokrasinin **olmayınca olmaz** kuralları vardır Bu kuralların biri, silahlı kuvvetlerin sivil hükümetlerin emrinde olmasıdır. İkincisi de ordunun günlük siyaset ile uğraşmamasıdır

Özal hükümetinin Genelkurmay Başkanlığı'na **takdir hakkını** kullanarak Öztorun yerine Torumtay'ı getirmesi bu **takdir hakkı** ölçüleri içide yorumlanması gereken bir olaydır.

Demokratik sistemlerde, **takdir hakkının** gerekçeleri önemlidir. Genelkurmay Başkanlığı görevi için kullanılan **takdir**

hakkının, hangi yasal ve geçerli nedenlere dayandığının kamuoyunda bilinmesi gerekir. "*Ben takdir hakkını kullanıyorum. İşte o kadar!*" diye kestirip atmak, hükümet ve ordu ilişkileri üzerinde kuşkulu yorumlara yol açar. Açık rejim, -adı üzerinde- açıklık ister. Yoksa, bugün silahlı kuvvetlerde, yarın MİT'te, hükümet "*takdir hakkını kullanıyorum*" diyerek her türlü **keyfi işleme** başvurabilir. Demokratik düzenlerde hükümetler elbette **takdir haklarını** kullanırlar. Ancak aynı sistemlerde bu **takdir hakkı**, kamuoyunca, parlamentolar tarafından ve gerektiğinde de yargı yoluyla denetlenir.

Gelin görün ki sayın Evren'in **kefaleti** ve Orgeneral Öztorun'un da büyük çabaları ile hazırlanıp oylanan anayasa, **Yüksek Askeri Şura'nın kararını** yargı denetimi dışına çıkarmıştır. Askeri bürokrasinin üst kesimleri ile ilgili atama işlemleri, bu anayasa ile yargı denetimi dışında tutulmuştur.

Demokratik ülkelerde sivil otorite egemen olmalıdır Ancak bu **egemenlik** bu hükümetlerin nasıl seçildiğine ve nasıl oluştuğuna bağlı olması gereken bir sorundur. Bugünkü ANAP iktidarı, 12 Eylül askeri yönetimince **seçilmeleri uygun görülen** milletvekillerince oluşturulmuştur. Böylece, aralarında Orgeneral Öztorun'un da bulunduğu **ilk seçmenler**den onay alan milletvekili adayları, çeşitli parti listelerinden seçilerek parlamentoya girmişlerdir. O kadar uzağa da gitmeye gerek yok. Özal'ın kendisi, yine aralarında Orgeneral Öztorun'un bulunduğu komuta konseyince seçilen Ulusu hükümetinde Başbakan Yardımcılığı yapmadı mı?

Bu nedenle, Özal'ın General Öztorun yerine Torumtay'ı seçmesini **sivilleşme**nin belirtisi olarak görmek yanlış bir yargıdır Bu **sivilleşme** ise, Özal'ın askeri hükümette görev alması da **askerleşme** sayılmaz mı? Sayılır elbet!

Sivillerin askerleştiği, askerlerin de sivilleştikleri, yakın tarihimizdeki birçok olayla yeterince kanıtlanmıştır. Sivilleşmenin ölçüsü, hükümetlerin, kamuoyunca, yasama ve yargı organlarınca denetlenmeyen **takdir haklarında** değil; o ülkede işçilerin, köylülerin, aydınların, siyasal parti, sendika, dernek, kooperatif ve vakıflarla siyasal yarışmaya katılmalarında aranmalıdır

Bu ülkede **sivilleşmenin öncüleri**, aralarında Orgeneral Öztorun'unda bulunduğu 12 Eylül askeri yöneticilerinin önlerinde **topuk selamı** vererek, **ekonomilerin militarizasyonu** sürecini başlatan siviller olamaz! İşçilere, köylülere, öğrencilere, aydınlara özgürlük isteyen, bu anayasaya karşı yüreklice savaş verip, bütün düşünce ve örgütlenme yasaklarına karşı çıkanlar arasında aranmalıdır **sivilleşme öncüleri**!

Özal, Öztorun'u niçin cezalandırıyor? 12 Eylül'den kalan bizim bilemediğimiz bir hesaplaşma mı? Üruğ'un **ikibin yılına kadarki general takvimi**ni bir yerde delme taktiği mi? Askeri okullarda Orgeneral Üruğ ve Öztorun'un başlattıkları, **dinsel tarikat operasyonları** mı? Cumhurbaşkanlığı seçimi için bugünden yapılan ince hesaplar mı? Yoksa bir başka neden mi? Hangisi?

Sivilleşmenin ilk koşulu, kamuoyu önünde bu soruların yanıtlarını açıkça vermeyi gerektirir Özal hükümeti *"yaptım oldu"* diyecekse, söylermisiniz, o zaman bugün **sivilleşme** adına alkışlanan Özal'ın, **ağızlarından çıkan her sözün kanun olduğu** o tartışılmaz, eleştirilmez ve denetlenmez 12 Eylül yönetiminden ne farkı kalır? Ne farkı?

(1 Temmuz 1987)

AÇIKLIYORUM!..

Düşündüm, taşındım, herşeyi açıklamaya karar verdim. *"Neyi"* diye soracaksınız. Neyi olacak? Olup bitenleri!.. Hangi olup bitenleri? Şu son atama işlerini... Kim yaptı? Niçin yaptı?

Ne olur ne olmaz, burası Türkiye. Günün birinde adamı **Ziverbey** gibi yerlere götürürler, ellerine kelepçe takarlar, gözlerini de bağlarlar: *"Konuş ulan, yoksa...* İyisimi ben şimdiden bütün duyduklarımı açıklayayım.

O gün Genel Yayın Müdürümüz Hasan Cemal ile konuşuyorduk. Biliyorsunuz Hasan Cemal **ittihatçı torunu**dur. Bu işleri çok iyi bilir. Cemal: *"Olsun mu?"* dedi. *"Neyi?"* dedim. *"Onu"* dedi. Konuyu anlamıştım. Ne yapayım? *"Yetkim yok"*

dedim. Yazı işleri Müdürümüz Okay Gönensin de oradaydı. Gönensin:

"Ankara'ya, İzmir'e, Adana'ya ve Erzurum'a soralım" diye diretti. Hasan Cemal "Sen *bilirsin"* deyince, Gönensin hemen telefona uzandı 2000 numarasını çevirdi. Belki bilmezsiniz, 2000 numarası, Ankara ve İstanbul arasındaki direkt telefon hattının numarasıdır. 2000'i çevirdiniz mi hop **Ankara**! **İnkilâp sokak**, yani Cumhuriyet Ankara Bürosu...

Gönensin, Yalçın Doğan'a sordu: *"Hangisi olsun? O mu, öbürü mü?"* Yalçın Doğan: *"Vallahi ikisi de iyi"* dedi. *"Ben bir karar veremiyorum.."* Sonra ekledi: *"İkisi de Amerika'da okumuşlar, İngilizceleri çok iyi. NATO ve ikili anlaşmalar konusunda her ikisi de bilgi sahibi."*

Atama yetkisi Hasan Cemal'indi. Okay Gönensin önerecek, Hasan Cemal atayacak. Fakat bir türlü karar veremiyorlardı. Gönensin: *"Bir de İzmir'e soralım"* dedi. Gönensin, bu kez 2001 numarasını çevirdi. 2001 numarası da İzmir'in direkt hattıdır. Hikmet Çetinkaya ile ben konuştum. Durumu anlattım. Çetinkaya hiç umursamıyordu: *"Ege üreticileri ile, tarikat komplanyla bir ilgileri var mı?"* diye sordu. *"Yok"* dedim, *"Ne ilgisi var?"* Olayın önemine dikkati çektim. *"Ne fark eder"* dedi, *"Paşa gönlünüz kimi istiyorsa onu yapın."*

Haber Merkezi Müdürümüz Yalçın Bayer'e de sorduk:

"Hangisini yapalım?"

"Hangisi çalışkansa onu."

"Bir tanesinin bir yakını Amerikan Büyükelçiliğinde çalışıyormuş."

"İyi ya" dedi Bayer; *Amerikalılardan daha iyi haber alınz."* Yalçın Bayer ne de olsa haberci. İşe hep haber açısından bakıyor.

İlhan Selçuk'a sorduk... *"Hangisi Milliyetçi ise onu yapalım...* Oktay Akbal, Ali Sirmen ve Mustafa Ekmekçi, İlhan Selçuk'a katıldılar. Ben Ekmekçi'ye *"sen şöyle bir satır aralarını araştırıver"* dedim. Ekmekçi güldü.

Ekonomi servisimize de sorduk. Osman Ulagay *"Biraz ekonomiye yatkın olanını seçin. İyi olur"* dedi. *"Lisanüstü eğitim yapmış olanı da var."*

"Fark etmez."

Kimin atanacağı konusunda aşağı yukarı gazetede bir düşünce belirmişti. Cüneyt Arcayürek'e sorduk. Arcayürek: *"İkisi de uygun değil"* dedi. *"Neden"* diye sorduk. Mavi gözleriyle baktı, şöyle bir güldü: *"Anlamıyor musun canım"* dedi. Sonra hep birlikte Başyazarımız Nadir Nadi'ye gittik. Nadir Nadi hepimizi dinledikten sonra görüşünü bildirdi:

"Bunlar Atatürkçü ise ben değilim..."

Kendisine hak verdik.

Neydi sorun?

Sorun, Ankara'da görevli diplomatik muhabirimiz Sedat Ergin'in istifasıyla boşalan kadro için yeni bir atama yapılacaktı, sorun buydu. Sedat Ergin'in yerine kim gelecekti? Gazete olarak kaç gündür bunun sıkıntısı içindeydik. Biz kendi aramızda Sedat'ın yerine kimin atanacağı konusunda bir seçim yapamamışsak ve boşalan kadroya kimin atanacağı konusunda bir karara varamamışsak, bundan elbette siz sorumlusunuz. Olayı niye büyütüyorsunuz? Bir muhabir gidecek, bir başkası gelecek. Ne var bunda? Okurla yazarın arasını niçin açıyorsunuz? Sorumlu sizsiniz. Suçlu sizsiniz! Kolay mı Cumhuriyet okuru olmak!

Bir daha yapmayın. Sonraaa!...

(5 Temmuz 1987)

ALO!.. 15 37 99 MU?

Önce şu olayı aktaralım.

M. Yaşar Gül, 19 Mayıs 1983 günü İsviçre'nin Lugana kentinde uyuşturucu madde kaçakçılığı yapmak savıyla tutuklandı. İsviçre'nin Basel kentinde sorgulanan Gül, daha sonra yargılanmak üzere İtalya'ya gönderildi. Milano Ağır Ceza Mahkemesi'nce 13 yıl ağır hapis cezasına mahkum olan Gül'ün cezası Yargıtay'ca 9 yıla indirilerek onandı.

M. Yaşar Gül, Dündar Kılıç'ın damadının dayısıdır. Lugana'da yakalandığında üzerinde bulunan defterlerde Dündar Kılıç'ın da adı ve telefon numaraları çıkmıştır. Bu defterde ayrıca **Süleyman Bey-Ankara** sözlerinin karşısında iki

telefon numarası daha yazılıdır. İşin ilginç yanı, Gül'ün üzerindeki bu telefon numaraları Türkiye'ye bildirilirken, **Süleyman Bey**' in telefon numaralarının çıkartılmasıdır

Süleyman Bey, şu anda emekli bir eski istihbaratçı albay mıdır? Bilmiyoruz. Bilebildiğimiz, Süleyman Bey'in karşısında yazılı iki telefondan birinin numarasının **15 37 99** olduğudur. Şu anda bu telefon kimse üzerine kayıtlı değildir. Öteki telefon **2** ile başlamakta; **5** ile bitmektedir. Bu telefon numarasında üç tane **2**, iki tane **5** ve bir tane de **3** numarası bulunmaktadır. Bu telefon bir mühendis yurttaş tarafından devir alınmıştır.

Bir kaçakçı sanığında, bir istihbarat görevlisinin adı ve telefon numarası ne aramaktadır? Ve daha da önemlisi Yaşar Gül'ün defterindeki telefon numaraları, Türkiye'ye bildirilirken **Süleyman Bey** ve karşısındaki telefon numaraları kimler tarafından ve niçin çıkarılmaktadır?

Bütün istihbarat servisleri, yeraltı dünyası ve terör örgütlerinin içine sızarlar. Servislerin bu suç örgütleri içinde adamları bulunur Bu **angaje adamlar** ne ölçüde **devlet** adına, ne ölçüde **kendi adlarına** çalışırlar? İstihbarat örgütleri adına bu **angaje adamlar** ile ilişki kuran devlet görevlileri bu ilişkileri kendi kişisel çıkarları için kullanmazlar mı? Bunlar, çok karmaşık ve karanlık konulardır.

Sözü, son günlerdeki Ahmet Ateşli-Atilla Aytek tartışmasına getirmek istiyoruz. Ateşli'nin, sabıkalı kaçakçılardan Zihni İpek'e sahte polis kimliği verdiği, İpek'in de bu kimlikle serbestçe dolaştığı açıklandı. Ateşli, bu savları yalanlayarak, İpek'i bir polis olarak tanıdığını ileri sürdü. Ateşli, bu arada, Emniyet Genel Müdürlüğü Kaçakçılık Dairesi Başkanı Atilla Aytek'i de ağır sözlerle suçladı.

Zihni İpek, kaçakçılık dünyasının kilit adlarından biridir 1966 yılından 1971 yılına kadar Türkiye'ye 27 milyon mermi ve 70 bin 731 tabanca sokan bir kaçakçılık çetesiyle birlikte yargılanan İpek hakkında, 12 Eylül döneminde de dava açılmıştır.

Böyle bir kaçakçı ile bir polis şefinin dostlukları acaba **istihbarat** nedenine mi dayanıyor? Bu ilişki ve samimiyetin, eğer devlet sırrı değilse, inandırıcı biçimde açıklanması gerekmez mi?

Emekli Başkomiser Ateşli, 1985 yılı Aralık ayının 28'inci günü İstanbul'daki Bebek Gazinosu'nda Dündar Kılıç'ın kardeşi İbrahim Kılıç ile aynı masada otururken, Kılıçlar'ın yanında çalışan Zekeriya Ülkücü, Tarık Ümit adlı bir kişiyi tabanca kurşunu ile yaralamıştı. Emekli bir başkomiserin Bebek Gazinosu'nda Dündar Kılıç'ın kardeşi ile aynı masada oturması da herhalde **istihbarat** gerekçesi ile açıklanamaz. Ülkücü, Dündar Kılıç'ın yanında çalışmaktaydı. Vurulan Tarık Ümit de Dündar Kılıç hakkında daha önce polise bilgi vermişti. Ülkücü'nün Ümit'i vurma nedeni buydu. Zekeriya Ülkücü, daha sonra kaldırıldığı hastanede ölmüştür Ülkücü'nün işkence sonunda öldüğü ileri sürülmüştür.

Tarık Ümit, Dündar Kılıç ve Fahrettin Aslan hakkında bilgi verirken, büyük olasılıkla, Emniyet Genel Müdürlüğü Kaçakçılık Harekat Daire Başkanı Atilla Aytek ile ilişki kurmuştu. Aytek, herhalde yine bu ilişki sonucunda, üzerine kayıtlı Browning marka spor tüfeğini Ümit'e hibe etmiş; Ümit de Atıcılık Federasyonu'na kayıtlı, piyasa satış fiyatı 584 dolar olan av tüfeğini Atilla Aytek'e devretmiştir.

Hürriyet Gazetesi'ndeki ilginç haber, Timur Hanoğlu adlı bir sabıkalının kaçakçılara sahte pasaport verdiğini, bundan *"MİT'in ve Aytek'in haberli olduklarını"* duyurmaktadır. Hanoğlu, Ermeni kökenlidir. Asıl adı **Timurhan Üşümüş**'tür. 1981 yılı Mayıs ayında Orhan Veziroğlu ile birlikte sahte pasaport ve pasaport yapımında kullanılan araç ve gereç ile yakalanan Üşümüş'ün daha sonra **devlet**le kaçakçılık nedeniyle soğuk olan ilişkilerini **sıcak ilişkiler** haline dönüştürdüğü anlaşılıyor

1981 yılı Mayıs ayında yakalanan pasaportların Selimiye'deki Sıkıyönetim Komutanlığı Emanet Bürosu'ndan çalındığı da söylenmiştir.

Bütün bu **dudak uçuklatıcı** öykülerden sonra, *"ANAP İstanbul Fatih ilçe binasına bombayı kimin koyduğunu"* soralım. Terör yeniden mi başlıyor? Ve kim yönetiyor bu terörü? Kimler örgütlüyor bu işleri?

1 Kasım günü ANAP Fatih İlçe Merkezi'ne bomba konduğu, ancak **teknik** bir arıza nedeniyle bombanın patlamadığı, adının Bedrettin Mahir olduğunu ileri süren bir terörist tarafından gazetelere ihbar ediliyor. Polis, ilçe

merkezini arıyor, iki gün sonra bomba patlıyor ve bir kişi ölüyor.

Kime soralım?... Alo, alo...

(5 Kasım 1987)

ÖNLEM!..

PKK yine 25 cana kıydı. Daha da kıyacak. Bu, uzun erimli bir kavga. Önlemi de bu uzun erime göre almak gerekir. *"Eşkiyanın kökü kazındı"* ya da *"Devlet gündüzleri duruma hakim"* gibi trajikomik açıklamalar da bir yana bırakılmalıdır.

Bu son saldırıdan hemen önce PKK, Atina ve Brüksel'de basın toplantıları düzenleyerek, **15 Ağustos** gününü PKK'nın silahlı savaşı başlattığı gün olarak ilan ediyor. PKK sözcüsü Avukat Hüseyin Yıldırım, Atina'da düzenlediği basın toplantısında 15 Ağustos 1984 tarihinin Abdullah Öcalan tarafından girişilen silahlı mücadelenin başlangıcı olduğunu açıklıyor.

PKK, silahlı bir örgüt. Bu silahlı örgüt adına Avrupa başkentlerinde açıklamalar yapılmasına nasıl izin veriliyor?

PKK, 1978 yılında kuruldu. Ayrımcı örgütlenmelerin lideri Haki Karaer'in 1977 yılında **Tekoşin** adlı bir başka ayrımcı örgüte bağlı teröristlerce öldürülmesinden sonra Ankara'da SBF öğrencisi Abdullah Öcalan, bu ayrımcı terörist akımın liderliğine getirildi. PKK (Kürdistan İşçi Partisi) 1984 ve 1985 yılları arasında silahlı örgütlenme çalışmalarına ağırlık verdi. ARGK (Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu) ve ERNK (Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi) bu amaçla kuruldu.

Batılı istihbarat servisleri çok iyi biliyorlar ki, PKK bir silahlı örgüttür. Suriye'de, başta **Zebadani** kampı olmak üzere birçok kampta barınan ve terör eğitimi gören PKK, NATO karargâhlarının bulunduğu Brüksel başta olmak üzere genellikle NATO ülkelerinde örgütleniyor.

PKK ile KOMKAR (Federal Almanya Kürdistan İşçi Dernekleri) ve TKSP (Türkiye Kürdistan Sosyalist Partisi) Avrupa sokaklarında hesaplaşıyorlar. TKSP, *"PKK, ajan ve hasta*

bir kişinin komutlarına göre işleyen bir komplo ve cinayet örgütüdür" diye açıklamalarda bulunuyor.

PKK'nin Federal Almanya'da Hollanda'da, Danimarka'da öteki Kürt örgütler ile çatışmaları sürüyor. KOMKAR ile PKK arasındaki çatışma, KOMKAR Yönetim Kurulu üyesi Ramazan Adıgüzel'in 3 Mayıs 1987 günü PKK tarafından öldürülmesi ile iyice alevleniyor.

Terörün bir mantığı var. Bu mantığı gereği gibi kavrayıp değerlendirmeden önlem almak, devleti yeni yanılgılara sürüklüyor. Gözle görünen yanılgılardan biri, devlet adına *"eşkiyanın kökü kazındı"* diye basmakalıp açıklamalar yapmak... PKK, bu açıklamaları **silahlı propaganda aracı** sayıp, bu açıklamaları izleyen üç-beş saat içinde **güç gösterisinde** bulunmak için bu alçakça cinayetlere girişiyor.

Bir başka yanılgı da PKK'nın yalnızca yurtdışında örgütlendiği izlenimini yaratacak açıklamalar yapmaktır PKK, hem yurtiçinde hem de yurtdışında örgütleniyor. Hem sınır ötesinde örgütleniyor, hem de yöre halkı içinde!

Terörün mantığından çıkan bir başka sonuç da PKK'nın bundan sonra büyük kentlerde ve yurtdışındaki temsilcilere yönelik eylemlere girişme olasılığıdır. **ASALA**nın izlediği taktiklerin şimdi de PKK tarafından izlenmesi şaşırtıcı olmamalıdır. 12 Eylül öncesi ve sonrasında yurtdışındaki Ermeni terörü, yurtiçindeki iç terör ile birlikte yürütüldü. Devlet bu teröre karşı yenik düştü; sonunda, devlet yönetimi el değiştirdi. El değişirken de siyasal rejim başkalaştı.

PKK olayına da bu açılardan bakıp, önlemi bu olasılıklara göre almakta yarar vardır.

(20 Ağustos 1987)

CIA PARMAĞI

Güneydoğu yöremizdeki Kürt terörizminde **CIA parmağı** yok mu? Var olduğu anlaşılıyor. Amerika da, Kurtuluş Savaşı öncesinde Ermeni ve Kürt sorunları konusundaki tavrını yeniden ele alıyor Önce Ermeni teröristlerin Türk

diplomatlarına karşı giriştiği alçakça saldırılar görmezlikten gelindi, şimdi de Kürt terörizmine arka çıkan tavırlar sergileniyor. Hem Sovyetler hem de Amerika Kürt sorunu ile öteden beri ilgilenir. Çünkü bu sorun, Ortadoğu sorunlarının içinde bir parçadır.

Kürt sorunu ile yalnızca Amerika ve Sovyetler mi ilgilidir? Hayır... Humeyni rejimi de Kürt sorununa sahip çıkabilmek için çabalıyor Bu amaçla Acemce, İngilizce, Fransızca, Almanca, Kürtçe ve Türkçe kitaplar yayımlıyor. **İran'ın Vazeret-i İrşad-ı İslâmi** adlı bakanlığınca hazırlanan kitap "İslâm İnkılabı Muhafızları Teşkilatı Siyasi Bürosu"nca yayımlanmış. Kitap, Kürtleri İslâm İnkılabı içinde yer almaya çağırıyor.

Kurtuluş Savaşı ile ilgili **İngiliz Kraliyet Belgeleri** bugünlere de ışık tutuyor. Amiral Sir F. Derobeck'in Lord Curzon'a yazdığı 26 Mart 1920 tarihli rapordan bir bölüm sunalım:

"Kürdistan, Türkiye'den tamamen ayrılıp özerk olmalıdır. Ermeniler'le Kürtler'in çabalarını bağdaştırabiliriz. İstanbul'daki Kürt Kulübü Başkanı Said Abdülkadir ve Paris'teki Kürt delegesi Şerif Paşa emrimizdedir." (İngiliz Belgelerinde Türkiye, Erol Ulubelen, Çağdaş Yay., S:258, Kraliyet Belgeleri, sayfa 48, belge 33.)

Türkiye'nin Doğu ve Güneydoğusu'nu Ermeni ve Kürtler'e bırakan Sevr Antlaşması'nı Kürtler adına imzalayan kimdir? İşte İngiliz Gizli Servisi'nin *"emrimizdedir"* dediği Şerif Paşa! Kürtler'in Mustafa Kemal Paşa'ya karşı kullanılması planı yabancı yazarlarca da saptanmıştır. (Kurtuluş Savaşi ile İlgili İngiliz Belgeleri, TTK Yay. 145.)

Lozan Antlaşması görüşmelerinde **Kürt devlet**inin en ateşli savunucusu kimdir? İngiliz Delegasyonu Başkanı Lord Curzon. (Lozan Barış Konferansı, Tutanaklar ve Belgeler, SBF Yay., s:348 vd.) 10 Temmuz 1913 günü İstanbul'dan Lord Curzon'a çekilen 1437 sayılı telgrafta *"Kürtlerin İngiliz mandası istedikleri"* İngiliz Binbaşı Noel'in bu amaçla Kürt ajanları ile görüşeceği yazılmıştır (İngiliz Belgelerinde Atatürk, Bilal Şimşir, TTK Yay., s:39.)

Kürt sorunu, hep büyük devletlerce kurcalanır. Bunun son yıllardaki örneklerinden biri Kürt lideri Molla Mustafa Barzani'nin CIA tarafından desteklenmesi ve koruma altına

alınmasıdır. The Daily Telegraph, 2 Şubat 1977 günlü sayısında Barzani'nin bir demecine yer vermiştir. Kürt lideri, bu demecinde Amerikan yönetiminin Irak'taki Kürt ayaklanmasını desteklediğini, ancak Carter yönetimi sırasında bu desteğin kesildiğini söylemiştir.

1970'li yıllarda Amerika, Irak'taki **Baas** yönetiminin Sovyet etkisi altına girmesinden kaygılanarak, **Baas rejimi**ne karşı Kürtleri ayaklandırmış ve **Barzani aşireti reisi** Molla Mustafa Barzani'yi de desteklemişti. Barzani'nin, son günlerini, CIA'nın koruması altında Amerika'nın Rochester kentinde geçirdiği ve 1979 yılında da hastanede öldüğü de biliniyor.

Bugünler için bilinmeyen, herhalde ABD'nin Şam Büyükelçisi Mr Eaglaton'un bir **Kürt uzmanı** olduğu, bu yüzden CIA tarafından *"Kürt harekatını kontrol için"* Suriye'ye gönderildiğidir.

Son bir yıl içinde, diplomat, uzman ya da gazeteci kimlikleri ile Güneydoğu'ya giden yabancıların yüzde sekseni Amerikan pasaportu taşımaktadır. Bu olgu da herhalde düşündürücüdür.

Amerikalıların Güneydoğu merakı nereden kaynaklanıyor? Eski CIA Ankara İstasyon Şefi Paul Henze niçin Diyarbakır'a ve Van'a gidiyor? Niçin ABD Elçilik Müsteşarı, PKK teröristlerine arka çıkıp bu teröristler hakkında *"Cenevre Antlaşması'nın uygulanmasını"* istiyor?

Çetin Altan bir kışkırtıcı ajandır. Marksist dönek Çetin Altan, M. Sevket Eygi'nin yönetimindeki İslâmcı Zaman gazetesinde, *"Türkiye'de irtica yoktur"* açıklamasını yaptıktan sonra *"Uğur Mumcu abrakadabracı ve MİT ajanıdır"* diye üstlendiği görevi sürdürüyor.

1. Çetin Altan, yıllarca Marksizm adına kitleleri coşturmuş, gençleri suça itmiş bir kışkırtıcı ajandır.

2. Çetin Altan, Türkiye'ye özgü sosyalizmi savunan TİP'e ihanet etmiş bir haindir.

3. Çetin Altan, savunduğu düşünceleri terkederek, kendisine egemen sınıflarca uygun görülen "alaturka kapitalizmin yardakçılığı" görevini yürüten bir Marksist dönektir

4. Çetin Altan sahte göz raporlarıyla cezaevinden salıverilmesini sağlayan bir abrakadabracıdır.

Bu dört kimlik kartını Çetin Altan'ın boynuna takalım, sonra gelelim benimle ilgili alçakça iftiralarına.

1. Marksist dönek, benim MİT ajanı olduğum iftirasını Sovyet gazetecisi Yona Andronov'un yayınlarına dayandırıp *"1983'teki yayına niye cevap vermediğimi"* soruyor

a) Marksist dönek, işveren sofralarından başını kaldırıp **Papa, Mafya, Ağca** adlı kitabımı okursa kitabın 25, 26, 188, 193, 197, 208, 223, 232'nci sayfalarında Andronov ile ilgili bilgileri görürdü. Kitabın 348. sayfasında da gerek Henze'ye gerek Andronov'a verilen yanıtlar yer almıştı.

b) Çetin Altan, *"polisiye belgenin Uğur Mumcu'nun patentinden geçmesi"* diye bir varsayım daha üretiyor. Yayımladığım bütün belgeler, mahkeme dosyalarındadır Hiçbiri gizli değildir. Biraz çalışan, arayan, yazdığı yazılar için emek veren her gazeteci bu belgeleri bulur.

2. Çetin Altan, İslâmcı gazete karşısında *"Türkiye'de irtica yoktur"* derken Atatürkçülük konusunda da iyice saçmalıyor

a) Bu Marksist dönek, **Atatürk'ün Sosyal Görüşleri** adlı kitabında *"Milli mücadele yıllarında Batı devletlerinin emperyalizmine karşı çıkan ve Türkiye'yi bağımsız, hür ve çalışkan insanların memleketi haline getirmek isteyen Kuvayı Milliye ruhu, Atatürk'ün dehasında istikamet bulurken, birden büyük zorluklarla karşı karşıya kalmıştır"* derken, (s.9) İslâmcı gazete muhabiri karşısında *"Atatürk'ün adının bu kadar geçmesi (...) başka laf bulamamaktan kaynaklanıyor"* diyebiliyor.

b) İslâmcı gazete karşısında bu sözleri söyleyen Çetin Altan, 12 Mart muhtırasından bir hafta önce de Akşam gazetesinde *ve Atatürk, daha büyüyecek, daha büyüyecek, daha büyüyecek!.."* diye gençleri eyleme kışkırtan satırlar yazmakla meşguldü.

c) 12 Mart muhtırasından sonra generallere ve Nihat Erim'e **yağcılık** dolu yazılar yazan Çetin Altan, daha sonra girdiği cezaevinden Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'ün affına sığınarak çıkmıştır.

d) Bu Marksist döneğin ihanet etmediği kavram, duygu, çevre ve kişi kalmamıştır.

3. Ben, Çetin Altan'ın ihanetlerini, dönekliklerini tek tek ve satır satır kanıtlıyorum. O da benim hakkımda yazdıklarını, aynı biçimde kanıtlamak zorundadır. Kanıtlamadığı sürece kendisini **"alçak bir iftiracı"** olarak ilan ediyorum. Ve beşinci kimlik kartını da böylece yakasına takıyorum.

(18 Şubat 1988)

KAPALI KUTU...

MİT, basın için bir kapalı kutudur. Bu kapalı kutu, özellikle, olağanüstü dönemler sonunda biraz açılır gibi olur. Çünkü, olağanüstü dönemlerdeki sorguları ve operasyonları yönlendirir. Bu yüzden MİT görevlilerinin adları önce mahkemelerde açıklanır, sonra bu adlar basında yer alır.

12 Mart dönemindeki işkenceli sorgular sonunda birçok MİT görevlisinin adı bu günlerdeki mahkemelerde açıklandı. Sonra bu adlar birer birer basında yer almaya başladılar.

Kimlerdi bunlar? Hiram Abas'dı Mehmet Eymür'dü, Eyüp Özalkuş'tu, Bülent Öztürkmen'di.

Bülent Öztürkmen, Özal hükümetinde önce DPT Müsteşar Yardımcılığı yaptı. Şimdi de Başbakanlık danışmanlarından. Öztrükmen aynı zamanda THY Yönetim Kurulu Üyesi. Eyüp Ozalkuş da THY'de çalışıyor. İlginç rastlantıdır; 12 Mart ve 12 Eylül dönemlerinde işkenceli sorgular sonunda açılan siyasal nitelikli davaların savcısı Süleyman Takkeci de THY'de.

Hiram Abas, bugün MİT Müsteşar Yardımcısı. Mehmet Eymür de MİT'te Kaçakçılık Daire Başkanlığı yaptı. Şimdi geri hizmete çekildi.

Abas, Eymür ve Özalkuş adları 12 Mart döneminde Sıkıyönetim Komutanı Faik Türün'ün emrinde ve Tümgeneral Memduh Ünlütürk'ün yönetiminde İstanbul'daki ünlü **Ziverbey Köşkü**'ndeki sorgucular olarak bilinmektedir. Bülent Öztürkmen de Ankara'da **Marmara Köşkü**'ndeki işkenceli sorgularda görev almıştı.

Bu kapalı kutu, 12 Mart sonrasında casuslukla suçlanan MİT Müsteşar Yardımcısı Sabahattin Savaşman'ın yargılanması sırasında da bir ölçüde basına açılmıştı. Emekli Deniz Kurmay Albay Savaşman, **Amerikalılar hesabına casusluk yapmak** suçundan yargılanmıştı. Savaşman, mahkemedeki sorgusunda ifadelerinin Hiram Abas başkanlığındaki bir grup tarafından alındığını ileri sürmüş, MİT'le ilgili bazı açıklamalar da yapmıştı. Bu açıklamalar gazetelere ulaştı. Gerçi duruşmalar Genelkurmay Askeri Mahkemesi'nde gizli olarak yapılmaktaydı. Ama gazeteciler Savaşman'ın sorgu ve savunmalarını ele geçirmeyi başarmışlardı.

Savaşman yargılandı ve **Amerikalılar hesabına casusluk yapmak** suçundan mahkum oldu, cezasını çekti, şimdi evinde anılarıyla başbaşa yaşıyor.

Basının MİT ile ilgil bilgiler edinmesine yol açan ikinci olay, emekli Kurmay Albay Turan Çağlar'ın 12 Eylül döneminde yine **Amerikalıların hesabına casusluk yapmak** savıyla gözaltına alınıp tutuklanmasıydı.

İstanbul'da birçok gazete yöneticisi ve yazarıyla yakın dostluklar kuran Çağlar, MİT'in eski İstanbul Bölge Başkanı Turan Deniz'in yakın arkadaşıydı. Turan Deniz 12 Mart döneminin ilk günlerinde MİT Müsteşarı Fuat Doğu'nun görevinden alınması ve yerine o zamanki Korgeneral Nurettin Ersin'in getirilmesi sonunda Bonn'a atanmış, yerine Nuri Gündeş getirilmişti. Turan Çağlar'ın MİT görevlisi olmadığı ileri sürülür, ancak Çağlar'ın MİT Bölge Başkanı Turan Deniz'in yakın arkadaşı olduğundan, MİT'in içini MİT görevlilerinden daha iyi bildiği söylenirdi.

Turan Deniz'in Bonn'a atanması ve yerine Nuri Gündeş'in getirilmesiyle birlikte MİT içinde **ekipler savaşı** başladı. Bu arada Ecevit hükümeti de kurulmuş, MİT Müsteşarlığı'na Koramiral Bahattin Özülker getirilmişti. Özülker bir süre sonra Samsun'da bir otel odasıda ölü bulundu. Özülker'in ölümüyle birlikte MİT'te bir **otorite boşluğu** doğdu.

1976 yılında MİT içinde bir operasyon başlatıldı. Bu operasyon sonunda MİT'te bazı daire başkanları görevlerinden alındılır. Bu MİT görevlileri Danıştay'a başvurarak haklarındaki işlemlerin iptalini istediler. Davalar

nedeniyle basın, MİT içindeki çalkantıyı ve bu çalkantıya yol açan **ekipler savaşı**nı bir ölçüde izleme olanağı bulmuştu.

1978 yılında Aydınlık Gazetesi'nde MİT ile ilgili yayınlar başladı. İşkenceli sorgularda bulunanların adları teker teker, fotoğraflarıyla birlikte yayımlandı. Kuşkular hemen Turan Çağlar üzerinde toplanmıştı. Yakın dostlarının anlattığına göre Çağlar, MİT İstanbul Bölge Başkanı Nuri Gündeş tarafından, çalıştığı bir büyük bankadan alınarak sorgulandı. Durum, Çağlar tarafından Başbakan Ecevit'e özel bir mektup gönderilerek bildirildi. Bunun üzerine Çağlar ikinci kez sorgulandı. İkinci sorgu, Çağlar'ın ileri sürdüğüne göre, Belgrad Ormanlarında yapıldı ve kendisi **Metin** adlı bir MİT görevlisi tarafından dövüldü.

27 Mayıs ihtilalinden sonra İstanbul Radyo Müdürlüğü yapan Çağlar'ın, silahlı kuvvetlerde önemli görevlerde bulunan arkadaşlarıyla sık sık görüştüğü bilinirdi. 12 Eylül döneminde Çağlar **Amerikalılar hesabına casusluk yapma**k savıyla MİT tarafından gözaltına alındı. Sorgusu yapılan Çağlar tutuklanarak Ankara Mamak Askeri Cezaevi'ne gönderildi. Cezaevinden gizli olarak çıkartıp yakınları aracılığıyla bazı gazetecilere ulaştırdığı mektuplarda, ilginç bilgiler verdi. İşkencelerden ve ölümlerden sözetti.

Çağlar, bir süre sonra askeri cezaevinde ölüverdi! Böylece Turan Çağlar'ın sırları, kendisiyle birlikte mezara gömüldü gitti.

12 Eylül öncesi ve sonrasında MİTİstanbul Bölge Başkanlığı görevinde bulunan Gündeş, bu görevi sırasında Sıkıyönetim Komutanı Necdet Üruğ ile birlikte çalıştı. Üruğ'un Sıkıyönetim Komutanı ve Gündeş'in MİT Bölge Başkanı olduğu günlerde İstanbul Emniyet Müdürü de Şükrü Balcı'ydı.

Gündeş, İstanbul Bölge Başkanlığı'ndan sonra MİT'te bir üst göreve getirildi. Hiram Abas ise MİT'ten ayrılmış, işadamı Halit Narin'in koordinatörü olarak çalışmaya başlamıştı. Bir süre Halit Narin'in yanında çalışan Abas, daha sonra bir günlük gazete sahibinin şirketlerinin birinde iş bulmuş ve Narin'in yanından ayrılmıştı.

Hiram Abas'ın Ortadoğu ülkeleriyle iş yapan, devletle bağlantılı bir dışsatım işine giriştiği de söylenmekteydi.

ANAP'ın 1983 yılında iktidara gelmesiyle MİT içindeki **ekipler savaşı** yeniden kızıştı. Bu kez ekiplerin birinin başı MİT içindeki Nuri Gündeş, öteki de MİT dışındaki eski MİT'çi Hiram Abas'tı.

MİT Müsteşar Yardımcıları'ndan Tümgeneral Mustafa Arda emekli olmuş ve hemen ünlü kaçakçı Kemal Horzum'un şirketinde iş buldu. Anlaşılan MİT ile özel sektör arasında çok yakın köprüler kurulmuştu. Öyle ki, Abas, görevinden ayrılır ayrılmaz Halit Narin'in yanında hemen iş bulmaktaydı.

MİT içindeki **ekipler savaşı** Hiram Abas'ın MİT Müsteşar Yardımcılığı görevine getirilmesiyle sonuçlanınca Nuri Gündeş, MİT'ten ayrıldı ve İstanbul'da iş hayatına atıldı.

Gündeş'in, o günlerde Hiram Abas'ın MİT Müsteşar Yardımcılığı'na getirilmemesi için zamanın Genelkurmay Başkanı Necdet Üruğ'a başvurduğu söylenir Mehmet Eymür MİT içindeki Hiram Abas ekibinin önde gelen adlarından biriydi. 12 Mart'ta **Ziverbey Köşkü'**nde sorgucu olarak görev yapan Eymür, 1978 CHP hükümeti zamanında bir CHP milletvekilinin oğlunun dövülmesi olayına adı karıştığı için MİT'teki görevinden alınmış ve İstatistik Enstitüsü'ne memur olarak atanmıştı. 12 Eylülden önce yeniden MİT'e dönen Eymür, 1980'den sonra kurulan MİT Kaçakçılık Daire Başkanlığı'na getirildi. Emniyet Genel Müdürlüğü Kaçakçılık Daire Başkanı Atila Aytek ile Mehmet Eymür'ün arkadaşlıkları aynı operasyonlarda görev almalarına dayanmaktaydı. 1980'den önce MİT'te kaçakçılıkla ilgili bir daire yoktu. Bu yüzden MİT, başlangıçta bütün bilgi ve belgeleri Emniyet Genel Müdürlüğü'nden alıyordu.

Son **MİT raporu** olayını, bu ekipler çatışmasına ve bu ekipler çatışmasını da devlet içindeki güç dengelerine bağlamak da olasıdır

Haydi hayırlısı.

(21 Mayıs 1988)

GEHLEN ÖRGÜTÜ...

Son yüzyılın en önemli casuslarından biri olan Kim Philby Moskova'da öldü.

Philby, İngiliz istihbarat örgütünde yıllarca KGB ajanı olarak çalışmış; durum anlaşılınca da KGB tarafından Moskova'ya kaçırılmıştı. Philby, İngiliz istihbarat örgütündeki KGB ajanlarının ne ilki, ne de sonuncusuydu. Philby'den sonra da İngiliz istihbaratında KGB ajanları yakalandı.

Her devletin istihbaratı örgütü vardır. Gizli haber alma, gün geçtikçe karmaşık yapılara bürünen bir sanat halini aldı. Hem bir sanat halini aldı hem de istihbarat örgütleri yoluyla hükümetler devrildi; yapay kargaşalar yaratıldı ve terör yöntemlerine başvuruldu.

İstihbarat örgütlerinin en önemlilerinden biri **Gehlen Örgütü** olarak bilinir. Reinhard Gehlen, 2. Dünya Savaşı yıllarında Alman ordusunda görev yapan bir generaldi. Alman Genelkurmay Başkanlığı İstihbarat Servisi'nde çalışan Gehlen, savaş bitince, **istihbarat arşivi** ile birlikte Amerikan Silahlı Kuvvetleri'ne teslim oldu; o tarihten sonra da CIA emrinde çalışmaya başladı.

General Gehlen, CIA emrindeki çalışmalarından sonra, Alman İstihbarat Servisi (Bundesnachrichtendeienst)'ni kurdu. Kısa adıyla BND olarak bilinen örgütü 1968 yılına kadar yönetti. Alman İstihbarat Örgütü, 1953 yılına kadar CIA emrinde **Gehlen Örgütü** olarak adlandırılmış, bu tarihten sonra örgüt federal hükümet denetimine geçmiştir.

Eski Nazi generali Gehlen, CIA'nın Sovyetler Birliği üzerindeki istihbarat çalışmalarının kilit adamlarından biriydi. **The Service** başlığı ile İngilizce'ye çevrilen anılarında, Sovyet rejiminin ancak ve ancak Sovyet toplumundaki milliyetçi akımlar canlandırılarak yıkılabileceği görüşünü savunmaktaydı.

Gehlen'in İkinci Dünya Savaşı yıllarında Nazi generali olarak savunduğu bu düşünce, bugün CIA tarafından benimsenmiş durumdadır. Anti-Sovyet siyaset, Gehlen'in 1940'lı yıllarda savunduğu görüşlere çok, ama çok benzemektedir.

Bu Nazi generali, İkinci Dünya Savaşı boyunca Alman Genelkurmay Başkanlığı (ABWEHR) kanalı ile gerek

Türkiye'deki gerekse Sovyetler Birliği'ndeki Özbekler'le ilişki kurmuştur. Özbek kökenli Ruzi Nazar'ın, General Gehlen'in Sovyet ordusundaki kaynaklarından biri olduğu sanılır. 2. Dünya Savaşı'na Sovyet subayı olarak katılan Ruzi Nazar, savaş sırasında Alman ordularına teslim olmuş; savaş sonrasında tıpkı General Gehlen gibi Amerika'ya gitmiş, daha sonra da CIA'ya girmiştir. Ruzi Nazar, 27 Mayıs 1960 tarihinden 12 Mart 1971 tarihine kadar Türkiye'de CIA görevlisi olarak bulunmuş; 1971 yılında da Bonn'a yerleşmiştir.

Gehlen, **The Service** başlıklı anılarında, BND'den ayrılacağı günlerde İstanbul'a, **Türk istihbarat servisindeki arkadaşlarına** *"Allahaısmarladık"* demek üzere geldiğini de anlatmaktadır.

Sözü uzatmayalım. Acaba Gehlen, şu bizim ünlü kaçak Murat Bayrak'ı tanıyor muydu? Bir varsayımdır, ama yine de yazalım; Gehlen, kurduğu ilişkileri nedeniyle, Murat Bayrak'ı herhalde tanımıştır. Çünkü Murat Bayrak Nazi ordularının Yugoslavya'yı işgal ettiği günlerde, işgal kuvvetleri ile işbirliği yapmıştı.

Murat Bayrak, bilindiği gibi MHP'nin son Genel İdare Kurulu üyelerindendir 12 Eylül gecesi, bütün MHP yöneticileri gözaltına alınmış, ama Ankara sıkıyönetimi Murat Bayrak hakkında soruşturma emri bile vermemiş, o da elini kolunu sallayarak yurtdışına çıkmıştır. Bayrak, Hürriyet Gazetesi'nden Uğur Dündar'a yurtdışına çıkışında bir güçlük ile karşılaşsaydı, *"birilerinin..Yunanistan'dan helikopterle gelip kendisini kaçıracaklarını"* anlatmıştı.

Kimdir bu **birileri?** Murat Bayrak'ın **birileri** tarafından korunduğu çok açıktır. Öyle bir ilişki ki, kimse Murat Bayrak'a dokunamıyor. 12 Eylül'den önce ülkücü gençlerin eğitildikleri kamplar kuruyor, kimse dokunamıyor! Bir eski CIA görevlisi olan silah kaçakçısı Frank Terpil, açıkça, *"Türkiye'de Murat Bayrak'a silah sattım"* diyor, kimse dokunamıyor! MHP'nin son Genel İdare Kurulu'nda görev yapıyor, kimse hakkında soruşturuma bile açamıyor!..

Nedir bu kudretin ve kuvvetin kaynağı? Niçin korunuyor, niçin kollanıyor Bayrak?

(15 Mayıs 1988)

MİT VE GÖREVİ...

MİT, 1.11.1983 tarihli **Milli İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanunu** gereğince çalışır.

Bu yasanın 3. maddesinde MİT'in kuruluş, görev, yetki ve sorumlulukları tek tek sayılır. Maddede MİT'in görev alanı, devlete karşı **içten ve dıştan yöneltilen mevcut ve muhtemel faaliyetler hakkında** toplanacak **'Milli Güvenlik İstihbaratını'** Cumhurbaşkanı'na, Başbakan'a, Genelkurmay Başkanı, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri ile ilgili kuruluşlara ulaştırmak, diye belirlenmektedir. Madde şöyle son bulmaktadır:

"Milli İstihbarat Teşkilatına bu görevler dışında görev verilemez ve bu teşkilat devletin güvenliği ile ilgili istihbarat hizmetlerinden başka hizmet istikametlerine yöneltilemez..."

Ne demektir bu?

Bu, MİT'in **Devlet Güvenliği** dışında herhangi bir konu ile ilgilenmemesi anlamına gelmektedir İktidardaki partinin, muhalefet partilerini, MİT'i kullanarak izletmesi, bu partileri ve iktidar partisine karşı olan yayın kuruluşlarını ve kişileri suçlayıcı belgeler düzenletmesi, MİT'in kuruluş yasasına açıkça aykırıdır.

MİT, Başbakan'a bağlıdır. Başbakan, iktidar partisinin de genel başkanıdır. Yasa koyucu, bu yüzden, başbakanların, muhalefet partilerini MİT'i kullanarak izletilmesini önlemek amacıyla maddeye bu yasağı koymuştur: *"Bu teşkilat devletin güvenliği ile ilgili istihbarat hizmetlerinden başka hizmet istikametlerine yöneltilemez.."*

Son günlerdeki tartışma konusu olan MİT raporu, **'Banker Bako Olayı'** nedeniyle hazırlanmıştır.

'Banker Bako' ile DYP'nin seçim öncesi Genel Başkanı Sayın Hüsamettin Cindoruk'u hedef alan raporda daha sonra, Emniyet Genel Müdürlüğü üst düzey yetkilileri ile yeraltı dünyası ilişkileri incelenmiş, bütün bunlardan başka, eski Genelkurmay Başkanı Sayın Üruğ ile Cumhurbaşkanlığı Konseyi üyesi Tahsin Şahinkaya'ya kadar birçok ünlü kişiyle ilgili olay, söylenti ve savlara yer verilmiştir.

Bu aşamada önemli olan, MİT'in bu raporu kimin emriyle hazırladığıdır. MİT içinde birtakım görevliler durup dururken,

niçin **'Banker Bako olayı, polis içindeki çekişme ve yeraltı-polis-kamu görevlileri ilişkileri'** başlığını taşıyan rapor düzenliyorlar? Ve bu rapor, tam seçim sırasında tamamlanıp Cumhurbaşkanı'na, Başbakan'a ve Genelkurmay Başkanı'na niçin sunuluyor?

Belli ki, böyle bir raporun hazırlanması için **'yukarıdan'** emir verilmiştir. Bu **'yukarısı'** hangi makamdır? MİT Müsteşarı mıdır? Yoksa Başbakan mı?

Amaç da bellidir, seçim sırasındaki amaç, 'Banker Bako Olayı' nedeniyle DYP'yi suçlamak ve bu partiyi bu nedenle yıpratmaktır

Raporda, **ANAP'ın aldığı ekonomik tedbirler** ile **illegal gelir kaynakları** kesilen kaçakçıların *'muhalefet partilerine yanaştıkları'* da yazılmaktadır.

Seçim öncesi günleri şöyle bir anımsayın. Başbakan Özal'ın **'ağzındaki bakla'** da bu değil miydi? ANAP, kaçakçıların çıkarlarını engellemiş de... Bu kaçakçılar birtakım partileri desteklemişler de... Falan da filan da...

Raporda da aynı sözlere rastlanıyor.

Bu rapor, eğer 'devlet güvenliği' ile ilgili bir raporsa, o zaman, ANAP ile ilgili siyasal değerlendirmelerin bu raporda yeralması ve **ANAP'ın 'kaçakçılara karşı önlem aldığı'** söylenerek övülmesi, yasadaki tanımla, ***"MİT'in yasasında belirtilen amaçlar dışındaki 'başka hizmet istikametlerine' yöneltildiğinin"*** kanıtı sayılır

Konunun, üzerinde ısrarla durulması gereken en önemli yanı budur. Kaldı ki, ANAP iktidarının aldığı önlemlerle kaçakçıların çıkarlarının bozulduğu yolundaki görüş de doğru değildir. ANAP iktidarında yapılan yasa değişiklikleri ile **'döviz, altın, narkotik ve silah kaçakçılığı'** gibi suçlarda af sonucu doğurucu düzenlemeler getirilmiş, bu yollarla kaçakçılık suçları suç olmaktan çıkarılmıştır.

Raporun **'ANAP'ı korumak ve kollamak'** için düzenlendiğini kanıtlayan bir başka bölüm de altın ve döviz kaçakçısı Nasrullah Ayan ile ilgili sayfadadır

Ankara 4 No'lu Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi'nde 1985/45 sayılı **'Altın kaçakçılığı'** dosyasında adı geçen Nasrullah Ayan hakkında bilgi verilirken, 'Altın kaçakçılığı

davası' ve bu davanın sanıkları ile yine bu sanıkların sorgularında adı geçenler ile ilgili yazılı belge ve anlatımlar görmezlikten gelinmiştir. Böylece, bu davada sanık olarak yargılananlardan birinin ANAP kurucusu Erol Aksoy olduğu ve aynı davada Turgut Özal'ın adı geçtiği de -nedense- unutulmuştur!

Jaguar'ın Türkiye temsilcisi Zeki Berberoğlu ve **'Oflu İsmail'** diye bilinen İsmail Hacısüleymanoğlu ile ilgili bilgiler verilirken, aynı unutkanlık sonucu, Zeki Berberoğlu'nun Başbakan'ın damadı ve kızına Jaguar araba armağan ettiği de gözden kaçıvermiştir!

Bu örnekler de MİT raporunun **yukarıdan gelen emir üzerine ANAP adına ve ANAP yararına** hazırlandığı, bu olay ve ilişkilerin de bu yüzden gözardı edildiğini ortaya koymaktadır.

Raporu düzenleyenlerden çok, **bu raporun düzenlenmesi için emir verenler** ortaya çıkarılmalıdır. Bu raporu hazırlayanlar **'emir kulları'**dır. Ya bu raporun hazırlanması için emir verenler?

Bunlar kimlerin kullarıdır?

(16 Şubat 1988)

MİT OLAYI...

MİT Raporu konusu ortalığı iyice karıştırdı. Ne oldu? Ne oluyor? Neler olacak? MİT ile ilgili söylentilerin ardı arkası kesilmiyor.

Bu arada, MİT Müsteşarı Korgeneral Hayri Ündül'ün yerine **e**mekli Korgeneral Rüştü M. Naipoğlu'nun getirileceği söyleniyor. Naipoğlu, şu anda, Başbakanlıkta danışman. Eski adıyla **müşavir**. Özal'ın, Naipoğlu'na danıştığı konu, güvenlik...

Naipoğlu (P141-B-MU-2) adı, 12 Mart günlerinde duyulmaya başlandı. 12 Mart 1971 tarihli askeri müdahaleden sonra yönetimi ele alan cunta, **Anayasa Komisyonu Başkanlığı**'na, o zamanki rütbesi ile Tümgeneral Naipoğlu'nu getirmişti. 1961 Anayasası'nın değiştirilmesi çalışmaları, Naipoğlu'nun başkanlığındaki bu komisyon tarafından yapıldı.

1961 ve 1965 yıllarında iki kez Genelkurmay Başkanı Sunay'ın Özel Kalem Müdürlüğü'nü yapan Naipoğlu, 1965 yılında generalliğe yükseltildi, Genelkurmay Plan ve Prensipler Daire Başkanlığı görevinde bulunmuş, 12 Mart askeri müdahalesinde de etkili roller üstlendi.

Brüksel'de, NATO Karargahı'nda görev yapan, Harita Genel Müdürlüğü görevinde de bulunan Naipoğlu, korgeneral rütbesindeyken emekli olmuş, olur olmaz da AP Genel Başkanı Demirel'in çevresinde görünmeye başladı.

12 Eylül müdahalesinden sonra Naipoğlu, Özal'a yanaşmış ve Özal'ın **güvenlik** işlerine bakan danışmanı olmuştur Naipoğlu yaklaşık beş yıldır bu görevdedir.

12 Mart askeri yönetiminin **Anayasa Komisyonu Başkanı** şimdi de MİT Müsteşarlığı'na aday... Olur mu, olmaz mı; bilinmez.

Ama herhalde, Naipoğlu'nun **"gönlünde yatan arslan"** MİT Müsteşarlığı. Peki Özal'ın kafasındaki **"MİT'i sivilleştirme formülü"** de bu mudur dersiniz?

Buysa, 12 Mart askeri yönetiminde **"Anayasa Komisyonu Başkanlığı"** yapmış bir emekli generali MİT'in başına geçirmekle MİT acaba nasıl **"sivilleşmiş"** olacaktır?

Naipoğlu'nun MİT Müsteşarı olmasıyla MİT **sivilleşmiş** olmaz. Sivilleşme, **"demokratikleşme"** demektir. Naipoğlu'nun MİT Müsteşarlığı'na getirilmesi ile MİT, Özal'ın emrine ve egemenliğine daha çok girmiş olur sadece.

Ülkede demokrasi olmazsa, insanlar siyasal düşünceleri ve felsefi inançlarından ötürü binbir türlü baskı altında tutulursa, basını susturmak için yasa üzerine yasa getirilirse, bu ülkede güvenlik örgütlerinin başına ister **muvazzaf korgeneral** ister **emekli korgeneral** getirin, sonuç değişmez.

MİT raporu ile birlikte iki MİT görevlisinin adı günlerdir gazetelerin birinci sayfalarındadır. Bu adlardan biri, MİT Müsteşar Yardımcısı Hiram Abas'tır, ikincisi de Mehmet Eymür. Hiram Abas ve Mehmet Eymür adları, ilk kez 12 Mart günlerinde İstanbul'da Sıkıyönetim Komutanı Faik Türün'ün emri ile kurulan, Tümgeneral Memduh Ünlütürk'ün yönetimindeki ünlü işkeceevi **"Ziverbey köşkü sorguculari"** olarak duyulmuştu.

Merhum solcu gazetecilerden Emin Karakuş'un damadı olan Hiram Abas, son yıllarda MİT'ten ayrılmış, bir ara işadamı Halit Narin'in yanında çalışmış, sonra ANAP hükümeti döneminde yeniden MİT'e dönmüştü.

Mehmet Eymür, CHP hükümeti döneminde Erzincan Milletvekili Nurettin Karsu'nun çocuklarının Ankara'da Hoşdere Caddesi'nde dövülmesi olayına adı karıştığı için Başbakan Ecevit tarafından görevinden alınmış ve İstatistik Genel Müdürlüğü emrine verilmişti. Eymür'ün daha sonra MİT'e döndüğü ve etkin görevlere getirildiği anlaşılmaktadır

Bu MİT raporunun ortaya çıkmasından sonra yapılması gerekenler nelerdir? Araştırılması gereken ilk konu, bu raporun hazırlanması emrinin ilk kez kimden geldiğidir. Başbakan'dan mı? MİT Müsteşarı'ndan mı?

İkinci konu, bu raporun hangi MİT görevlisi tarafından **"sızdırıldığı"**... Tabii ki, bu konu araştırılacak... Bu konunun araştırılması ve **ceza soruşturması** açılması Başbakan'ın iznine bağlıdır.

Araştırılması gereken üçüncü konu, raporun içeriğidir Hangi polis şefi ve general, yeraltı dünyası ile nasıl ilişki kurmuş? DYP'nin **Banker Bako** ile ne ilişkisi varmış? Altın kaçakçılığı davası, Jaguar olayı, adı açıklanmayan bir devlet bakanı... Bütün bunlar, kanıtları ile birlikte ortaya çıkarılmalıdır.

Polis devleti miyiz, yoksa bir **hukuk devleti** mi? Devleti, kimlikleri bizlerce bilinmeyen **gizli yargıçlar** mı yönetiyor, yoksa halkın oyu ile seçilenler mi?

Hangileri?

(20 Şubat 1988)

KÖREBE...

Şu **MİT Raporu** olayı **körebe oyunu**na döndü. Raporu hazırlayan belli: Mehmet Eymür... Peki raporu sızdıran kim? O belli değil!

MİT, komünizmin nerelere, nasıl **sızdığını** anlayıp, raporlar verecek, ama kendi içinden sızan raporun kimler tarafından

sızdırıldığını bilmeyecek... Kim inanır buna?! Bal gibi biliniyor kimin raporu sızdırdığı. Biliniyor da bilmezlikten geliniyor.

Ne demişler, *"Kadı ola davacı..."*

Raporda bir sürü konu var. Bir sürü de ilişkiç... Örneğin, kimse, bu raporda adı geçen DİSK davası yargıcı Çetin Güvener'den söz etmiyor. Çetin Güvener de hiç ağzını açmıyor.

Bu rapor karşısında ağzını açmayanlardan biri de MİT'in eski İstanbul Bölge Başkanı Nuri Gündeş. Raporda Gündeş ile ilgili olarak şunlar yazılıdır:

"(...) Dündar Kılıç'a yakınlığına değinilen Nuri Gündeş, MİT'ten emekli olup halen Emin Cankurtaran'a ait Taksim, Stadyum Palas, Kat 3, 17/15 adres ve 155 70 48 nolu telefonunda ticaretle uğraşmaktadır."

Raporda Emin Cankurtaran'la ilgili bilgiler arasında da şunlar verdir:

"(...) Daha önce görevde olduğu tarihte damadı da Emin Cankurtaran'ın yanında çalışan Nuri Gündeş ile birlikte Dündar Kılıç ve Yaşar Yamak'la (Topal Yaşar) ilişkilerinden dolayı MİT'ten ayrılmaya mecbur edilen ve MİT'te iken kaçakçılık konularına bakan Cengiz Abaoğlu çalışmaktadır. Cengiz Abaoğlu da aynı zamanda Şehmuz Tatlıcı'nın Kadıköy'deki Setat isimli kuruluşunda görevlidir."

Ayrıca, *"Nuri Gündeş'in, Başak Grubu sahiplerinden Ertan Sert ve Turan Çevik'in himaye edilmelerine karşı 40 milyon lira aldığı, aynı tarihlerde eski MİT Müsteşar Yardımcısı Nihat Yıldız'ı Başak Holding'e soktuğu"* ileri sürülmektedir.

Cumhurbaşkanlığı Konseyi üyesi Tahsin Şahinkaya hakkında yazılanlar da yenilir-yutulur cinsten değildir.

"Tahsin Şahinkaya, San Avni (Avni Musullu-Karadurmuş), Behçet Cantürk, Dündar Kılıç, Fahrettin Aslan aracılığıyla inşaat ve ihale mafyasıyla ilişkilidir. Şahinkaya'ın bu alandaki ilişkilerine ait, Ankara Sıkıyönetim 4 nolu Mahkeme Başkanlığı'nda ifadeler, teyp bantları bulunmakta olup, Selahattin Delidere isimli bir silah ve uyuşturucu madde kaçakçısının konuştuğu (Diyarbakır'da) bir teyp bantında adı geçen San Avni'nin yurtdışında bir villa aldığından bahsedilmektedir...

Bunlar, ağır, hem de çok ağır suçlamalardır. Yargıç Albay Çetin Güvener, eski MİT'çiler Nuri Gündeş ve Cengiz Abaoğlu ile Cumhurbaşkanlığı Konseyi Üyesi Tahsin Şahinkaya, bu ağır suçlamalara karşı, eski Genelkurmay Başkanı Necdet Üruğ gibi niçin başbakanlık aleyhine dava açmıyorlar? Dava açsınlar ve MİT'den mahkeme önünde hesap sorsunlar!

Nuri Gündeş, 12 Eylül öncesi ve sonrasında MİT İstanbul Bölge Başkanlığı yaptı. Örneğin **İpekçi cinayeti** konusunda birçok konuyu en iyi bilecek olan yetkili, hiç kuşkusuz, Nuri Gündeş'tir. Gündeş ile bu konuda bir **röportaj** yapmayı çok isterdim.

Örneğin İpekçi cinayeti ile ilgili soruşturmalar için Gündeş kimi görevlendirmişti? Bu MİT görevlisi, sonradan MİT'ten ayrılmış ve İspanya'nın Mallorca Adası'nda ticarete mi atılmıştı? Ağca, Papa suikastı öncesinde Mallorca Adası'na gittiğinde bu eski MİT görevlisi ile karşılaşmış mıydı? Niçin gitmişti Ağca, Mallorca Adası'na? Ne kadar kalmıştı bu MİT görevlisi Mallorca'da? Şimdi bir büyük otelde mi çalışmaktadır bu eski MİT görevlisi? Kimdir, neyin nesidir bu MİT görevlisi? Niçin Mallorca Adası'na gitmiş, Türkiye'de hangi turizm şirketi ile ilişki kurmuş? Ne kadar kalmıştı Mallorca Adası'nda bu eski MİT'çi?

Oral Çelik hakkında ne bilmektedir Gündeş? Şu anda başka bir kimlik altında Fransa'da tutuklu olduğu ileri sürülen Oral Çelik, yurtdışına nasıl kaçmış, o tarhiten bu yana, kimlerden ve nerelerden sağlanan pasaportlarla yaşamıştır? Ağca'yı İpekçi cinayetinin kilit adamı Mehmet Şener'in kardeşinin arabası ile nasıl MİT'den ve polisten gizleyerek Ankara'ya götürebilmişti Oral Çelik?

Oral Çelik, Fransa'da mahkeme önünde açıklamalarda bulunursa bütün bu konular da aydınlanır Acaba bütün bu olayları ve ilişkileri açıklayacak kadar cesur mudur Oral Çelik? Sanmıyorum!

Diyeceksiniz ki, *"MİT, kendi içinde raporu sızdıranı bulamadığına ya da açıklayamadığına göre nereden bilsin ve nasıl konuşsun Nuri Gündeş bu konuları?"*

Siz de haklısınız ya... Ne yapalım; **körebe** oynuyoruz. Demek, oyunun kuralı böyle.

(29 Mayıs 1988)

ADIGÜZEL Mİ?

Bugün başlayan İstanbul Ticaret Odası seçimlerini kim kazanacak?

İstanbul Anakent Belediye Başkanı **Sarı Bedri Bey biraderimiz'**e kalırsa başkan, Adıgüzel olmalı. Niçin Adıgüzel olmalı? Adıgüzel, muhterem Sarı Bedri Bey biraderimizin **ruh gibi arkadaşı**dır da ondan...

Bedrettin Dalan ile ANAP'ın İstanbul İl Başkanı Eymen Topbaş'ın araları hiç de iyi değil. Dalan ile Türkiye Dış Ticaret Derneği Başkanı Mustafa Süzer bir yanda, Eymen Topbaş bir yanda. Topbaş İstanbul'da, ANAP'ın **tarikatçı-İslâmcı** kanadını oluşturuyor, Dalan ve Süzer ise -sözde- laik kanadını...

Peki Adıgüzel hangi kanattadır? Adıgüzel, ne İslâmcıdır ne de lâik. Ya nedir? Ülkücüdür.

Şimdi şu arabesk liberalizmimize, şu alaturka kapitalizmimize, **muhterem Sadri Bey kardeşimizin ruh gibi arkadaşı,** ülkücü işadamı Adıgüzel yakışmaz mı? Yakışır.

"Nereden çıktı Adıgüzel'in ülkücülüğü?" diye sorarsanız; hemen açıklayalım. MHP davası dosyalarından! Bu konudaki en yanılmaz kaynak eski Ankara Sıkıyönetim Komutanı emekli Orgeneral ve ANAP Kayseri adayı Recep Ergun'dur.

MHP davası iddianamesinde (ek 154, 155, 156, 157) yer alan belgeler, film yapımcısı Berker İnanoğlu'nun İstanbul'da işadamı ve sanayicilerden topladığı paraların bir kısmının Avrupa Ülkücü Türk Dernekleri Federasyonu Başkanı Musa Serdar Çelebi'ye verildiğini kanıtlamaktadır.

Kimlermiş bu işadamları? Kemal Cabıoğlu... Niyazi Adıgüzel... N. Asım Uslu... A. Kayıran (Büyük olasılıkla Mataracı davasında mahkum olan Haydarpaşa Gümrük Müdürü Ali Galip Kayıran)... Şinasi Bilgin... Necdet Sarman...

Bu, listelerden biri...

Bir başka listede Niyazi Adıgüzel'in adı yine ikinci sıradadır Bu listeye de şöyle kısaca göz atalım: Sadık Özgür... Niyazi Adıgüzel... Orhan Aker... Azmi Selvi... Üzeyir Garih (Alarko Holding)... Ercanlar Holding (Tevfik Ercan)... Ergin Demirören (işadamı Erdoğan Demirören'in kardeşi)... Yaşar Cımırlı... Ali Koçan... Nuh Kuşçulu (İTO Başkanı)... İbrahim Bodur Kaya

Turgut... Feyyaz Berker Nihat Koçyiğit... Muharrem Eskiyapan... Kemal Sözkesen... Oğuz Gürsel... İbrahim Bodur...

Ek 164-165'te Adıgüzel adı bir kez daha yer alıyor: Yahya Dağ... Niyazi Adıgüzel... Ömer Boyar... D. Kılıç (Büyük olasılıkla Dündar Kılıç)... Hilmi Perek... Mete Has... Lokman Kundakçı (Fındık dışsatımcısı ve film yapımcısı, eski Avrupa Ülkücü Türk Federasyonu Başkanı)... Mehmet Erzen... Ve tabii Fikri Erdöş...

Bir başka belgede (ek 161-162) Mehmet Baldöktü... Refik Burungüz... Halit Narin... Nuh Kuşçulu... Ahmet Arayıcı... Durali Eyüp Ekşioğlu... Mehmet Küçükçelik... Emin Hattat (HEMA Şirketler Grubu sahibi)... Mehmet Yazar (Eski Ticaret ve Sanayi Odaları Birliği Başkanı, HDP Genel Başkanı ve ANAP Kayseri adayı!)... Ve ünlü müteahhit Cemil Özgür.

Bu listede yer alan bazı işadamları elbette **MHP eğiliminde** değiller. Bu işadamları, o günün koşulları içinde MHP'ye para yardımı yapmışlar; daha doğrusu MHP'ye para yardımı yapma gereğini duymuşlar!

Adıgüzel öyle mi? Hiç değil... Muhterem **Sarı Bedri Bey biraderimizin ruh gibi arkadaşı** Niyazi Adıgüzel **buz gibi** ülkücü bir işadamıdır. İTO'ya **ülkücü işadamı** Niyazi Adıgüzel yakışır.

Ey işadamları, titreyin, kendinize dönün ve Adıgüzel'i kendinize başkan seçin!

(12 Kasım 1987)

SENET CİNAYETLERİ..

Son günlerde, İstanbul ve Ankara'da **senet mafyalarının** türedikleri, alacak-borç ilişkilerini silah zoruyla çözen bu çetelerin adam öldürdükleri ileri sürülüyor. İstanbul'da ve Ankara'da **tefeci piyasası** oluştuğu, yüksek faiz ile alınan bu paraların geri ödenmediği, cinayetlerin de bu nedenle işlendiği biliniyor

Tabii, daha başka karmaşık ilişkiler de söz konusu. Bu yüzden, yüksek faiz ile para alıp zamanında bu paraları ödeyemeyen işadamları korku içinde yaşıyorlar.

1985 yılının Aralık ayının 6. günü Asım Mail Mail adındaki bir avukat, İstanbul'da Taksim, İnönü Caddesi, Opera Palas, 73/2 adresindeki yazıhanesinde tabanca kurşunu ile öldürüldüğünde kimse bu konunun üzerinde durma gereği duymadı.

Asım Mail Mail, sağ eğimli bir avukattı. Eski adalet bakanlarından İsmail Müftüoğlu'nun yakın arkadaşı olan Avukat Mail, Sakarya'da avukatlık yaptıktan sonra İstanbul'a yerleşmiş ve ticaret hayatına atılmıştı. Avukat Mail, **İnter Teksin** adlı bir şirket kurmuş, bu şirket aracılığı ile dışsatım yapmaya başlamıştı.

Mail, İstanbul'da İbrahim Aydın adlı bir işadamı ile tanıştı. İbrahim Aydın, **Aras Tekstil** adlı bir şirketin ortaklarından biriydi. Avukat Mail ile Aydın arasında alacak-borç ilişkileri kuruldu. Bu alacak-borç ilişkisi, **senet tahsili olayı**na dayanıyordu.

Olayı kısaca özetleyelim.

Kamu Ortaklığı Fonu'ndan 7 milyar 293 milyon liralık kredi sağlayan İbrahim Aydın, Suriye ordusuna et satmak amacıyla Hikmet Keçeli adındaki Rizeli bir işadamı ile **Şahinler A.Ş.**'ye ortak olur. Ancak bir süre sonra bu ortaklık bozulur. Hikmet Keçeli'nin, Bozan Çoşkunkurt adındaki bir işadamına 43 milyon TL'lik borcu vardır.

Bu alacak-borç ilişkisine İbrahim Aydın kefil olur. Çekler, İbrahim Aydın'a verilir. Asım Mail Mail, bu çeklerin tahsili için görevlendirilir. Avukat Mail, çeklerin 13 milyonluk kısmını Keçeli'den alamaz. Alacaklı Coşkunkurt, bu 13 milyonluk alacağı İbrahim Aydın'dan ister. İbrahim Aydın, Coşkunkurt'a 13 milyonluk çek verir. Bu çek karşılıksız çıkar.

Avukat Asım Mail Mail, bir süre sonra, Kemal Aras adındaki bir katil tarafından öldürülür. Katil, cinayetten sonra Aras Tekstil Şirketi'ne gider. Aras, bir süre İbrahim Aydın'ın şirketinde çalışmıştır. Olaydan sonra yakalanan Kemal Aras, polise şunları anlatır:

"İbrahim Aydın (..) Esnafların paralarını piyasadan tahsil ettiğini, bazılarını yasal yoldan tahsil edemediğini, bu tahsilat işlerinde kendisine yardımcı olduğum takdirde alacağı miktara göre hisse vereceğini söyedi. Görevimiz, borçlu kişilere gözdağı

verip, parayı tahsil etmekti. Benim gibi birkaç adamı daha vardı. Buna karşılık bize para veriyordu..."

Polis, bu bağlantı üzerinde durur.

Katil Kemal Aras, arkadaşı Garson Adil Cengiz ile işadamı İbrahim Aydın ve Aras Tekstil Şirketi'nde genel müdür olarak çalışan Yalçın Güç haklarında dava açılır. İşadamı Aydın, olay sonrasında adresinde bulunamaz. Hakkında tutukluluk kararı çıkar. Ve bir süre sonra mahkemeye gelen Aydın salıverilir.

İstanbul Üçüncü Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapılan yargılama sonunda eski gümrük memurlarından Kemal Aras, 24 yıl ağır hapis cezasına çarptırılır. Mahkeme, Adil Cengiz'i de 12 yıl ağır hapse mahkum eder. İşadamı İbrahim Aydın ve Genel Müdür Yalçın Güç aklanırlar. Yargıtay, Kemal Aras hakkanıdaki kararı onar, Adil Cengiz hakkındaki kararı bozar.

Piyasa korku içindedir. Borçlular, birgün kapılarının Kemal Aras gibi katiller tarafından çalınacağından korkmaktadırlar

İstanbul'da ve Ankara'daki **senet cinayetleri** para piyasasında kaba kuvvetin kol gezdiğini gösteriyor.

Serbest piyasa ekonomisi ne güzel de tıkır tıkır işliyor, değil mi?

(22 Nisan 1988)

MEKTUP

Silah sanayii çok karmaşık bir konudur. Böylesine karmaşık bir konunun çok yönlü özellikleri olur. Silah tekelleri, iktidar yakınları, prensler, damatlar hep bu işle ilgilenirler Büyük paralar döner bu işlerde...

Suudi işadamı Adnan Kaşıkçı'nın ilişkileri şöyle bir incelense, neler çıkar neler...

İstanbul Nişantaşı'nda -adı bizde saklı- bir Türk işadamının İngiltere'de -yine adı bizde saklı- bir İngiliz işadamına yazdığı 26 Ekim 1986 günlü mektup, bu ilişkilerin ne kadar karmaşık yapıda olduğunu gösteriyor.

Mektup işadamı (Y)'den İngiltere'de Türklerle içli dışlı İngiliz işadamı (W)' ye gönderiliyor. Bu mektubun ilk sayfasının dördüncü paragrafına göz atalım mı?

"İstihbaratıma göre İngiltere, Fransa, Almanya, USA ve Kanada'da, yönetiminde ve Türkiye temsilciliğinde hiçbir İsrail veİveya Yahudi unsuru bulunmayan veİveya olduğu sanılmayan imalatçı firmalar ve temsilci firma ve şahısların işbu silah sanayiinde ancak şansı olabilirmiş. Yani aşağı yukan silah sanayiinin veya temsilcilerinin takriben yüzde 80'i, daha işin başından ekarte edilmektedir.

Bu durumda beni emniyetle ileri sürerek, sakıncalı olmayan firmaları seçerek oluşturduğumu beyan ettiğim milli grubu imalatçılar nezdinde lanse ederek grubumun temas gücü ve oluşturabileceği ekonomik gücünden faydalanarak başarıya ulaşmasını ancak mümkün görmekteyim."

Mektupta, silah sanayii konusunda, işadamı (Y)'nin bir banka genel müdürü, bir ünlü belediye başkanı, (E) adlı holdingin sahibi (E.E.), bir demirbaş siyasetçi ve mektupta **Bay Y** diye anılan kişi ile görüşmelerini tamamladığı ve **ön mutabakat** sağladığı da kaydediliyor. Lovell adlı bir kişi ile A.B. ve S. adlı iki şirketten söz ediliyor ve daha sonra şunlar yazılıyor.

"A.B. ile S. Arasındaki, senin açından müşkül durumun farkındayım. Sakal ve bıyık hikayesi. Ancak benimle olmaktan elde edebileceğin menfaati, damadının patronunun menfaatinin damadına in'ikası (yansıması) ile kıyaslamak herhalde zor olmaz. Kanımca bu durumda mümkünse, her ikisini birleştirerek A.B. ile, her ihtimale karşı onlarla anlaşma gerçekleşmediği takdirde, kolaylıkla bulabileceğim başka bir yer sahibi veya hatta devletten kiralanacak bir yer ile işi müştereken bağlamalarını, menfaatlerimiz açısından, haddim olmayarak önerirm..."

Mektupta daha sonra bir azınlık vakfının mülkiyetinde olan bir otelin satın alınmasından söz ediliyor ve Türkler'le içli dışlı olan bu İngiliz işadamına, sürüncemede kalan otel alımı konusunun bir an önce çözülmesi için şu öneride bulunuluyor:

Truva atını sokmak ve kaleyi zaptetmek görevi zatialinize tevdi edilmiştir Sir..."

İstanbul'dan mektup yazan işadamı (Y), mektubunun son bölümünde İngiliz Mr. (W)'ye bir de sitemde bulunuyor. Antalya'da orman idaresinden 49 yıllığına kiralanan bir arazi

üzerinde bir İngiliz şirketinin turistik tesis yapacağından söz eden (Y), sitemini şöyle dile getiriyor:

"Eskiden daha ziyade Alman müşterisi olan S..., son yıllarda Fransız ve İngilizler ile çalışmaya başlamış. Anlaşılan senin Fransız damat çok faal."

Benim ise bilmediğim ne çok şey varmış... Bay Y Türkçe yazdığı mektubun bir yerinde İngilizce *"Am I barking up the wrong tree?"* diye de soruyor Bay (W)'ye...Yani *"Yanlış kapıyı mı çaldım"* diye sitem ediyor nedense?...

Türklerle bu kadar yakınlığı olan İngiliz işadamı (W) 'nin bir de Türk damadı var. Son günlerde adı çok ama çok duyulan bu damat, kayınpederinin el attığı silah işleri ile pek ilgilenmek istemiyormuş. Elinden geldiğince de bu işlerden uzak durmaya çalışıyormuş.

Kayınpeder şirket yönetimlerine **Truva atları** sokacak kadar yeteneklidir, hünerlidir; anlayacağınız **İngiliz anahtarı** gibidir Bay W. Her yerde gözü ve kulağı vardır bu Türkler ile içli dışlı İngilz işadamının.

Şimdi soracaksınız: " *Kim bu damat?*"

Merak eden, işadamı Bay (Y)'nin İstanbul'da 1 ile başlayıp 4 ile biten arada 5,6 ve 7 sayıları bulunan telefonunu bulup damadın kim olduğunu Bay Y'den öğrenebilir!

Silah sanayiiymiş...Truva atlarıymış...Turzim tesisleriymiş... Demirbaş politikacılarmış... Belediye başkanlarıymış... Şirketlermiş, şuymuş, buymuş... Sizlere ne, bizlere ne canım? Açın televizyonu izleyin şu İngiliz filmi **Emret Bakanım**'ı. Ne dert ediniyorsunuz böyle konuları?

(25 Mart 1988)

MESUT BAKAN...

Faruk Taşar şu anda ne yapıyor? Sıhhat ve afiyette mi?

ANAP Ankara Milletvekili ve parti eski Genel Sekreteri Mustafa Taşar'ın kardeşi, Anadolu Bankası'nı 3 milyar dolandırmak suçu ile aranıyor. Aranıyor ve bulunamıyor

Faruk Taşar, Mustafa Taşar'ın yeni aldığı, Ankara'da Kavaklıdere'de tenis kulübüne ve Kuğulu Park'a bakan geniş salonlu ve geniş balkonlu evine sık sık geliyor mu?

Bilemem ki...

Faruk Taşar hakkında Gaziantep 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 1987/84 esas sayılı dosyasında işlem gören bir kamu davası var. Anadolu Bankası müfettişleri Kadir Tekgüven ve Kemal Çolak'ın verdikleri 19 Aralık 1986 gün ve 1986/2 sayılı rapor var. Aynı konuda Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanı Kutlu Savaş'ın Başbakanlık makamına sunduğu bir başka ropur da var. Bu rapor da yakında TBMM'de açıklanacak.

Peki bu konu daha önce TBMM'de konuşulmamış mı? Konuşulmuş. İçel Milletvekili Ali İhsan Elgin ve arkadaşları bu konuda Meclis araştırması önergesi vermişler. Konu 8 Ocak 1986 günü görüşülmüş. O gün hükümet adına konuşan Devlet Bakanı Mesut Yılmaz bakın neler demiş:

Sayın Başbakanın talimatıyla ilgili bankanın genel müdüründen bilgi istenmiştir. İlgili bankanın mahallinde yaptırdığı özel iç denetimi sonucunda kredi muamelelerinde en ufak bir usulsüzlük olmadığı anlaşılmıştır. (..) Bu durumda daha ileri bir araştırmayı haklı kılacak en ufak bir neden mevcut değildir...

Mesut Yılmaz daha sonra şunları söylemiş:

Bu önergenin değeri nedir, onu da söylüyorum. Bu önergenin yazılı olduğu kağıt kendisinden daha değerlidir." (TBMM, B:57, 8.1.1986, O:1, S:245)

Mesut Yılmaz'ın bu sözleri üzerinden birkaç ay geçtikten sonra, Faruk Taşar'ın Anadolu Bankası'nı 3 milyar TL. dolandırdığı ortaya çıkmış; **"Mesut Bakan"**ın sözleri böylece boşlukta kaldı.

Vuralhan olayı nedeniyle kürsüye çıkan aynı **"Mesut Bakan"** bu kez de Dışişleri Bakanlığı'na alınan zırhlı araç ve gereçler konusunda gerçekleri gizleyici bir konuşma yaptı. Nereden bilsin "Mesut Bakan" bu konunun ayrıntısını? Tabii, yapacağı konuşma -tıpkı Taşar olayında olduğu gibi- bürokratlarca hazırlanmış ve kendisine verilmiştir.

Ne dedi "Mesut Bakan" örneğin? Dedi ki: *"-... Bu firmanın verdiği en ucuz teklifi kaale almayıp da başka bir firmayla sözleşme yapsaydık, devleti zarara uğrattığımız için de bizi suçlayacaklardı..."*

"Mesut Bakan"ın bu sözleri de doğru değildir. Çünkü **Schuca** bağlantılı **"H Und S. Fahrzeugbau"** şirketinden 9 kişilik zırhlı taşıt **164.211 DM** ödenerek alınmıştır. Aynı yıl ABD **Safeguard** şirketinden alınan 9 kişilik zırhlı araca 63.520 dolar ödenmiştir. 1982 yılı ortalama kuru üzerinden hesap yaparsak, 164.211 DM, 66.385 dolar eder. Bu durumda **Schuca** bağlantılı H Und S. Fahrzeugbau şirketinden alınan 9 kişilik zırhlı aracın Safeguard şirketinden daha pahalı alındığı ortaya çıkar. Kaldı ki aynı tarihlerde Amerikan "Executive Armoring Corporation"ın önerdiği fiyatlar daha düşüktür. "Chevy Station Wagon V-8" marka zırhlı araç için bu şirketin önerdiği fiyat 60.676 dolardır.

Bütün bunlardan anlaşılıyor ki, "Mesut Bakan"ın TBMM'de yaptığı açıklamalar, gerçekleri gizlemeye yöneliktir. Tıpkı Taşar olayında yaptığı gibi... Herhalde Sayın Başbakan, "Mesut Bakan"a hep böyle, hiç de "mesut olmayan" görevler veriyor.

Gelelim, ANAP Sözcüsü Orhan Ergüder'e...

Ergüder'in konuşması çok eğlenceliydi. Hele SHP Grup Sözcüsü Deniz Baykal için söyledikleri.. Ne diyordu "Yassıada avukatı" Ergüder: *"-... Sayın Baykal, o yakışıklı ve güzel adam adeta kelle istiyor. Sayın Baykal bilirsiniz bunu, oralısınız, verilen 1983 yılı takdir belgesini bunu söyleseydiniz size daha çok aşık olacaktım. Çünkü Başbakana dayanamıyorlar, bayılıyorlar, kıskanıyorlar. Bütün mesele bu. Ben Vuralhan'ın sağlığını takdir ederim. Ben olsam ölürdüm.."*

Ergüder, basın locasını eğlendiren bu konuşması sırasında, benim, Cumhurbaşkanlığı Basın ve Halkla İlişkiler Müşaviri Sayın Ali Baransel ile sevgili Örsan Öymen'in cenazesi sırasında zırhlı araçlar konusunda görüşmemizi de eleştirdi.

Niçin acaba?..

Ben, o gün Sayın Baransel'e *"Cumhurbaşkanlığına alınan zırhlı araç güvensiz bir şirketten alındı. Dikkat edin, araba kurşun geçirebilir"* diyordum. Baransel de bu sözleri Sayın Evren'e aktarıyor; daha sonra da köşkten çağrılıyorum. Bilgi isteniyor Bilgi veriyorum. *"Belge var mı?"* diyorlar. İkinci görüşmemde belgeleri e veriyorum. Ergüder, Sayın Baransel'i **"Cumhurbaşkanı'nın basın görevlisi"** diye niteleyip, sanki Baransel ile bir "tertip" peşindeymişiz gibi senaryolar yazıyor.

Baransel, kendisine iletilen bu sözleri, görevi gereği Cumhurbaşkanı'na iletmeyecek de ne yapacaktı?

Ergüder'den bu gibi başvuruların nereye yapılacağı konusunda alacağımız "hukuk dersi" yoktur. Ergüder bu konudaki derin hukuk bilgisini, "Mesut Bakan"a aktarsın. Aktarsın ki "Mesut Bakan", bakanlığının teftiş kurulu varken, yasal yetkileri olmayan "muhakkikler"den dosya beklemesin...

Sayın Mesut Yılmaz, Başbakan'ın "Taşar Olayı"ndan sonra kendisine verdiği bu görevden dolayı acaba "mesut" mudur? Sanmıyorum.

Mustafa Taşar'ın Kavaklıdere'de yeni satın aldığı katta ben, Mustafa Taşar, Taşar'ları çok yakından tanıyan Milli Eğitim Bakanı Hasan Celal Güzel ve "Mesut Bakan" bir araya gelsek de şu konuları enine boyuna görüşsek?

Faruk Taşar'ı da bekleriz. Nasıl olsa Anadolu Bankası'nın 3 milyar lirasını dolandıran Faruk Taşar ile ilgili belgelerin "Mesut Bakan"a göre "kağıt kadar bile" değeri yoktur. Niçin olsun ki?..

Meraklısına Notlar:

Bir sosyalist parti ile ilgili olarak İstanbul 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nce verilen 3.12.1955 tarihli karar, Yargıtay 1. Ceza Dairesi'nce onanmış, Yargıtay Başsavcısı'nın başvurusu üzerine konu Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nca ele alınmıştı. Ceza Genel Kurulunun 25.3.1957 gün ve 1/10-18 sayılı kararından bir bölüm okuyalım:

"... Bilhassa şahit Faruk Çetindağ'ın, duruşma zabıtnamesinin sahife 44 ve şahit Hasan Tanrıkut'un sahife 57, 61, şahit Sami Dalay'ın sahife 71 ve 72, şahit İsmail Küçük'ün sahife 80 ve 89, şahit Kemal Oğuz'un sahife 122 ve 115, şahit Attila İlhan'ın 133'deki ifadeleri... Partinin ve mensuplarının gizli maksatlarla varmak istedikleri gaye karşısında tevehhus ederek partiden istifa dahi etmiş olmaları..."

Arkadaşlarının cezalandırılmasına yol açan bu tanık ifadelerini öğrendikten sonra Attila İlhan'ın bir de şu şiirini okuyalım:

"O sözler ki kalbimizin üstünde / Dolu bir tabanca gibi / Ölüp ölesiye taşınız / O sözler ki bir kere çıkmıştır ağzımızdan / uğruna asılınız."

Hangi sözlerdir **"uğruna asılınacak"** sözler?
Arkadaşlarını suçlayan ifadeler mi?..

(14 Şubat 1988)

UYARI VE YARARI

Geçenlerde bu köşede, Mili Savunma Bakanı Ercan Vuralhan'ın, bakanlığınca Sümerbank ürünlerinin alımı ile ilgili **mutabakatı** imzalamadığı yazılmıştı.

Sümerbank ile bakanlık arasında yıllardır alış-veriş yapılır; bu alış-veriş için **mutabakat** imzalanırdı. Bakanlık Sümerbank ilişkisi nedeniyle, Hazine'nin bir cebinden çıkan para Hazine'nin öteki cebine girmekteydi.

Bu yıl için de **mutabakat** adı verilen belgeler düzenlenmişti. Milli Savunma Bakanlığı İç Tedarik Daire Başkanı Hv. Tuğgeneral Cemal Karaca ve yedi yetkilinin imzaları ile hazırlanan **mutabakat,** bakan Vuralhan tarafından bir türlü onaylanmadı.

Niçin?

Bakan Vuralhan, yüz elli milyar liralık pazarı özel sektöre de açmak istiyordu. Silahlı kuvvetlerin giyim-kuşam gereksinmesi özel sektör için kaçırılmaz bir pazardı. Özel sektör Sümerbank'ı devreden çıkararak böyle bir pazarı elde etmeyi elbette isterdi.

Konu bu köşede ortaya atılınca Vuralhan, haberin **nereden sızdığını** araştırdı. Araştırdı ama haberi bizlere ulaştıranı bulamadı. Sonunda **mutabakat**ları imzaladı. Gerçi, bu yüz elli milyar liralık pazarın bir kısmı özel sektöre açılmıştı, ama yine bu pazardaki aslan payı Sümerbank'ta kalmıştı.

Basının bu gibi işlerdeki uyarı görevinin yararı görülüyor Bu konu bizlere ulaşmasaydı, bu yüz elli milyar liralık pazar özel sektöre açılacak, Hazine'nin bir cebinden çıkan para Hazine'nin öbür cebine girecekken, bu milyarlar, Hazine'nin öbür cebi yerine özel sektörün kasalarına girecekti.

Keşke, Dışişleri Bakanlığı'na alınan zırhlı araç ve gereçler ile ilgili belge ve bilgiler alım sırasında bizlere ulaşsaydı da bu

belgeleri o günlerde yayımlasaydık! Belki de Dışişleri Bakanlığı bu uyarılardan yararlanır, şimdi Sümerbank alımlarında olduğu gibi yanlıştan dönme olanağı bulurdu.

Söz bu konuya gelmişken birkaç noktaya değinelim. Anımsayacaksınız, zırhlı araç ve gereç alımları ile ilgili yayınlarımızda Washington Büyükelçiliğimiz Hukuk Danışmanı Micheal W. Beasley, 2 Temmuz 1982 günü Büyükelçilik Müsteşarı Nabi Şensoy'a verdiği raporda, Safeguard şirketi ile ilgili ciddi uyarılarda bulunmuş; ancak bakanlık, bu uyarılara nedense hiç kulak asmamıştı.

Bu konuyu araştırmak üzere geçen ay Birleşik Amerika'ya giden Büyükelçi Erol Celâsun, herhalde Hukuk Danışmanı Beasley ile de görüşmüştür.

Zırhlı araç alımı **teknik uzmanlığı** gerektiren bir konudur Bu yüzden bu alımlarda bu işlerden anlayan teknik uzmanların bulunması uygun olmaz mıydı? Hiç şüphesiz olurdu. Olurdu, ama bu alımlarda hiçbir teknik uzman görevlendirilmemiştir

Alımlarda teknik uzman görevlendirilmediği, Dışişleri Bakanı Mesut Yılmaz'ın Balıkesir Milletvekili Önder Kırlı'ya verdiği yanıtla açıklanmıştır. 1982 yılında 41 tane zırhlı araç için inceleme ve görüşmelerde bulunan iki kişi, Ercan Vuralhan ile Bakanlık Muhasebe Müdürü Remzi Yıldırım'dır. Özetle, bu alımlarda teknik uzman görevlendirilmemiştir. Vuralhan ve Yıldırım'ın uzmanlık alanları değişiktir. Bu yüzden, çok karmaşık yapıdaki teknik konularda yanılabilirler. O günlerde, *"Niçin bu alımlarda teknik uzman görevlendirilmiyor?"* diye bir yayın yapılmış olsaydı, hiç kuşkusuz, bakanlık bu uyarıları değerlendirirdi. Belki böylece sık sık bozulan Safeguard arabalar yerine daha sağlam arabalar alınırdı.

Basın yoluyla yapılan uyarının her zaman yararı vardır.

Dışişleri Bakanlığı'na kimlerden zırhlı araç ve gereç alınıyor? Diplomatlarımızın can güvenlikleri kimlere teslim ediliyor? Bakanlığa bir odacı alınsa, **güvenlik soruşturması** yapılır. Peki, bu şirketler ile ilgili niçin bir soruşturma yapılmamıştır? Nitekim, patronu genelev de işleten **Schuca** şirketi ile ilgili bir soruşturma yapılmadığı, yine bakanlık yazıları ile kanıtlanmıştır

O günlerde eğer küçük bir araştırma yapılmış olsaydı, bakanlığa çelik yelek, zırhlı araç ve gereç satan **H. und S. Fahrzelgbau** şirketi ile bakanlık arasındaki bağlantıları kuran **Schuca** şirketinin sahipleri, Dr. Reiner Schutte ve Heinrich Thienen'in Düsseldorf'ta **Die Eule** adlı bir genelev işlettikleri hemen anlaşılırdı.

Schuca şirketi, 1982 yılının son aylarında Düsseldorf'ta kurulmuş, zırhlı araç ve gereç satışları bittikten sonra da şirket 1985 yılında Avusturyalı işadamı Wolfgang Gemeier'e devredilmiştir.

Rotingen Ticaret Sicil Memurluğu'nun HR B 1522 sicilinde kayıtlı **Die Eule** şirketi, 17 Kasım 1983 günü kurulmuştur **Die Eule** adlı genelev (erotik otel ya da randevuevi olarak da adlandırılabilir), Schuca şirketinin sahiplerince kurulmuştur

Dr. Schutte ve Thienen adlarındaki bu iki genelev patronunun danışmanlık hizmeti verdiği **H und S. Fahrzelugbau GMBH und Co. KG** şirketinden 1982 yılında 16, 1983 yılında 41, 1985 yılında da 3 zırhlı araç alınmıtır.

Bu iki Alman, hem genelev işletmiş hem de Dışişleri Bakanlığımıza zırhlı araç ve gereç satımı işi ile ilgilenmiştir.

Bakanlık bu konularda uyarılmış olsaydı, ne Vuralhan, Dr. Schutte ve Thienen ile Türkiye'de **TİTAŞ** adlı şirkete ortak olur, ne Bonn Büyükelçiliğimizin kançılarya memuru Osman Öznur'un oğlu İbrahim Öznur bu iki Almanla -hem de Schuca şirketi ile aynı adreste- şirket kurardı.

Zamanında bakanlık uyarılsaydı bu ilişkiler kurulabilir, ihale yasasına aykırı alımlar yapılabilir miydi? Basın özgürlüğü işte bu gibi işler için gereklidir. Şimdi bakanlık bir zırhlı araç ve gereç alacak olsa, kimbilir ne kadar dikkatli davranacaktır? Bizlerin amacı da bu değil midir? Uyarıdan korkulmaz, tersine, yararlanılır.

Sümerbank örneğinde görüldüğü gibi...

(1 Haziran 1988)

BİRADER VAKIFLARI...

Yeni Atatürkçülerimizden Başbakan Turgut Özal'ın biraderi, **eski siyasetçi ve yeni milyarder**lerden Korkut Özal,

dinsel amaçlı bir vakıf daha kurdu. Vakfın adı **Öz-Ba**... Öteki kurucular, Bahattin Bayraktar, Talat İçöz, Murat Mehmet Özal ve Mustafa Ali Özal.

Vakfın, dinsel törenler düzenlemek, **mescit, cami ve Kur'an kursu açmak** dışında bir başka amacı daha var: *"Yüz kızartıcı olmayan bir suçtan para cezası alanlara yardımcı olmak!.."*

Bu vakıf, Korkut Özal'ın ilgili olduğu dinsel amaçlı ilk vakıf değil. Geçen ay da ANAP İstanbul İl Başkanı Eymen Topbaş ve **Al Baraka Türk Özel Finans Kurumu'**nun girişimleri ile **Bereket Vakfı** kurulmuştu. Suudi finans kurumu **Al Baraka,** Türkiye'de Korkut Özal'ın yönetim kurulu başkanlığını yaptığı **Hak Yatırım** adlı şirketle birlikte **Al Baraka Türk Özel Finans Kurumu'**nun kurucusudur. Hak Yatırım adlı şirket de, ANAP İstanbul İl Başkanı Eymen Topbaş'ın şirketi.

Korkut Özal, şimdi, **Özbayrak Şirketi'**nden ortağı Bahattin Bayraktar ile Öz-Ba vakfını kuruyor; Hak Yatırım'daki ortağı Eymen Topbaş aracılığı ile de **Bereket Vakfı**'nı.

ANAP hükümeti, 14 Aralık 1983 günü göreve başlamıştı. 16 Aralık 1983 tarihli kararname ile **Suudi-Türk Finans Kurumları**na yasal olanak sağladı. **Faisal Finans Kurumu** ile **Al Baraka Özel Türk Finans Kurumu** da bu tarihten sonra kuruldu.

Daha sonra **Araplara mülk satışı** gündeme geliyor... Boğaziçi'nde önce **Sevda Tepesi** satılıyor Tepeyi alan, Suudi Arabistan Veliahtı Abdullah Bin Abdülaziz. İlişkileri bununla bitmiyor. Tapu işlemleri, tapu sicil muhafızlığı yerine, İstanbul Anakent Belediye Başkanı Dalan'ın makam odasında yapılıyor Bundan sonra Suudi şirketleri, ANAP'lı İstanbul Anakent Belediye Başkanı Dalan ve ANAP İzmir İl Başkanı Atilla Yurtçu ile ortak işlere giriyorlar.

Korkut Özal, **İslâm Kalkınma Bankası**'na danışman olarak atanıyor. Aynı günlerde, kardeşi Başbakan Özal, İslâm Kalkınma Bankası'na vergi bağışıklığı sağlayan yasa tasarısını bakanlar Kurulu'na sunuyor!

Suudilerle ticari ortaklıklar... Bu ortaklıklar aracılığıyla elde edilen milyarlar ve bu milyarların bir kısmı ile kurulmuş **dinsel amaçlı vakıflar**... Bu vakıflar aracılığı ile açılacak Kur'an kursları, camiler, mescitler, düzenlenecek törenler, verilecek burslar...

İslâmcı Suudi sarayı ile laik Türkiye Cumhuriyeti'nin başbakanlık konutu arasında kurulmuş bağlardır bunlar.

Bu **İslâmcı düzen**, bazen siyasal ve dinsel, bazen de ideolojik ve ticari ilişkilerle yürüyor. Bunun için **sıkma başlı genç kızları** kendilerine siper edip, bir siyasal eyleme girişen çevreleri hiç yadırgamıyoruz. Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan **fetva** isteyen ANAP Genel Başkan yardımcısının bu sözlerine de hiç şaşırmıyoruz. Güvendikleri dağlar var. Bu ilişkilere güveniyorlar. Bu ticari ilişkilere ve bu siyasal ilişkilere güveniyorlar.

Bunlara güvendikleri içindir ki, Sayın Cumhurbaşkanı'nın öğretmenler gününde yaptığı konuşmanın içine dinsel amaçlı ekler yapıp, bu konuşmayı 500 bin tane basarak, bütün okullara ve bütün öğretmenlere gönderiyorlar.

Bunun içindir ki, **Milli Tarih** adını verdikleri tarih kitaplarının kapaklarına **cumhurbaşkanlığı forsu**nu andıran çizgiler koyarak, Çankaya'nın kendilerinden yana olduğu izlenimi vermeye çalışıyorlar

Üniversitelerde **İnkılap Tarihi dersleri** bunun içindir ki, bu alanda yetişmiş öğretim üyelerine verdirilmiyor.Yine bunun içindir ki, zorunlu din derslerinde siyasal amaçlı propagandalar yapılıyor. Bunun içindir ki, **Tevhid-i Tedrisat Kanunu** çiğnenerek İmam-Hatip Lisesi mezunları din adamı olacaklarına, devlet bürokrasisine yerleştiriliyor.

Devlet, bundan sonra, istediği kadar laik eğitim vermeye çalışsın!.. Nasıl olsa bu çevrelere Suudi sermayeli ve dinsel amaçlı **birader vakıfları** siyasal ve mali destek sağlıyor... Ve nasıl olsa **laik devlet** yavaş yavaş bu **İslâmcı kadroları**n eline geçiyor.

Türban aslında yalnızca genç kızlarımızın başlarını örtmüyor; bu çokuluslu İslâmcı düzenin apaçık görülmesini engellemek için -belki de- kimilerinin gözlerini örtmeye yarıyor!

(6 Ocak 1987)

GERİCİLİK VE PARA...

Son günlerde **irtica** olarak adlandırılan **İslâm toplumu** kurma düşüncesi, **tarikatlar** eliyle yayılıyor. Peki bu **tarikatlara**

bunca Kur'an kursunu, bunca pansiyonu, yurdu açacak para nerelerden sağlanıyor?

Tartışılması gereken asıl konu budur. Kitle desteği sağlamış koskoca partilerin mali sıkıntılar içinde kıvrandıkları günlerde, bu tarikatların yurtiçinde ve dışında **su gibi para harcaması** hiç dikkat çekmez mi?

Dinsel akımların gözle görülen mali destekçilerinden biri **birader vakıfları** diye adlandırdığımız dinsel amaçlı vakıflardır. **Birader vakıfları** Başbakan Özal'ın kardeşi Korkut Özal ve ANAP İstanbul İl Başkanı Eymen Topbaş'ın öncülükleri ile kuruluyor. Özallar ve Topbaşlar, Suudi sermayesi ile ortak iş yapıp para kazanıyorlar; kazandıkları paranın bir bölümünü dinsel amaçlı işlerde kullanıyorlar. Başbakan Özal da elinden geldiği ölçüde Suudi sermayesine ayrıcalık tanıyor. Siyasal amaçlı dinsel akımların gözle görülen **mali kaynağı**nın birincisi budur.

Sorulacak soru, son yıllarda kaç tane **dinsel amaçlı** vakıf kurulduğudur. Bu vakıf kurucularının siyasal kimlikleri ve ticari ilişkileri birçok gerçeği birden kanıtlayacaktır.

Evet, gericiliğin ardındaki mali destek önemlidir. Örneğin İran'a giden, daha sonra da Federal Almanya'ya yerleşip laik cumhuriyete karşı **cihat çağrıları** yapan müftü **Cemalettin Kaplan**'ı kimler **finanse ediyor**?

Bu soruların ipuçları yavaş yavaş ele gelmeye başladı. Müftü Kaplan, Federal Almanya'da ünlü Murat Bayrak'ın **himayesi** altındadır

Peki Murat Bayrak, kimin **himayesi** altındadır? Bayrak, MHP'nin son yöneticilerinden biridir, bütün MHP yöneticileri, 12 Eylül sabahı teker teker gözaltına alınırlarken, Bayrak hakkında -nedense- soruşturma emri verilmemiştir. Bayrak'ın Ayvalık ilçesindeki ünlü kampı, Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanlığı'nca 12 Eylül 1980 tarihinden sonra yasal süresi içinde kamulaştırılmış, ancak arazi, kamulaştırma amacına uygun biçimde kullanılmadığı için yeniden Bayrak'ın mülkiyetine dönmüştür.

Bakanlık, önce kamulaştırdığı yeri, sonra nasıl göz göre göre Bayrak'a geri vermiştir?

Bu iki örnek, Bayrak'ın Türkiye'de **etkili çevrelerce** korunduğu ve kollandığı kuşkusunu vermeye yetmektedir. Demirel'i seçim alanlarına götüren helikopter Bayrak'ın oğlu üzerine kayıtlı görülen **Sancak-Air** şirketinindir ve Demirel'in bir zamanlar en yakınlarından biri olan Uğur Gümüştekin, Bayrak'ın şirketlerini yönetmektedir.

Siyasal amaçlı dinsel akımların para kaynaklarından bir başkası, dün, arkadaşımız Enis Berberoğlu'nun haberinde yer alan Türk-İran ortak şirketleri olabilir. Berberoğlu!nun haberinde İran ortaklı şirketlerin sayısında son üç yılda büyük artış kaydedildiği açıklanmaktadır.

Bir yanda, Suudi sermayesi **birader vakıfları** aracılığıyla Türkiye'de dinsel eğitime para yatırıyor; öte yandan da mollalar yönetimindeki İranlı işadamları aracılığıyla aynı alana destek sağlamaya çalışılıyor.

Faisal Finans ve **Al Baraka** gibi Suudi sermayeli finans kurumları yurtiçinde çalışıyorlar, yurtdışında yine Suudi sermayesi desteği ile **İslâm Tekâfül Şirketi** kuruluyor. **Lüksemburg, 40 Bl Joseph 11 L. 1840** adresindeki şirket, Hollanda'da **Geestbrugweg 73 2281, Ch-Rijswijk** ve Londra'da **10, St. James's Street London Sw 1a 1ef** adresinde şubeler açmış. **Fetvası alınmış şirket** olarak sunulan **Tekâfül,** yurtdışındaki Türk yurttaşlarının paralarını topluyor.

Müslümanın, yoksuluna, arkasızına güçsüzüne, tek sözcükle garibanına karşı **Atatürkçülük** taslayan çevreler; din sömürüsünün bu gülsuyu ile yıkanmış, çokuluslu ve güçlü ticari ve siyasal ilişkileri karşısında niçin hemencecik sus pus oluyorlar?

(15 Ocak 1987)

YAĞMA!

Bu kadarı da olmaz demeyin sakın; oluyor.

Ankara DTCF'nin kitaplığındaki paha biçilmez yazmalar kayıptır. Bu yazmalar, ya birtakım öğretim üyelerinin elinde ya da yurt dışında müzelerdedir. Nerelerde olacak başka?

Evet, 155 yazma kayıptır. Kim almıştır? Kim kime satmıştır? Belli değildir.

Konu, ilk kez, DTCF kütüphane görevlilerinden Nurşen İlhan tarafından 22.8.1984 tarihli bir dilekçe ile fakülte sekreterliğine bildirilmiştir. Daha sonra olay soruşturulmuş ve olayın sorumluları saptanmıştır.

Fakülte Disiplin Kurulu'nun 20.11.1986 gün ve 93 sayılı kararı ile fakülte eski dekanlarından Prof. Dr. Yaşar Yücel ve Kütüphane Müdiresi Benal Acır'ın ceza yasasının 508'inci maddesi uyarınca **emniyeti suistimal** suçundan cezalandırılmaları için dosya Ankara Üniversitesi Rektörlüğü'ne gönderilmiştir.

Soruşturma raporlarında, demirbaş defterlerinin tarihsiz ve onaysız oldukları, 1969 yılından 1986 yılına kadar, kitaplıkta sayım yapılmadığı, satın alma ve bağışlarla ilgili kayıtların tutulmadığı, **155 adet yazmanın fiilen kayıp durumda olduğu**, bu arada yazmalar bölümünde **267 adet menşei belli olmayan ve herhangi bir yere kaydedilmemiş kitap bulunduğu,** demirbaş defterleri ile fiş katalogları sayılarının birbirini tutmadığı, daha yüzlerce yazma ve binlerce basma yapıtın yerinde olmadıkları saptanmıştır.

.Prof. Dr. Cevdet Bayburtluoğlu, Doç. Dr. Reşat Genç ve Yrd. Doç. Dr. Yusuf Oğuzoğlu'nun imzalarını taşıyan 24.10.1986 tanihli soruşturma raporundan bir bölüm okuyalım:

"Dekan Prof. Dr. Yaşar Yücel, soruşturma evrakı içindeki belgelerden anlaşıldığına göre, iare (ödünç) olarak aldığı yazmaları teslim etmemiş; hatta bunlardan 5. yüzyıla ait çok nadir bir Kur'an-ı Kerim'i kütüphane müdürünün ısrarına rağmen, dekanlık sıfatının verdiği güçle almış, hâlâ da vermemiştir...

(Kur'an ilk kez Hazreti Ebubekir'in halifelik yıllarında 632 ile 634 yılları arasında yazılı hale getirilmiştir. Bu nedenle soruşturmacıların sözünü ettikleri (5. Yüzyıl) da yazılı bir Kur'an söz konusu değildir. Soruşturmacıların belirttikleri gibi gerçekten 5.yüzyıla ait bir kur'an bulunmuşsa bu kur'an'ın değeri çok büyük(!) olsa gerek Bu konu herhalde soruşturmacıların dikkatinden kaçmış olacaktır.)

Soruşturmacılar, **Makriz-i El Suluk** ile **Vusuli-Cihadname** adlı yazmaların da eski dekan Yücel tarafından alındığını ve geri verilmediğini saptamışlardır

Kütüphanede yapılan sayım sonucunda üzerinde yazmalar bulunduğu belirlenen öğretim üyesi ve memurlar da şunlardır: Emekli Prof. Halil İnalcık, Emekli Prof. Mehmet Altay Köymen, Prof. Orhan Köprülü ve kütüphane memurluğundan ayrılan Mehmet Hadımoğlu...

Soruşturmacılarca saptanan bir başka konu da kütüphanedeki kitapların bazı öğretim üyelerince alındığı ve 25-30 yıldır geri verilmediğidir. Fakültenin eski dekanlarından Prof. Dr. Emin Bilgiç'in dayısı tarafından bağışlanan **üç sandık dolusu yazma, kitap ve evrak**tan ancak **birkaç vesika** bulunabilmiştir. Gerisi kayıptır. **Yazma eserler** için ayrıca bir bölüm ayrılmasına karşın yazmalardan bir kısmı **depo**da bulunmuştur. Bazı yazmalar da -hiçbir yetkisi olmadığı halde - Prof. Dr. Adnan Erzi tarafından ayıklanmış ve bu işlemler sırasında hiçbir kayıt da tutulmamıştır!

Bu soruşturma dosyası, **kültür varlıkları** ile, **milli ve manevi değerlere** ne ölçüde ilgi ve saygı gösterildiğini de kanıtlamaktadır. Benzer bir olayın, **Türk İnkilâp Tarihi Enstitüsü**nde de olabileceği yolunda bazı duyumlar ve ihbarlar bizlere kadar ulaşmıştır.

Sayın rektör, bu soruşturma dosyası ile ilgili ne gibi işlemler yaptı? Birinci sorumuz budur.

İkinci sorumuz da **Türk İnkilap Tarihi Enstitüsü**nde son zamanlarda bir sayım yapılıp yapılmadığıdır. Bir sayım da da **Türk İnkilap Tarihi Enstitüsü'de yapsak** ve belgeleri tek tek çıkarsak diyoruz. Tam zamanı değil midir?

(11 Nisan 1987)

DERNEK OLAYI...

Üniversitelerde **tek tip dernek modeli** 12 Eylül döneminin yasakçı anlayışından kaynaklanmaktadır Bu dönemde sık sık **POL-DER**, **POL-BİR** gibi dernekler eleştiri ve suçlama konusu olmuş; **TÖB-DER** için de davalar açılmıştır

Bunlar yapılırken özellikle bir derneğin kamu kurumlarında örgütlenmesine göz yumulmuş; bu derneğin devlet bürokrasisinde köprü başları tutmasına açıkça yeşil ışık yakılmıştır. Bir örnek verelim:

Adı: Abdulkadir, Soyadı: Aksu; Ana Adı: Vedia, Baba Adı: Muzaffer, Doğum Yeri: Diyarbakır, Doğum Tarihi: 12 Ekim 1944... Diyarbakır Merkez, Cemal Yılmaz Mah. Hane No: 2, Cilt No: 10, Sayfa No: 27

Diyarbakır **İlim Yayma Cemiyeti** üyesi olan Aksu, Aydınlar Ocağı Yönetim Kurulu'nun 1 Kasım 1978 gün ve 37 sayılı kararı ile **Türk İslâm Sentezi** görüşünü benimseyen bu derneğe de üye olmuştur.

O tarihteki statüsü, emniyet müdürlüğü olan Aksu'nun 12 Eylül dönemindeki görevi ise çok ilginçtir: Emniyet Genel Müdürlüğü'nün personel işleri ile ilgili genel müdür yardımcılığı. Abdülkadir Aksu ANAP iktidarı döneminde de Gaziantep valiliğine getirilmiştir.

Devlet Bakanı ve Hükümet Sözcüsü Hasan Celal Güzel, 12 Eylül döneminin başbakanlık müsteşar yardımcısıdır. Güzel de Aydınlar Ocağı üyesidir.

Devlet Bakanı Kâzım Oksay... O da aynı derneğin üyesidir. YÖK'ün birçok dekan ve rektörü bu derneğe üyedir. Örneğin, Aydınlar Ocağı Başkanı Prof. Salih Tuğ, İstanbul İlâhiyat Fakültesi dekanlığına atanmıştır. Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanı Kutlu Savaş (Manisa 2.9.1942, Ana Adı: Rahmiye, Baba Adı: Mehmet Hamdi, Doğum Yeri: Manisa, İlyas Sağır Mah. Hane No: 124, Cilt No: 6, Sahife No: 3) Aydınlar Ocağı'na 15.12.1976 günü kaydolmuştur. Kutlu Savaş, 12 Eylül döneminde Çalışma Bakanlığı Müsteşarlığı görevini üslenmiştir.

Aydınlar Ocağı Üyeliği, bürokraside yükselmenin zorunlu koşullarından biri olmuştur.

Yüksek Öğretim Yasası, 4 Kasım 1981 tarihlidir. 12 Eylül döneminin yasakçı anlayışı ile düzenlenen bu yasanın 59'uncu maddesi, dernek kurmayı **rektörün iznine** bağlamaktadır. 12 Eylül yönetiminin giderayak çıkardığı 2908 sayılı Dernekler Yasası ile de öğrenci dernekleri ile ilgili şu yasak getirilmiştir: Yüksek Öğretim Kurumu'nda birden fazla öğrenci derneği kurulamaz...

12 Eylül düzeni, şöyle bir sistem öngörmektedir: Öğrenciler dernek kurarken Aydınlar Ocağı üyesi rektörlerden izin alacaklardır:

ANAP'ın, Yüksek Öğrenim Yasası'nın söz konusu 59'uncu maddesini değiştirmek için hazırladığı yasa önerisinde de **Öğrenci derneklerinin ve şubelerinin rektörün veya yetkili kılacağı bir yöneticinin gözetim ve denetiminde** çalışmaları öngörülmektedir.

Sözgelişi, Ankara Hukuk Fakültesi'nde bir öğrenci derneği kurulacak, bu dernek, MHP'ye bağlılığı el yazılı mektupları ile kanıtlanmış Ankara Üniversitesi Rektörü Tarık Somer yada **Kurt Karaca** takma adıyla **Milliyetçi Türkiye** başlıklı kitabı çıkaran **milliyetçi-toplumcu** ideolojinin teorisyen adaylarından rektör yardımcısı Prof. Dr. Fikret Eren'in **gözetim ve denetiminde** çalışacaktır.

Şu dernek olayına bakın; yasakçı düzen yanlıları, bir kez olsun Dernekler Yasası'na bakıp, bu yasağın 12 Eylül yönetimince getirildiğini öğrenmiyorlar, bu yasağa karşı çıkanlar da bu yasağın Dernekler Yasası'nda da yer aldığını bilmiyorlar. Bu konuda kalem oynatanlar da -kusura bakmasınlar- zahmet edip Dernekler Yasası'na şöyle göz atmadan yazıp çiziyorlar.

Bu, bir yasak düzenidir. Anayasası ile, YÖK'ü ile, Dernekler Yasası ile, yeni ceza yasası tasarı taslağı ve Sendikalar Yasası ile getirilen bu yasak düzeninde, **korunan ve kollananlar** yalnızca ve yalnızca **Türk-İslâm Sentezi** ideolojisini benimseyen **Aydınlar Ocağı** üyesi yüksek bürokratlar ve üniversite yöneticileridir.

Olay budur.

(18 Nisan 1987)

CEMRE DÜŞTÜ!

Bu köşede uzun süredir üniversitelerde okutulan **İnkilap Tarihi Dersleri** üzerinde duruyoruz. Amacımız, Kurtuluş Savaşı ve Atatürk İlkeleri'nin üniversitelerimizde kimler

tarafından ve nasıl bir siyasal görüş ile okutulduğunu ortaya koymaktadır.

Çalışmalarımız sırasında Kara Harp Okulu'nda okutulan **Atatürkçülük ve İnkilap Tarihi** ders soruları elimize ulaştı. İlgililere konu ile ilgili sorular yöneltmek istedik. Ancak ilgililerden, ***"Bu sorular sizin elinize nesil geçti"*** gibi sorularla karşılaştık ve tabii ki doyurucu yanıt alamadık.

Dilerseniz önce Harp Okulu 1. sınıflarda, **Atatürkçülük ve İnkilap Tarihi** dersinde, 1986-87 öğretim yılı 2. yarıyıl ara sınav sorularından bazılarına kısaca göz atalım:

Soru 11- Orta Asya eski Türk takviminde yılbaşı hangi güne rastlar?

a- 1 Ocak Nevruz günü b- 21 Mart Ergenekon günü c- 21 Mart Hızır Nebi günü d- 1 Ocak Büyük Çile günü.

Soru 6- Kurt motifi gerçekte hangi millete aittir?

a- Türkler b- Moğollar c- Tibetliler d- Japonlar.

Soru 15- Türk inançlarından biri de **kırklamadır**. Bu kelime, aşağıdakilerden hangi anlama gelmektedir?

a- Çocuk için özel bir banyodur. b- Çocuğun kırk günü doldurmasıdır c- Çocuğa nazar değmesin diye bağlanan kırk çeşit bezdir (kumaştır). d- Çocuğa nazar değmesin diye takılan mavi boncuktur.

Soru 16- Baharın gelmesi halk arasında ateş ve ısınma anlamına gelen **cemre** ile ifade olunmaktadır. Bunlar:

a- 20 Şubat'ta havaya, 28 Şubat'ta toprağa, 7 Nisan'da suya düşer. b- 20 Şubat'ta havaya, 27 Şubat'ta toprağa, 6 Nisan'da suya düşer. c- 20 Şubat'ta havaya, 27 Şubat'ta suya, 6 Mart'ta toprağa düşer. d- 20 Şubat'ta toprağa, 27 Şubat'ta suya, 6 Mart'ta havaya düşer.

Soru 18- Tabiata can veren sıcaklık unsuru ile bereket için gerekli olan unsurun birleşmesinden hangi inanç ortaya çıkar?

a- Hızır Nebi inancı b- Nevruz c- Büyük Çile d- Ergenekon.

Bu gibi konular örneğin **Türk kültürü** ya da **Türk tarihi** adıyla konacak derslerde okutulabilir. Ancak **Atatürkçülük ve İnkilap Tarihi** derslerinde, **kurt motifleri**, **kırklama**, **cemre** gibi konuların yer almasının anlamı nedir? Anlam ve amaç bellidir; amaç, **Türk-İslâm Sentezi** adlı görüşü Kara Harp Okullarında da benimsetmektir.

Peki diyeceksiniz, **bu sorular nereden çıkıyor?** Bu sorular, **Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü**nce yayımlanan, **Türk Milli Bütünlüğü İçerisinde Doğu Anadolu** adlı kitaptan çıkıyor. Kitabı hazırlayanlar, Prof. Dr. Bahattin Ögel (Ankara Üniversitesi Türk İnkilap Tarihi Enstitüsü üyesi), Prof. Dr. Mehmet Eröz, Prof. Dr. Hakkı Dursun Yıldız, Prof. Dr. Beyram Kodaman, Prof. Dr. M. Fahrettin Kirzioğlu, Doç. Dr. M. Abdullah Çay'dır. Kurtun bir Türk motifi olduğu (s.80), eski Türkler'de bebeklerin kırkıncı günü tamamlanınca **kırklama** adıyla banyo yaptırıldığı, daha sonra **kurt** başının banyo yapılacak su ile temas ettirildiği (s.101), Türklerde yılbaşının bahar mevsiminin ilk aylarına rastladığı (s.108), **cemrenin, 20 Şubat"ta havaya, 6 Mart'ta toprağa düştüğü** (s.115) bu kitapta yazılıdır.

Bilebildiğimiz kadarı ile Harp Okulları'nda, Genelkurmay Başkanlığı'nca hazırlanmış, **Atatürkçülük ve İnkilap Tarihi** kitabı okutulmaktadır. Demek oluyor ki, **Atatürkçülük ve İnkilap Tarihi dersleri**nde, Genelkurmay Başkanlığı'nca hazırlanan kitabın dışında ayrıca **kurtlar, cemreler, kırklamalar** konularını kapsayan kitaplar da okutuluyor. Ve sorular bu kitaptan soruluyor.

Silahlı Kuvvetler hepimizindir. Harp Okulları, Silahlı Kuvvetler'imize subay yetiştiren temel kaynaktır. Bu temel kaynağın her türlü siyasal koşullardan uzak tutulması gerekir. **Kartal yuvalarında** Atatürkçülük ve İnkilap Tarihi dersleri adı altında, **kurt öyküleri** okutulamaz!..

Milli Savunma Bakanı'na soruyoruz:

"Kara Harp Okulu, Atatürkçülük ve İnkilap Tarihi dersi, 1986-87 öğretim yılı 2. yarıyılı ara sınavı için hazırlanmış sorular bunlar mıdır?"

Umarız bu sorular hiç hazırlanmamış ve hiç sorulmamıştır

(8 Mayıs 1987)

DİN EĞİTİMİ...

Önce şu sayıları görelim:

Diyanet İşleri Başkanlığı'nda görevli 96 müftü, 128 vaiz, 805 Kur'an kursu öğreticisi ve 22 030 imam-hatibin öğrenimi

ilk okulmuş. Evet, ilkokul!.. Diyanet İşleri Başkanlığı'ndaki toplam personel sayısı 45 bin dolayında. Bunların da yarısı ilkokul diplomalı!

1977 yılında sayıları 12 bini bulan ilkokul mezun **vekil imam**, hiçbir sınava sokulmadan **asıl kadrolara** alınmış. MC hükümetince herhangi bir sınav yapılmaksızın imam-hatip olarak atanan bu 12 bin ilkokul mezunu din adamına **hizmet içi eğitim** de verilmemiş.

Bu sayılar, Diyanet İşleri Başkanlığı'nda görevli personelin yarısının ilkokul mezunu olduğunu ortaya koymaktadır.

Bu kadroların imam-hatip liselerinden yetişen din adamlarınca doldurulmaları gerekmez mi? Gerekmesine gerekir; ama imam-hatip lisesini bitirenlerin binlercesi yüksek öğrenimlerini başka alanlarda sürdürüyorlar. Avukat oluyorlar, yargıç ve savcı oluyorlar, mühendis oluyorlar, mimar oluyorlar. Bu yüzden Diyanet İşleri Başkanlığı'nda görev almıyorlar.

Bir kısmı da Diyanet İşleri Başkanlığı'nca açılan sınava giriyor ancak kazanamıyor. Bu da ilginç değil mi? Bir yandan, 12 bin **vekil imam** hiçbir sınavdan geçirilmeksizin kadrolara atanıyor, öte yandan İmam-hatip Liseleri ile İlahiyat Fakülteleri ve İslâm Enstitüsü mezunları açılan sınavları kazanamıyorlar! Çok düşündürücü bir olay değilmidir bu?

Oysa imam-hatip liselerini bitirenler gün geçtikçe artıyor 1981 yılında 28 bin 83... 1982 yılında 32 bin 512... 1983 yılında 37 bin 307 1984 yılında da 46 bin 455...

Bir de meslek liselerini bitirenlerin sayılarını vererek bir karşılaştırma yapalım. Öğretmen liselerinden 1981 yılında 2 bin 765 kişi diploma almış. Bu sayı 1982'de 4 bin 653'e çıkmış, 1983 yılından 3596'ya inmiş!

Tarım okullarında durum şöyle. 1981: 1017 mezun...1982: 1517 mezun...1983: 153 mezun...1984: 612 mezun...

Sağlık okulları 1981 yılında 3985 mezun verirken, bu sayı 1984'te 3384'e düşüyor... Kız teknik öğretmen okullarından 1981'de 14 bin 886 öğrenci mezun olurken, bu sayı 1983'te 14 bin 981'e yükseliyor. Sonra 1984'te 14 bin 879'a düşüyor.

Ticaret okullarını bitirenlerin sayılarında çok az bir artış var: 1981'de 20 bin 635, 1984'te, 22 bin 361 kişi, bu okulları bitirmiş.

Gelin bu noktada bir karşılaştırma yapalım.

İmam-hatip Lisesi mezunlarının sayısında 1981 yılından 1984 yılına kadarki artış 18 bin 372'dir! Aynı dönemdeki ticaret ve turizm liselerindeki artış ise, yalnızca 1726'dır!

Tevhidi Tedrisat Kanunu'nun 4. maddesi, **din adamı** yetiştirmek için ayrı okullar kurulmasını öngörmektedir. İmam-hatip Liseleri, İlahiyat Fakülteleri ve Yüksek İslâm Enstitüleri, **din adamı** yetiştirmek amacıyla kurulmuşlardır.

Bu sayılar gösteriyor ki, son yıllarda İmam-hatip Liselerini bitirenlerin sayılarında büyük artış oluyor. Ancak İmam-hatip mezunları, eğitim gördükleri din eğitimi ile ilgili alanda değil, başka görevlerde sorumluluklar üsleniyorlar.

Bunlara bir de gizli ya da açık kuran kurslarını bitirenleri ekleyebilirsiniz. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın denetiminde 2700 Kuran kursu var. Yine Diyanet İşleri Başkanlığı'nın belirlemelerine göre, **Süleymancılık** adı verilen dinsel akıma bağlı 1900 Kur'an kursunda 100 bin öğrenci okuyor.

Bu bir **kadrolaşma hareketi**dir. Bir yandan imam kadroları, hiçbir sınav yapılmaksızın ilkokul mezunlarına teslim ediliyor, öte yandan İmam-hatip Liselerini bitirenler başka alanlarda görevlendiriliyorlar. Savcı oluyorlar, yargıç oluyorlar, mimar oluyorlar, mühendis oluyorlar, bakanlıklarda daire başkanı ve genel müdür oluyorlar.

Bu bir rastlantı mıdır? Hayır. Bu düpedüz bir kadrolaşma eylemidir.

O zaman **Türk İslâm Sentezi** ideolojisinin, orta öğretimde, üniversitelerde, ticaret odalarında, bakanlıklarda bu kadar yayılmasına niçin şaşırıyorsunuz? Adamlar, kadrolarını kurmuşlar, işlerini de tıkır tıkır yürütüyorlar. Bir tek eksiklikleri, imam-hatip okulunu bitirenlerin Harp Okullarına kayıt olamamaları... Bu eksiği de bu gidişle nasıl olsa giderirler.

Şimdiden Kara Harp Okulu'nda sınavlarda, **kurt hangi devletin amblemidir** diye sorular sormaya başlamadılar mı? İnkilap tarihi kürsülerini, **Türk İslâm Sentezi** kadrolarına açmadılar mı?

(11 Haziran 1987)

MÜNAFIKUN!..

İran Başbakanı Musavi, Anıtkabir'e niçin gitmediğini şöyle açıklıyor: *"Gitseydim münafik olurdum..."*

Kur'an'ın 63'üncü suresi, **münafıklar** ile ilgilidir **Münafıkun Suresi**'nde, iki yüzlülerden söz edilir. Bunların **kalplerinin mühürlü** olduğu söylenir ve denir ki:

"Ey Muhammed; onlara baktığın zaman, cüsseleri hoşuna gider; konuşurlarsa sözlerini dinlersin. Tıpkı sıralanmış kof kütük gibidirler; her çığlığı kendi aleyhlerine sayarlar. Onlardan çekin. Allah canlarını alsın; nasıl da aldatılıp durduruluyorlar!"

Musavi, **münafık** sözcüğünü, Kur'an'daki anlamıyla kullanmıştır. Atatürk'e düşman olduğu için Anıtkabir'de saygı duruşunda bulunmayı **iki yüzlülük** saymıştır.

Bu molla Başbakan, halkı Hıristiyan ve resmi ideolojisi Marksizm olan ülkelerde saygı duruşlarında bulunurken, niçin bu **Münafıkun Suresi**'ni aklına getirmez de Batı emperyalizmine karşı 20. yüzyılın ilk Ulusal Kurtuluş Savaşı'nı kazanan bu büyük komutan ve devrimcinin kabrini ziyaret etmemek için Kur'an-ı Kerim'den özür gerekçeleri arar?

Ve niçin bu **Münafıkun Suresi**, sabah-akşam **Şeytan** diye lanetledikleri ve elçiliklerini basıp diplomatlarını tutsak aldıkları ABD'den gizli yollarla silah alırken hiç anımsanmaz da Atatürk'ün Anıtkabri'nde birden bire önlerine dikiliverir?

Musavi, Kur'an'a göre **münafık**tır; iki yüzlüdür. Diplomatik kurallara göre de saygısız ve küstah! Böylesine saygısız ve küstah bir başbakana nasıl saygı gösterilir?

Diplomasi, karşılıklı saygı ilkesine dayanır. Bir devlet, bir başka devlete o devletten gördüğü saygı ölçüsünde saygılı davranır. Bir devlete duyulacak saygı, o devletin kurucularına gösterilecek saygı ile başlar. Devlet kurucusuna saygı gösterilmiyorsa o devletin yöneticilerine de saygı gösterilmiyor demektir.

Bir yabancı ülkenin başbakanına, Atatürk'e saygı gösterilmesi zorunluluğunu anımsatacak olanlar, Türkiye Cumhuriyeti'nin bugünkü yöneticileridir. Her şeylerini, Atatürk'e borçlu olan, olması gereken bu günkü yöneticiler!

Sayın Cumhurbaşkanı, İran'ın bu küstah başbakanı ile görüşmez ve böylece Atatürk'e yapılan saygısızlığın karşılıksız kalmayacağı anlaşılırdı. Atatürk'ün oturduğu koltukta oturan Sayın Evren'den bu konuda en az **Cumhurbaşkanlığı Kupası**'nda gösterdiği tepki kadar bir duyarlılık beklenebilirdi. Ne yazık ki, Çankaya'dan böyle bir tepki gelmedi.

Başbakan'dan böyle bir tepkiyi ne biz bekliyoruz, ne de başkaları! Sayın Başbakan'ın gözünde Atatürk ilkelerinin, **dış satım kararnameleri** ya da **kambiyo mevzuatı** kadar bile hükmü yoktur. Bu yüzden, Anıtkabir'i ziyaret etmeyeceği anlaşılan İran Başbakanı ile, *"birbirimizi daha iyi anlıyoruz"* diye öpüşmesini de hiç, ama hiç yadırgamıyoruz. Sayın Özal, bu davranışı ile belki türbanlı genç kızları kalkan yaparak eylem alanına süren dinci çevrelere karanlıkta göz kırparak bir seçim yatırımı daha yapmıştır.

İran'ın Musavi adlı bu **devrim muhafızı** ise, bu davranışı ile Türkiye'de yıllarca örgütlenen ve *"Ben Atatürkçüyüm"* diyenlerin gözleri önünde devleti hergün adım adım ele geçiren **şeriat özlemcileri**ne de bir **işaret** vermiştir.

Atatürk'ün kişiliği ile ilkeleri, Cumhuriyet kurulduğundan bu yana hiç bu kadar ağır yara almamıştı. Atatürk'ü öldürmeyi amaçlayan serüvencilerin düzenledikleri **İzmir suikastı** bile, inanınız, bu kadar örgütlü, sinsi ve sistemli değildi.

Atatürk'ün 1920'li yıllarda yaptıklarına bakın; bir de 80'li yıllarda bizlerin yapamadıklarına!..

(18 Haziran 1987)

SİYASAL HAC...

Başbakan Sayın Özal'ın hac seferi kısa sürecekmiş. Özal, hac süresinde Kâbe yakınlarındaki **devlet konukevi**nde kalacakmış...

Olur mu hiç?

Kuran-ı Kerim'de başbakanların hac görevleri için ayrı bir koşul ya da protokol öngörülmüş değildir. Varlıklı ve sağlıklı bütün Müslümanların yerine getirmeleri gereken hac görevi

devlet konukevinde kalınarak tamamlanmaz. Hacca giden bütün Müslümanlar, bu görevlerini hangi koşullarda yerine getiriyorlarsa, Sayın Özal'ın da aynı koşullara uyması gerekir. Allah indinde herkes eşittir. Kimseye ayrıcalık tanınamaz.

Haccın **vacip** ve **sünnet** diye adlandırılan koşulları vardır. Bu koşullara göre Sayın Başbakan'ın, her şeyden önce hacca kendi parası ile gitmesi gerekir. Bu bir... Sonra Başbakan'ın Kâbe'yi -eğer özrü yoksa- tıpkı öteki Müslümanlar gibi eksiksiz **tavaf** etmesi gerekir. Bu da iki!

Sayın Başbakan'ın, söz gelişi; hacca Başbakanlık'ın özel uçağı olan **TC-GAP** ile gitmesi dinsel kurallar ile bağdaşmaz. Bağdaşmaz, çünkü **laik cumhuriyetin uçağı** ile **hac farzı** yerine getirilmez!

Sayın Başbakan'ın hac seferinde yanında bulunacak koruma polislerinin harcamalarının da Sayın Özal'ın kendisi tarafından karşılanması gerekir. Başbakanlık bütçesinden ya da **örtülü ödenek**ten, **hac seferi masrafları** başlığı ile ödenek ayrılamaz.

Bu harcamaların devlet yerine parti bütçesinden karşılanması da dinsel kurallar ile bağdaşmaz.

Sayın Başbakan'ın aylık ve ödeneğinden başka bir gelir kaynağı yoktur. Kardeşi -dolar milyarderi- Korkut Özal'ın Başbakan'ın hac harcamalarını üstlenmesi de din kuralları ile çatışır.

Bakara suresi'nin 196'ncı ayetinde, *"Başladığınız hac ve umreyi Allah için tamamlayın"* denir. Bu yüzden, Sayın Başbakanın hac süresinin kısa tutulması dinsel kurala açıkça aykırıdır. Haccın **vacip** ve **sünnet** diye bilinen koşullarına göre Başbakan'ın en azından "vacip" diye bilinen koşullara uyması zorunludur.

Bütün bu kurallar, hac seferinin **Başbakan sıfatıyla** yapılamayacağını gösterir

Bakara suresinin 197'nci ayetiyle **"sövüşmek ve dövüşmek"** de yasaklanmıştır. Konunun bu açıdan da ele alınması gerekir. Başbakanın geçici sövme huyu yoktur Ancak **dövüşmek** yalnızca **fiziki döğüşü** kapsamaz. Dersiamdan Elmalılı Muhammed Hamdi Yazar Hoca'nın **Hak Dini Kur'an Dili-Yeni Meali-Türkçe Tefsiri** başlıklı kitabının 719.

sayfasında belirtilen hac aylarındaki yasaklardan biri. şudur: *"Hizmetçileri veya arkadaşları ile mücadele ve muhalefet yoktur."*

Sayın Başbakanın arkadaşları ile tartışması, bu anlamda arkadaşları ile "mücadele" ve "muhalefeti" söz konusu olamaz. Kongrede seçim kazanıp, konutta seçim kaybeden Mehmet Keçeciler başta olmak üzere, Başbakanın hiçbir arkadaşı kendisine "muhalefet" edemez. "Mücadele" ise hiç akla gelmez. Çünkü ANAP "tek adam partisi"dir. Özal, "ANAP cemaatinin imamı" sayılır. Bu nedenle "muhalefet" ya da "mücadele" söz konusu olamaz. Özal ne derse o olur.

Öyle sanıyorum ki Sayın Özal'ın, hacca gitmeye karar verdiği günlerde, kendisine suikast düzenleyen Kartal Demirağ ile görüşmesinin nedeni, hac adaylarının yüreklerinde hiçbir kin taşımamaları, kimseyle dargın olmamaları gereğinden kaynaklanmıştır. Gerçi bu görüşme yalanlandı ama ben yine de böyle bir görüşmenin olduğuna inanıyorum. Hiç olmazsa bir hacı adayının dinsel kurallara uyma isteğinden doğmuştur bu görüşme. Ben böyle sanıyorum. Öyle ya, hac adayları, hacca gitmeden önce dargınlarıyla barışmazlar mı? Barışırlar.

Sayın Özal, önümüzdeki günlerde **"laik Türkiye Cumhuriyeti"**nin ilk **"Hacı Başbakanı"** olacak. Sayın Özal, çok merak ediyorum, hacca nasıl gidecek? **TC-GAP** uçağı ile mi yoksa sıradan bir yurttaş ve Müslüman gibi THY uçağına binerek mi? Kim karşılayacak hac paralarını? Devlet mi, kendisi mi? Ve nasıl bir "devlet töreni" ile uğurlanacak ve karşılanacak?

Askeri ve mülki erkan bu **hac devlet törenleri**ne nasıl katılacak?

Atatürkçü görüşle mi, yoksa **Nakşibend duaları** ile mi? Nasıl?

(7 Temmuz 1988)

TC-ANA...

Başbakan Özal, **GAP** adlı lüks özel uçaktan sonra ABD Gulfstream şirketinden bir uçak daha satın aldı. GAP adlı uçak için 18 milyon dolar (24.7 milyar) ödenmişti. **TC-ANA** adlı uçak için herhalde birkaç milyar lira daha ödendi.

Ne çıkar canım Başbakanımıza **az** bile...

TC-ANA adı verilen uçak 1043 seri sayısını taşıyor.Uçağın geçici tescil işareti ise **G-IV**. Uçak, ABD'nin Savannah kentinden Temmuz'un 29'unda teslim alınacak. Bir aylık eğitim uçuşundan sonra 29 Ağustos'ta Türkiye'ye gelecek.

Eğitim uçuşları için Başbakanımızın oğlu Ahmet Özal'ı salık veririz... Kaptan pilot Ahmet Özal, yardımcısı Efe Özal..

Biliyorsunuz, sevgili başbakanımız, önce aynı şirket tarafından üretilen **G-3** tipi bir uçak almış; ancak saptanan bir teknik arıza nedeniyle **G-3**, şirkete geri verilmişti. Gulfstream şirketi, bu arıza üzerine geçici olarak Başbakanımıza **G-2** tipi bir uçak göndermiş, bu arada da **TC-GAP** adı verilen **G-4** uçağının yapımını tamamlamıştı. Akla gelebilecek her türlü lükse sahip bu uçak, demek Sayın Başbakanımıza yetmedi ki, **TC-ANA** uçağı da satın alındı.

Alınan ilk uçağın adı **GAP**... Bu ikincisinin de **ANA**... Niçin **ANA**? **ANA** sözcüğü **Anavatan Partisi'**nin ilk iki hecesidir; bunun için mi? Bilinmez ki!

ANA sözcüğü ile başlayan deyişler ve deyimler de vardır. Sayın Başbakan bu deyiş ve deyimleri de mi kullanmak istedi uçağa bu adı verirken?

Peki **GAP** nereden çıktı?

GAP bilindiği gibi **Güneydoğu Anadolu Projesi'**nin kısaltılmış adı... **GAP** İngilizcede şu anlamlara geliyor: *"Yank, rahne, geçit, aralık, fasıla, açıklık. Yol açmak, yarmak, aralık meydana getirmek.."*

Havacılıkta devlet ve uçak adları için uluslararası kodlar kullanılır. Örneğin Türk uçakları, **Türkiye Cumhuriyeti** sözcüklerinin baş harfleri alınıp **Tango Charlie** olarak adlandırılır. Başbakanımızın bu yeni ve lüks uçağının uluslararası havacılık dilindeki adı da şöyle olacak: *"Tango... Charlie... Alfa... November... Alfa.."*

Golfstream şirketi, bu süper lüks uçakları, petrol kralları ile Arap şeyhlerine satıyor. Sıraya şimdi de uçan kuşa borcu olan Türkiye Cumhuriyeti'nin başbakanı girdi. Hemde bir değil iki süper lüks uçakla!

Peki nereden çıkıyor bu uçak paraları? Hangi bütçeden?

Başbakanlık bütçesinden elbette... Belki de **örtülü ödenek**ten ya da şu bütçe dışı fonlardan! **Fak-Fuk-Fon**'dan olmasın da hangi fondan olursa olsun.

Atatürk'ün en yakın silah arkadaşı, ikinci Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nün bindiği **Beyaz Tren** yıllarca dillerden düşmemişti. Neydi **Beyaz Tren?** Cumhurbaşkanına ayrılmış bir vagondu alt tarafı!..

Ya şimdi? Bunca dış borç yükü altında inim inim inleyen bir ülkede bir Başbakan dünyanın en lüks iki uçağını satın alıyor Kimseden ne ses çıkıyor, ne de bir nefes!..

Allahın hakkı üçtür! Üçüncü **Tango Charlie** uçağı ne zaman geliyor?

(17 Haziran 1988)

BELGELERİYLE...

Cumhurbaşkanlığına iki tane zırhlı aracın, şu ünlü **Schuca** Şirketi'nden alındığını; bu şirket sahiplerinin aynı zamanda Düsseldorf'ta bir genelev işlettiklerini daha önce yazmıştık.

Bu **Schuca** Şirketi hakkında MİT herhangi bir güvenlik soruşturması yapmış mıdır? Hayır yapmamıştır. Schuca Şirketi, Federal Almanya'da **DB-AG** diye bilinen lisansın sahibi değildir. Cumhurbaşkanlığı, işte böyle bir şirketten iki tane Mercedes marka zırhlı araç almıştır. Schuca, Mercedes arabalar üzerinde çeşitli **montaj ve değişiklikler** yaparak bu iki aracı Türkiye'ye göndermiştir.

Yapılan incelemelerde iki aracın **frenlerinde, amortisörlerinde vesair parçalarında**ki bozukluklar, **prot**okol adı verilen 20 Ağustos 1987 tarihli bir tutanakla saptanmıştır Tutanağa göre bozukluklar şunlardır: *Frenler yeterince tutmamaktadır. Süspansiyon gerekli kuvveti haiz olmadığından karoseri lastiklere sürtmekte ve otomobiller gezmektedir. KL tip araçta bagaja yerleştirilmiş olan soğutucu sisteminin hortumları aks miline sürtünmekte, dolayısıyla parçalanmaktadır.*"

Ayrıca, araçlardan birinin ön camı kendiliğinden çatlamıştır.

Daimler-Benz şirketi'nin Türkiye temsilcisi **Otomarsan'**ın yaptığı 11.8.1987 günlü teknik incelemede aksaklıklar şu başlıklar altında toplanmıştır: *"Frenlerin yetersizliği... Uzatılmış araçta seyir halinde aracın gezme yapması... Lastiklerin seyir*

halinde çamurluklara sürtmesi... Uzatılmış araçta klima sorunu... Araç motor gücünün yetersizliği..."

Bunun üzerine bu iki araç onarılmak üzere, Federal Almanya'ya gönderilmiştir.

Araçlar, Mercedes markadır. Bu araçların zırhlandırılması için Mercedez-Benz Şirketi, Schuca Şirketi'ne izin ya da yetki vermiş değildir!

Bu aksaklıklar ve teknik yetersizliklerin saptanması üzerine Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri Sedat Güneral'in Dışişleri Bakanlığı'na bu konuda yazdığı 2 Haziran 1987 günlü yazıda bakanlık şu sözlerle uyarılmıştır:

"Sayın Cumhurbaşkanımıza hizmet vermek üzere Bakanlığınız aracılığı ile 1985 yılında Almanya'dan satın alınan ve 14 Mart 1986'da hizmete giren iki adet Mercedes 500 Sel zırhlı otomobilde servise girdiği tarihten bu güne kadar arızalar görülmüştür. Bunlardan en önemlilerinin son zamanlarda ortaya çıkan, frenlerin tutmasındaki zaafiyet, birinin ön siper camının çatlaması ve dış lastiklerde anormal aşınmalardır. İleride daha çok ve hayati arızaların olmasından endişe edilmektedir."

Dışişleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Metin Mekik, Cumhurbaşkanlığından alınan bu yazı üzerine 30.7.1987 tarihinde Schuca Şirketi'ne şu yazıyı yazmıştır:

" Schuca GBMH-H+S Fahrzeugbau

Bilindiği gibi, Cumhurbaşkanlığı için firmanız tarafından zırhlanan Mercedes 500 tipi aracın fren sisteminde görülen ciddi aksaklık daha önce firmanızın dikkatine getirilmişti. Arızanın giderilmesi hususunda bu güne kadar herhangi bir tedbir alınmamıştır.

Diğer taraftan bu defa bize bildirildiğine göre, aynı aracın havalandırma (Air Conditioner) sisteminin borularında arızalar meydana gelmiş ve arka tekerlek çamurluğa sürtmeye başlamıştır.

Ortaya çıkan bütün bu hususlar arabalara olan güvenimizi ortadan kaldırmaktadır. Bu aksaklıkların süratle giderilmemesi ve bu hususta gösterilecek ilgisizlik ve yetersizlik firmanız aleyhine ilerde arzulanmayan sonuçlar doğuracaktır.

Konu üzerinde ciddiyetle durmanızı ve bütün arızaların giderilmesi için alınacak tedbirleri tarafımıza bildirmenizi rica ederim. Saygılarımla.."

İşte böyle... Belgeler ortada... Cumhurbaşkanlığına zırhlı araç alınırken gereken özen gösterilmemiştir. Peki sonuç ne olmuştur?

Bu araçların alınmasına karar veren Komisyon üyesi Ercan Vuralhan, önce milletvekili, sonra da Milli Savunma Bakanı olmuştur..

Ne diyelim? Başarılar dileyelim!

(24 Haziran 1988)

"Türkiye bir İslâmcı devlet değildir, laiktir, laik kalmalıdır. Ve laik kalacaktır. Amerikancı bütün etkilere karşın Türkiye kendi bağımsız siyasetini kendisi çizecek ve bu siyaseti yine kendisi uygulayacaktır.

Müslümanlığı, bir antikomünist ideoloji alarak Türkiye'nin komşularına karşı kullanmak, hem İslâm dinine saygısızlıktır, hem de Türkiye Cumhuriyeti'ni sonu gelmez bir serüvene itmek demektir."

Uğur Mumcu

um:ag

ISBN 975-8084-12-7
9 789758 084128

um:ag
KDV Dahil
500.000 TL